

PODNIKATEL NENÍ STROJ

Litoměřicko, krajina Českého středohoří

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

2/2019

Čtvrtletník
Okresní
hospodářské
komory Most

ROČNÍK 14 / 70. VYDÁNÍ / ČERVEN

Potřebujeme teď Evropu silných osobností a prozíravých špičkových odborníků!

Rozhovor s novým prezidentem IHK Halle-Dessau,
prof. Dr. Ing. Steffenem Keitelem.
Str. 8–10

O hospodářské kriminalitě

od vrchního komisaře Policie ČR z Územního odboru Most,
kpt. Mgr. Jaroslava Beneše
Str. 16–18

Člověk a příroda – příroda a člověk

Moudrá slova k dnešku od Václava Větvičky
Str. 40

Prof. Dr. Ing. Steffen Keitel

BILFINGER**HLEDÁME PRO BUDOUCNOST**

TRAINEE PROGRAM

PRO ABSOLVENTY PRŮMYSLOVÝCH ŠKOL

KLEMPÍŘ | IZOLATÉR

NATĚRAČ | SVÁŘEČ

LEŠENÁŘ | TECHNIK

ELEKTROMECHANIK

ZÁMEČNÍK (RANNÍ SMĚNA/
SMĚNNÝ PROVOZ)

ŘIDIČ NÁKLADNÍHO

VOZIDLA

Místo výkonu práce: **Most, Litvínov**

Termín nástupu: **možno ihned**

hr.biscezech@bilfinger.com

+420 476 456 602 | www.biscezech.cz

Motto:

„Jestliže vážnější nemoci těla dovedou překazit příjemnost života, tím spíše ji musí překazit nemoci duše, k nimž patří touha po bohatství, slávě, panování, po rozkoších těla, návaly sklíčenosti, omrzelosti a zármutku, které hlodají v duši a moří ji starostmi.“

Marcus Tullius Cicero

římský filozof a státník (106–43 př. n. l.)

Vážení čtenáři,

jak uvádíme, dnešní hlavní téma je „Podnikatel není stroj“, není stroj na děláni peněz, nelze jej vypnout, nelze ho jen tak přemístit, nelze ho prodat ani zastavit, nemá stabilní výkon. Podnikatel, pokud tento pojem umí náš právní řád dle společenských zvyklostí vůbec identifikovat (*k tomu se určitě příště vrátíme*), je také jen člověk se standardní nervovou soustavou (*věnovali jsme se tomu v TEMA č. 2. 2014*), který dělá chyby, trápí ho neduhy a stres, nemusí mít vždy dobrou náladu, nemá pracovní dobu, pije hodně kávy, zná všechny doktory v okolí, má stovky mnohdy kuriózních povinností ke státu, který svými přímými a nepřímými daněmi živí, má starost o své zaměstnance, bez kterých by byl téměř nula a dalo by se pokračovat – zkrátka nemá to lehké. Nejstarším ryze českým podnikatelům je lidsky krásných 30 let. Ano, ano, je to 30 let, kdy po společenských změnách po roce 1989, začali vznikat podnikatelé, míscí se bohužel se schopnými, ale co je ještě horší,

se zoufale neschopnými podnikavci. Tím, že jim pravicová vláda dobrovolným členstvím sebrala silnou a výkonnou komoru, postavila podnikatele do svízelné situace. Jen sami podnikatelé vědí, jak se dnes podniká. Podmínky pro podnikání, zejména to malé a střední, se bohužel zhoršují. Podrobněji o tom nedávno hovořil prezident HK ČR na 31. Sněmu HK ČR, kterému se v tomto vydání také věnujeme. Přesto mi dovolu v úvodu jednu citaci – oslovení vlády: **„poslední dobou se přestáváme cítit jako vaši partneři. Spíše se začínáme cítit jako někdo, kdo má platit vaše účty“** a já si dovolím doplnit **„a mlčet“**. V minulém čísle jsme uvedli k jednomu článku citát Margaret Thatcherové *„Problém socialistů je, že nakonec jim dojdou i peníze druhých“* – je co dodat?

Nicméně vraťme se k dnešnímu vydání TEMA. Tradiční hlavní rozhovor jsme mimo hlavní téma věnovali názorům nově zvoleného prezidenta partnerské Obchodní a průmyslové komory v Halle-Dessau, Prof. Dr. Ing. Steffena Keitela. Nemohli jsme se nevěnovat alespoň ve zkratce 31. Sněmu HK ČR a jeho usnesení. Ani podnikatelům se nevyhýbá konflikt se zákonem a tak zamýšlení nad hospodářskou kriminalitou od vrchního komisaře Policie ČR z Územního odboru Most, kpt. Mgr. Jaroslava Beneše doporučuji vaší pozornosti také. Česká obchodní inspekce k našemu podnikatelskému životu patří také a tak nemůže chybět článek od paní ředitelky místního inspektorátu v Ústí nad Labem Ing. Renaty Linhartové, MBA. Historii legislativních hloupostí popisuje akce „Absurdita roku“, které se věnuje ve svém příspěvku ředitel odboru úřadu HK ČR, RNDr. Ladislav Minčíč, CSc., MBA. A ke slovům Václava Větvíčky není třeba komentáře.

V následujících textech je toho samozřejmě mnohem víc, včetně našich pravidelných rubrik, které si ve svém formátu udržují svoji již standardně vysokou úroveň. A nakonec všechny, kteří mají rádi trochu humoru a nadsázky zdraví opět náš Drzý smajlík.

Přeji krásné letní dny.

S úctou

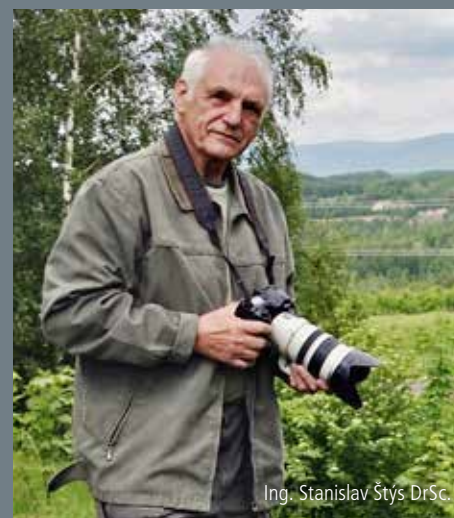
Ing. Rudolf Jung

POSTSKRIPTUM...

K AKTUÁLNÍMU DĚNÍ S VELKOU, VELKOU, VELKOU NADSÁZKOU

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Ing. Stanislav Štýs DrSc.

V teplých až tropických červnových dnech se opět dostávají na přetřes otázky klimatických změn a s tím související sucho i když suma srážek min. za červen není až tak špatná. Nicméně ten problém tady asi je a svádět vše na uhlí a z něj uvolněný oxid uhličitý je sice pohodlné (mít nepřítele, který ránu nevrátí je pohodlné a bezpečné), ale v emisních procentech celku to jaksi nevychází, ale to je jiná kapitola dění. Zůstaneme-li u toho hmatatelného sucha, hloubavého člověka napadá, jestli těmi odborně-aktivistickými opatřeními nedopadneme jako u kůrovce, který nám sežral výraznou část našich lesů a zdánlivě jednoduchou eliminaci jehličnanů (které mimochodem „pracují“ celý rok) si nezpůsobíme další problém třeba i v tom suchu.

Otázku na toto téma jsme položili moudrému a vzdělanému člověku, panu Stanislavu Štýsovi.

Tedy:

„Děláme opravdu něco užitečného v boji proti suchu a jakých chyb se podle Vás dopouštíte, jsou-li tedy nějaké?“ Redakce

Současné výkyvy počasí bychom si neměli plést s tzv. klimatickými změnami. Žijeme v teplotně vzestupném období současné meziledové doby. Poroučet Slunci je bláhovost. Máme jedinou možnost, klimatu se přizpůsobit. Hůř bude až se klima začne ochlazovat. Současný člověk je výsledkem mimořádné adaptability a proto se musíme oteplování aktivně přizpůsobit. Především všestranným zadržováním srážkové vody v krajině. Nejen zvyšováním akumulační kapacity přehrad, nádrží a rybníků, ale zvyšováním vodní kapacity zemědělských a lesních půd. To nejdůležitější musejí prostě dělat zemědělci, aby do půdy dostali organiku: musí se podporovat živočišná výroba, aby se tvořil hnůj. Aby se prostě respektovaly zásady hospodaření na zemědělské půdě, které jsou propracované.

OBSAH

TEMA
technika | ekonomika | marketing | aktualityvydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz

IČ: 48290661

Redakční rada:

vedoucí redakce: Petr Matoušek

předseda redakční rady: Ing. Jiřina Pečnerová

členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová

sazba a tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o., čtvrtletník

náklad: 2 500 výtisků, povolení MK ČR E 16676

Distribuci zajišťuje DIGITAL-ICT, spol. s r.o.

Neoznačené fotografie: úřad OHK Most

Celé znění redakčně zkrácených článků
naleznete na webových stránkách OHK Most
– www.ohk-most.cz

Jung, Štýs – Editorial, JO-JO 3

Obsah 4

Jung – Postskriptum 4–5

Dlouhý – XXXI. Sněm HK ČR 6–7

Keitel – Rozhovor s prezidentem IHK Halle-Dessau 8–10

Chýle – Rodinná firma 11

Načrtnuto... od Lucie Bartoš 12–14

Schaarschmidt – Podnikatele naše země potřebuje! 15

Beneš – Malé zamyšlení nad vývojem hospodářské kriminality 16–18

Soukup – Factum est factum 20

HSRM – Pro rozvoj regionu je podpora cestovního ruchu důležitá 21

Minčíč – Akce „Absurdita roku 2019“ má svého tragikomického vítěze! 24

Aster, Vošta – „Pojď na průmku, je cool!“ 25

Pommer – 1949-2019 – konečně snad po 60 letech zmaru opět mistrovské zkoušky 28–29

Scherer – Mistrovské zkoušky ano, ale... 29–30

Vinkler – Podnikatelé a golf 35

Linhartová – ČOI v roce 2019 36–38

Téma „TEMA“ podle Jochmana 39

Větvička – Příroda a my 40

Beneš – Rozpad rodin a jejich důsledky 42–43

Projekt MAP podporuje vzdělávání na Mostecku již třetím rokem 44–45

Aktuality úřadu – Dobrý list komory 46

Aster – Otázka „TEMA“ jen tak mimochodem 47

Drzý smajlík 49

Aulická Jírovcová – Otázka na závěr 50

OHK Most neručí za obsah článků. Pokud není příspěvek označen jako stanovisko OHK Most, vydaný článek není stanoviskem HK ČR.

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Dokončení ze 3. strany

Kůrovcová kalamita má více příčin. Není to jen sucho. Kůrovec napadá jen zesláblé stromy. Sam jsem za mého mládí kácel tzv. lapáky, které bránily kalamitnímu rozšíření kůrovce. Nyní nezbývá než souše vykácet a holiny opět rychle a kvalifikovaně zalesnit, a to v souladu s vývojem fyto geografické zonality. Do našich hor proto patří nejen smrk, ale i buk a jedle. Naši lesníci vědí, jak na to. Hlasitější však u nás, bohužel, jsou rady laiků, a to i vysoce postavených. Obnova kůrovcových i emisních holin je však mimochodem závislá i na silné redukci stavů jelení zvěře.

Pokud jde o chyby, je jich více, ale zdůraznil bych jen tu hlavní. Zapomněli jsme na to, že moudří sedláci se snažili o to, aby svým synům předávali půdu v lepším stavu, než ji přebírali od svých otců. Půda není jen výrobní prostředek, ale především všestranně integrální složka krajiny. Protože 80 procent půdy je pronajatých, pak nájemci k ní nepřístupují jako k součásti krajiny, ale jako k výrobnímu prostředku.

Sucho není jen důsledkem malých srážek, ale i neschopností půdy vodu vsakovat, akumulovat a využít.

Naučíme-li se hospodařit vodou v krajině, bude nám i při vysokých teplotách dobře.

POSTSKRIPTUM...

K AKTUÁLNÍMU DĚNÍ S VELKOU, VELKOU, VELKOU NADSÁZKOU

Motto:

Zavedení tzv. jednotné školy v roce 1948 bylo jen vnějším, do jisté míry i nepodstatným projevem hlubšího osudového zlomu směru české pedagogiky.

Předválečná středoevropská pedagogika vedená pedagogikou německou, byla zaměřena na střední a horní vrstvu mládeže co se intelektu týče. Tak tomu bylo i u nás do roku 1948. Tehdy se ale poměrně rychle prosadil směr zaměřený na střední a dolní vrstvu. Tak je tomu u nás dodnes a tento směr se pozvolna prosazuje v celé Evropě.

Pedagogika táhnoucí střední vrstvu nahoru tak byla nahrazena pedagogikou strhující střední vrstvu dolů.

Je pravda, že předválečné středoevropské školství bylo tvrdé a někdy až nespravedlivě kruté.

Avšak na druhé straně byla tehdejší střední Evropa nejvzdělanější částí světa. Byli to odchovanci tehdejších evropských škol německého typu, kteří povznegli Ameriku na její dnešní výši.

Petr Vopěnka

(Český matematik a filozof. V matematice přispěl zejména svojí prací v oboru teorie množin. Je zakladatelem takzvané alternativní teorie množin a jeho jméno nese několik matematických vět a objektů. V letech 1990–1992 byl ministrem školství ČR.)

Nejsme všichni stejní a je to dobře. Pomineme-li základní rozdělení na muže a ženy dané přírodou (i když, co si budeme dnes povídat...) a rovnost před zákonem, pak lidé ani národy si rovni nejsou. I když různí dobrodětlové a školní reformátoři, kterých se „urodilo“ početně, rádi tvrdí opak.

Hippokratés z Kósu (460 př. n. l.), nejslavnější lékař starověku, byl první, který nás rozdělil do čtyř základních skupin a dodnes známe pojmy cholerik, sangvinik, flegmatik, melancholik, což

v této úvaze pominu komentovat. Pomineme-li také zjevné znaky odlišnosti, jako je výška, váha, barva pleti – zkrátka vzhled, pak univerzální měřitelnou jednotkou inteligence se stal tzv. „intelligenční kvocient“ – IQ, který doplňuje podle mého exaktně neměřitelný, tzv. EQ, to jest kvocient emoční a to v rámci dnešního genderového šílenství raději pominu také.

O fenoménu IQ se na internetu dá najít celá řada informací, což jsem udělal a dovoluji si vám, vážení ▶

čtenáři, něco z toho nabídnout, a to i s trůfalostí vlastního komentáře.

Tento termín prý zavedl v roce 1912 německý psycholog William Stern, když vylepšil původní pojetí inteligence podle Alfreda Bineta a Théodora Simona, která pracovala pouze s mentálním věkem. Definoval míru inteligence jako poměr „mentálního věku“ a věku chronologického (skutečného). V současnosti se preferuje odvozený kvocient označovaný jako odchylkové neboli deviační IQ, u kterého se porovnává úroveň rozumových schopností jedince vzhledem k průměru populace v dané skupině (více v odborné literatuře).

V různých průzkumech se zjišťují **propastné rozdíly mezi IQ jednotlivých národů**. V čele žebříčků se umísťují vyspělé asijské státy, například Hong Kong nebo Singapore s průměrnou hodnotou IQ 108 bodů. V závěsu za nimi je většina Evropy a státy Severní Ameriky, ve kterých bylo naměřeno průměrné IQ v rozmezí 96–102 bodů. **Česká republika se umísťovala na dělené osmé příčce s průměrným IQ populace 98 bodů, což se blíží průměrné hodnotě 100.** To bylo v roce 2006 a nebylo to nic moc, ale dnes je rok 2019.

Dá se lehce dovodit, že inteligentní obyvatelstvo je základem ekonomicky vyspělého státu, tedy pokud takový stát ve své nabubřelosti nepřehlédne jisté maličkosti a míry. Populační exploze, morálka, gramotnost, sociální přiměřenost, protřelost a další drobnosti mohou výsledný efekt korigovat. Nicméně asi platí, že jen ekonomicky vyspělý stát je bohatý a může si dovolit investovat vysoké částky zpátky do ochrany svého životního prostředí, bezpečnosti, kultury a zejména do školství a vychovat nové generace inteligentních obyvatel.

Ale vraťme se k samotnému IQ. Ve všech zemích existuje rozložení IQ v populaci podobně. Nejpoužívanější žebříček, který vysvětluje, co jaká výše IQ znamená, se ale dá aplikovat pouze na vyspělé země. V tomto žebříčku se udává **průměrné IQ kolem 100 bodů**, kterého dosahuje největší množství obyvatel. Jakési rozdělení do skupin, tedy i pro nás, vypadá opravdu asi takto:

Skupina 1

IQ nad 140 bodů – inteligence génů. Absolutní předpoklady pro tvůrčí činnost, určuje ostatním směr poznání.

Dosahuje ho 0,2 % populace.

Jsou vzácní, je jich málo a mají nápady. Naučme se je hledat a oceňovat, je to pravá elita. Společnost jim dává tituly před a za jména, ale oni o ně prakticky nestojí. Jsou ale roztomile nepraktičtí a pro reálný život dnešní doby většinou málo použitelní, což v tomto případě nevadí. Z naší populace je jich včetně dětí asi jen 20 000.

Skupina 2

IQ od 130 do 140 bodů – výjimečná superiorní inteligence. Mimořádné předpoklady pro tvůrčí činnost, vynikající manažeři nebo odborníci.

Dosahuje ho 2,8 % populace.

IQ od 120 do 130 bodů – vysoce nadprůměrná inteligence. Mohou snadno vystudovat vysokou školu, dosáhnout vynikajících výsledků v tvůrčí a manažerské činnosti. **Dosahuje ho 6 % populace.**

IQ od 110 do 120 bodů – nadprůměrná inteligence. Vystuduje vysokou školu, při vysoké pracovitosti může získat mimořádné pracovní místo.

Dosahuje ho 12 % populace.

Tato skupina vzhlíží do té první, do které mnohdy prolíná až už oprávněně, nebo ne, je navigátorem a řidičem rozvoje společnosti. Do této skupiny by celkovým počtem asi 21 % populace spadl potřebný počet skutečných vysokoškoláků, kteří v sobě slučují prvky i pro manažerskou tvůrčí činnost s praktickou uplatnitelností. Uvedené procento je svým způsobem smutnou zprávou pro asi 70 rektorů vysokých škol v Česku, které toto procento přidělovány akademickými tituly výrazně, až extrémně, navyšují. Důležitý je však také žádoucí rozptyl do profesí a odborností, který bohužel neodpovídá společenské potřebě hodnoty tvořících technických oborů.

Skupina 3

IQ od 100 do 110 bodů – vysoce průměrná inteligence. Vysokou školu vystuduje jen s potížemi. **Důsledností a pracovitostí může získat společenské zařazení předchozí kategorie.**

Dosahuje ho 25 % populace.

Tak tato a další jsou skupiny maturantů a řemeslníků, které by se daly nazvat zlatým středem. Jedna věc je něco vymyslet, druhá pak to zařídit, zorganizovat a vytvořit podmínky to udělat. Nicméně součet procent maturantů (vnitřním obsahem hodným tohoto historického pojmu) 25 + (12 + 6 + 2,8 skupiny 3), tedy asi 45 až 50 %, by odpovídal žádoucí kapacitě „maturitních“ škol. Ovšem našich 70–80 procent je sice lichotivé číslo pro maminky, ale pro naši prosperitu a rozvoj rozhodně ne!

Skupina 4

IQ od 100 bodů – průměrná inteligence. Dokáže složit maturitní zkoušku, v práci se uplatní ve středním postavení.

Dosahuje ho 25 % populace.

IQ do 90 bodů – slabě podprůměrná inteligence. Dokáže absolvovat základní školu a dobře se uplatnit v manuálních profesích.

Dosahuje ho 10 % populace.

I tato skupina charakterizovaná pojmem „řemeslo“ může prolínat v individuálních případech do skupiny předchozí. Ukazuje se, že k tomuto segmentu pracující populace se budeme v technických oborech a řemeslech pomalu chovat jako ke skupině první. Tato skupina je společensky podceňovaná a neatraktivní. Jestli nepoučení historií, kdy zdánlivé maličkosti likvidovaly společenské pořádky a ponecháme-li tyto trendy pokračovat, může to naši společnost velmi vážně ohrozit. Opojení vizemi společenských věd a digitálního věku musíme vzít na vědomí i fakt, že robot ani chytrý mobil nám ucpaný odpad nevyčistí a trující spotřebič neopraví. Zde hrozí více než jinde nastávající generační problém. Na této skupině se buhví čím osvěcení reformátoři českého školství podepsali nejvíce.

Skupina 5

IQ do 80 bodů – nižší stupeň mentální retardace. S problémy zvládne základní školu, úspěšný v zvláštní škole.

Dosahuje ho 10 % populace

Společnost nemůže existovat bez tzv. nekvalifikovaných profesí, což ví každý, kdo se třeba pustil do nějakého díla s vysokým podílem neatraktivní a namáhavé práce (nabízí se příklad úrazu vojína Jasánka v Černých baronech). No, zmínění Černí baroni už nejsou, armáda má také své limity, vězňům se moc pracovat nechce a je to složité, nepřizpůsobiví se rychle přizpůsobili – tak si vázne potenciálu této skupiny.

Skupina 6

IQ do 70 bodů – lehká mentální retardace. Je-li dobře veden, zvládne zvláštní školu.

Dosahuje ho 6,8 % populace.

IQ do 50 bodů – střední mentální retardace. Nevzdělavatelný, ale osvojí si sebe obslužné návyky.

Dosahuje ho 2 % populace.

IQ do 20 bodů – těžká mentální retardace. Nevzdělavatelný a nevyhovatelý.

Dosahuje ho 0,2 % populace.

Tato skupina je v podstatě soubor smutných případů a chování se k této skupině je pravdivým obrazem úrovně a vyspělosti společnosti. Cit, porozumění, ohleduplnost, solidarita – to jsou asi výrazy odpovídající. Pro společenské počiny jsou zde pomyslné váhy více jak lékárnické, ne jako např. na decimálce vážená tzv. plošná inkluze.

Co závěrem?

Žádná práce není ponižující, žádná není špinavá – ponižovat a špinit mohou jen lidé. Jde o to, aby v organizované společnosti každý přispěl podle svých schopností a možností.

Za povšimnutí stojí ale to, co se v mém hodnocení skupin neobjevilo. To jsou podnikatelé a politici. U podnikatelů se v praxi neprokázala přímá úměra mezi vzděláním a podnikatelskou úspěšností. Totéž platí u politiků, kdy zejména u volebně úspěšných nikdy nebyla odvaha toto měřit a dělat nějaké závěry, ale vzhledem k jejich počtům a vlivovým volebním cyklům to demokratická společnost bez újmy unese, tedy většinou.

Dalo by se to uzavřít slovy písně v podání Jana Weřicha jako císařova pekaře ve známém filmu: „**Ten umí to a ten zas tohle a všichni dohromady uděláme moc**“ – moudré, že? Ovšem lze také zaměnit v předposledním slově „u“ za „po“, ale je to jiný příběh, který se nás netýká. Nebo jó???

S úctou

Ing. Rudolf Jung

Vtip na závěr:

Pepiku, jak to že máš na dveřích před jménem PUDR? No v baráku je to samej Bc., Ing., Dr., doc. – tak jsem si to tam dal taky.

Ale to je podvod, vždyť ty máš je základku.

Tak bacha – jsem posunovač u dráhy, nebo nejsem?

XXXI. Sněm HK ČR

Na sněmu, který se konal dne 23. 5. 2019 v Aquapalace Hotel Prague prezident Hospodářské komory Vladimír Dlouhý, za účasti 250 delegátů, prezidenta České republiky, předsedy Senátu, místopředsedy Poslanecké sněmovny, místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu a dalších zástupců politické reprezentace a státní správy, m.j. konstatoval zhoršující se podmínky pro podnikání.

„Každý jeden živnostník, malá i velká firma a jejich zaměstnanci musí zvládat pracovat ve stále složitějších podmínkách. Přitom toho od vlády nechceme mnoho, vlastně jen jednu jedinou věc. Vytvářejte dobré a poctivé, slušné podmínky pro podnikání a odstraňujte překážky, které podnikání

komplikují. Bohužel, v posledních měsících nás častěji napadá jiné zvolání: alespoň nám neházejte klacky pod nohy,” pronesl Dlouhý.

Jako příklad uvedl každoroční zvyšování minimální mzdy podle přání odborů. Upozornil, že kvůli zahrnutým mzdám a mzdovým tarifům minimální mzda má zásadní vliv na všechny podniky v ČR a v drtivé většině na ty, kteří ji vůbec nevyplácejí, protože musí odstupňovat odměňování svých zaměstnanců. Mzdy tak rostou nikoliv kvůli vyšší produktivitě práce, ale uměle.

Směrem k odborářům směřovala kritika i kvůli zrušení karenční doby, přičemž nikdo veřejnosti nevysvětlil, že poctiví zaměstnanci doplatí na „flákače“ a „simulanty“, protože budou muset pracovat za ně. Systém e-neschopenky, který by zaměstnavatelům umožnil kontrolu pracovní neschopnosti, přitom k 1. červenci vláda nespustila. Odboráři navíc své požadavky stupňují. Chtějí uzákonit kratší pracovní dobu za stejnou mzdu, povinně pátý týden dovolené a aktivisté začínají podnikatele zahlcovat požadavky na regulaci moderních a perspektivních způsobů práce jako home office či přehnanými nároky z oblasti genderové a LGBT vyváženosti. „Odboráři hovoří o platech jako v Německu. To bychom si přáli my všichni.

Nicméně, podnikatelé, na rozdíl od odborářů, na to musí vydělat,” nešetřil kritikou.

„Nemáme nic proti zvyšování mezd, důchodů a platů. Přejeme si, aby lidé měli více volného času, vidíme měnící se priority mladé generace. Stejně tak nechceme, aby lidé chodili do práce nemocní a přejeme jim postupně delší dovolenou. Jde však o míru věcí a požadavky odborů a levicových stran. Spolu s ústupky vlády již začínají tuto rozumnou míru věcí překračovat,” uvedl.

Vládu upozornil, že podnikatelé a jejich zaměstnanci si také přejí, aby jejich peníze utráceli rozumně ve prospěch celé společnosti. „Chceme přes tyto zaplacené daně dostat šanci předat tuto zemi našim dětem zdravou, prosperující, nezadluženou. Místo toho vidíme, jak jsou tyto daně používány na jednorázové zvýšení důchodů a platů ve veřejné sféře. Opět, jako u minimální mzdy, je to lidsky pochopitelné a my rozhodně chceme, aby se situace jak důchodců, tak mladých manželství v naší zemi zlepšovala. Ale kde je skutečná důchodová reforma? Kde je reforma celého sociálního systému, který dnes stále ještě zneužívá nemalé množství černých pasažérů?“ adresoval šéf Komory své výhrady vládě, která teď kvůli zvyšujícím se výdajům hledá způsoby, jak zvyšovat daně. Přitom stále nerozhodla o zvýšení kvót pro příjem kvalifikovaných pracovníků ze zahraničí, které by zajistily do státní kasy nejméně 10 miliard korun ročně jen z odvodů a daní.

Během sněmu nicméně ocenil i některé vládní kroky. Předsedu vlády Andreje Babiše a ministryni pro místní rozvoj Kláru Dostálovou za přípravu nového stavebního zákona, který poprvé po 30 letech výrazně zrychlí povolování staveb v ČR, z 5,4 na průměrně jeden rok i se soudním přezkumem, ale i to, že v čele resortu ministerstva průmyslu a obchodu, tedy pro podnikatele nejdůležitějšího ministerstva, chce premiér lidi z praxe, kteří nejlépe vědí, s jakými problémy se podnikatelé potýkají. Poděkoval přitom za jejich práci bývalé ministryni Martě Novákové a současnému ministrovi Karlu Havlíčkovi, zároveň i prezidentovi ČR za to, že podnikatelům otevírá dveře na zahraniční trhy. Hospodářská komora ČR na 31. celorepublikovém sněmu také spustila Právní elektronický systém (PES), který začne podnikatelům spravovat jejich povinnosti vůči státu.

Celý projev prezidenta HK ČR najdete na webstránkách v „eTEMA“.

Delegáti 31. sněmu Hospodářské komory České republiky přijali následující usnesení:

1. Vyzýváme Vládu České republiky, aby přestala ustupovat odborářům a zastavila politicky motivovaný růst minimální mzdy, která v některých odvětvích již naráží na udržení konkurenceschopnosti našich výrobců a služeb.
2. Vyzýváme Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, aby poskytnutí pátého týdnu placené dovolené nechala na kolektivním vyjednávání a jako možnou formu benefitů, kterou řada zaměstnavatelů poskytuje, a nepodléhala populistickému tlaku levicových stran na jeho uzákonění, protože takový krok poškodí především menší podniky a celou českou ekonomiku v době nedostatku pracovní síly.
3. Vyzýváme Vládu České republiky, aby urychleně schválila navýšení kvóty pro zaměstnávání zahraničních pracovníků na 50 000 ročně jako krátkodobé řešení akutního nedostatku pracovníků v některých odvětvích. Zároveň vyzývá vládu k systémovému řešení otázek zaměstnanosti efektivními opatřeními.
4. Oceňujeme předsedu vlády a ministryni pro místní rozvoj, že zapojili Hospodářskou komoru ČR do odborné diskuse nad rekodifikací nového stavebního práva a vyzývá vládu, aby urychleně schválila věcný záměr stavebního zákona a předložila paragrafové znění do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, tak aby mohla být projednána ještě v tomto volebním období.

5. Oceňujeme ministryni financí, že připravila legislativní návrh paušální daně pro podnikatele, jejíž koncept podpořil 28. sněm Hospodářské komory České republiky, apeluje na ministerstvo financí, aby definitivní návrh byl administrativně efektivní a daňově atraktivní pro malé podnikatele.
6. Oceňujeme, že se Hospodářské komoře ČR podařilo vytvořit a zahájit provoz Právního elektronického systému pro podnikatele a vyzývá

Vládu České republiky a Parlament České republiky, aby podpořily takové legislativní kroky, které umožní státu zajistit přehledně členěný dálkový přístup každého podnikatele k seznamu povinností, které po něm aktuálně vyžaduje.

7. Vyzýváme Vládu České republiky k urychlenému řešení otázky vzdělávání v návaznosti na potřeby zaměstnavatelů a pracovního trhu, a to v celé soustavě vzdělávání, a to zejména primárního a odborného vzdělávání.

Rozhovor s prezidentem Průmyslové a obchodní komory Halle-Dessau

Prof. Dr. Ing. Steffen Keitel

Průmyslová a obchodní komora Halle-Dessau, se zapsala a každý rok dále zapisuje do historie Okresní hospodářské komory Most a zcela jistě je tomu i naopak. Dlouholetá spolupráce, která započala prakticky už od začátku vzniku komor v obou našich regionech je ojedinělá. Psali jsme o tom i v TEMA mnohokrát. Ve vedení IHK Halle-Dessau se za tuto, více jak čtvrt století trvající spolupráci, vystřídal řada prezidentů a po paní Carole Schaar je novým prezidentem Průmyslové a obchodní komory Halle-Dessau Prof. Dr. Ing. Steffen Keitel. Pana profesora, kterého jsme jako osobnost představili již v minulém čísle TEMA, jsme požádali o diskusní rozhovor a partnerem k diskusi je tradičně předseda OHK Most, Ing. Rudolf Jung.

Redakce TEMA

Jung:

Pane prezidente, vítám Vás na stránkách TEMA a jsem velmi rád, že jste ochoten věnovat čas a úsilí k našemu rozhovoru. Někdo moudrý kdysi řekl, že „kdo ignoruje historii, nezaslouží si budoucnost“, tak pojďme na úvod k naší krátkodobé historii. Je známo, že v 80. letech 20. století se začínal hroutit tzv. Východní blok a roce 1989 došlo v Polsku po dalších nátlacích a protestech proti vládě k částečným svobodným volbám, které drtivě vyhráli nekomunističtí zástupci, čímž se odstartoval dominový efekt pádů komunistických režimů ve střední Evropě. Po pádu komunismu v Polsku následovaly další pády komunistických režimů jak u nás, tak i v bývalé NDR. Státy střední Evropy se vydaly cestou demokracie a tržního hospodářství. Vznikl staronový podnikatelský stav a virtuálnímu podnikateli je letos 30 let. Za těch třicet let se i naše regiony výrazně změnily. Jak vidíte, pane prezidente, společenský a podnikatelský vývoj vašeho regionu?

Keitel:

Změnu v devadesátých letech jsme u nás na jihu německého spolkového státu Sachsen-Anhalt výrazně pocítili. V „chemickém trojúhelníku“ tehdejší NDR ztratily desetitisíce pracovníků svá pracovní místa, protože naše tehdejší podniky nebyly na mezinárodních trzích konkurenceschopné. A tak se stalo, že v roce 1991 z původních téměř 70 000 pracovních míst v chemickém průmyslu v oblasti působnosti naší oblastní průmyslové a obchodní komory jich zbylo do konce roku 2001 jen o trochu více než pouhých 8 000. Taková ztráta pracovních míst, dosahující až 90 procent, je bezpříkladná. Ale také v dalších oborech ztratily desetitisíce lidí svá pracovní místa. Nákladná obnova vyžadovala – a vyžaduje i nadále – sílu,

houževnatost a trpělivost. A čas. Avšak dokázali jsme postupně vybudovat životaschopné hospodářství – se solidním průmyslem, a to nejen v chemii, ale i v dalších oborech, jako je potravinářský průmysl, obchod, služby a turistika, kde jsme nemalou měrou přispěli k jejich rozvoji. A v oblasti logistiky hraje náš region dokonce evropskou první ligu.

Ale přece jenom ještě něco negativního – mnoho, především mladých pracovníků, opustilo v oněch hospodářsky obtížných letech svůj domov a odešlo do západních oblastí Německa. Dnes nám chybí jejich děti jako dorost v odborných oborech.

K vývoji střední Evropy za posledních 30 let patří bezesporu i vznik hospodářských, obchodních a řemeslných komor a nebylo tomu jinak i v našich zemích. Komory mají stejný filosofický základ, ale podmínky se liší. Je známo, že v ČR je podstata Hospodářské komory založena na dobrovolném členství, oproti postavení komor v SRN,

kde je členství povinné. Systém dobrovolného členství přináší řadu problémů, zejména ve výkonnosti komor a ekonomické stabilitě. Nicméně i u nás jsou slyšet hlasy o změnu systému členství v německých komorách na dobrovolné. Jak vidíte tento stav a problém Vy, pane prezidente?

Máte pravdu, pane předsedo Jungu, část německých podnikatelů na toto téma diskutuje. Stavíme se k této debatě otevřeně a sebevědomě. Faktem je, že v Německu nemluví o regionálního rozvoje za všechny obory podnikatelské sféry kromě hospodářských komor žádná jiná instituce. Aby mohla komora zastupovat takové rozsáhlé podnikatelské zájmy, může úspěšně jednat a být vnímána jako silný partner právě proto, že jsou všechny podniky jejími členy. Také duální profesní vzdělávání, které Německu závidí na celém světě, potřebuje pro svou organizaci stabilní

samosprávu, která je pevně zakotvena právě v hospodářství. My v Průmyslové komoře chápeme povinné členství na prvním místě jako závazek – chceme našim členským podnikům pravidelně dokazovat, že se jim práce komory vyplatí. Proto jim poskytujeme širokou nabídku služeb – informujeme a poskytujeme jim poradenství od A jako Arbeitskräfteversicherung – pojištění pracovních sil až po Z – záležitosti celních otázek. Velký význam má zastupování podnikatelských zájmů ve vztahu k politikům a veřejné správě.

Dalším fenoménem posledních 30 let se stala rozšiřující se Evropská unie. Diskuse o ní je téma i pro podnikatele obrovské a její osud nejistý. Nechtěl bych dnes zaplnit stránky TEMA obsáhlou diskusí

na toto téma, ale asi se k tomu někdy vrátíme jako k samostatnému tématu. Ovšem jen v krátkosti bychom rádi znali Váš názor na současné fungování a predikovaný vývoj EU.

Aktuální celosvětový vývoj s nacionalistickými a protekcionářskými snahami dělají mně, a nikoliv jenom mně, jako přesvědčenému Evropanu, velké starosti. Přeji si jednotnou EU, která umí vystoupit příkladně v globální obchodní politice jako vlivný hráč – a bude také takto vnímána.

Jen tak se Evropa může prosadit v mezinárodní konkurenci. K tomu je zapotřebí jasné postoj aktivních politiků, kteří jsou schopni něco prosadit. Potřebujeme teď Evropu silných osobností a prozíravých špičkových odborníků!

Jedním z velkých témat, které spojuje naše regiony, je energetika a asi i Vy očekáváte, že se jí jako tématu našeho rozhovoru nemůžu vyhnout. Německo, jako technicky a technologicky jeden z nejvyspělejších států Evropy, navíc proslulý disciplínou a pečlivostí, ohromil oznámením o ústupu od jaderné energetiky a v poslední době i od části energetiky uhlíkové, tedy uhlí. Tím byl ideově odstartován dominový efekt v ostatních státech o ideálech bezemisní

energetiky obnovitelných zdrojů. Osud energetické bezpečnosti a politické nezávislosti je dnes diskutabilní a cena energií podle prognóz pragmatiků roste. To by možná někomu neznalému „nevadilo“, jde jen o peníze, pracovní místa a ekonomickou prosperitu, ale začínají se objevovat i varovné hlasy a pochybnosti o absolutním dostatku energií, a to už je o něčem jiném. Jaký máte názor na vývoj energetiky v Německu a v podstatě i Evropě?

Napřed bych chtěl upozornit na jeden možná ne zrovna nevýznamný bod – německý „vzor“ spočívající v tom, jak současně odstavit atomové i uhelné elektrárny a místo nich důsledně trvat na větrných a fotovoltaických zařízeních, tak tento vzor dosud žádná jiná země nenásledovala. My, jako komora, si s tím děláme starosti a jsme proti plánovanému předčasnému odstoupení od uhlí v této formě. Ohrožuje to průmyslové lokality (Střední Německo), kde nespatřujeme nutnost odstoupení od uhlí, a také efekt ochrany klimatu v tomto případě je nevýznamný, nestojí ani za zmínku. Změna klimatu je globální jev. Jestli se má něčeho signifikantního dosáhnout, pak se musí produkce CO₂ redukovat celosvětově, především v místech zdrojů největších emisí – tedy v Indii nebo v Číně. Taková řešení jakoby na jednotlivých ostrůvcích, zejména malých, nemohou světové klima zachránit. Tady musíme něco pořádného podniknout, a ne jenom diskutovat! Pro náš energeticky náročný průmysl ve Středním Německu

znamená odstoupení od uhlí obrovskou výzvu. Kdo chce ve výrobě zachovat či vytvářet vyšší přidanou hodnotu, musí pro podniky zajistit trvale cenově výhodné a stabilní zásobování energií. Aby bylo možné zaručit a pokrýt pravidelnou energetickou potřebu obyvatel a hospodářství v Německu, je zapotřebí zajistit roční nepřetržitý výkon 81 500 megawatt. Větrná a solární zařízení vykazují v současnosti sice instalovaný celkový výkon 105 400 megawatt, dodávají proud, ale jen tehdy, když fouká vítr a slunce svítí. Při zatmění či bezvětří nastává přirozeně proluka – a bude se zvětšovat, když bude vyřazeno garantované zásobování z energetické produkce atomových či uhelných elektráren bez adekvátní náhrady. Faktem je, že není dosud vyjasněno, odkud může přijít elektrický proud, který může tuto zvětšující se proluku vyplnit. Pokud chce někdo rozumně prosazovat energetickou změnu, musí mít tato fakta na zřeteli! A o to se my zasazujeme.

Vraťme se k sobě, tedy podnikatelům. České podnikatele nejvíce trápí obrovská byrokracie a složitost zákonů a nařízení, kterými se musí řídit. Je pravdou, že k tomu nemalou měrou přispívá

byrokracie Evropská, ale k naší vlastní krtice musím říci, že naše zákonodárné sbory jsou v tvorbě legislativy také velmi čilé. Co však trápí nejvíce německé podnikatele?

Je to hodně podobné jako u vás v České republice. Proslavená německá důkladnost se projevuje bohužel také i v přebírání různých zákonných regulací a s nimi spojené byrokracie. A důležitá úloha zájmového zastoupení spočívá v tom, aby tuto byrokratickou zátěž pro podnikatele drželo na uzdě. Kritizujeme nejvíce to, že jsou nám ukládána stále nová a nová finanční břemena – v současné době diskutují politici v Berlíně např. o dodatečných daních z CO₂ se sociálním finančním vyrovnávacím příspěvkem. Dodatečná finanční zátěž, která je s tím pro podnikatele spojena, je přitom jen jedna stránka, další poukazuje na to, jak malé je uznání pro nás

podnikatele ve společnosti a v politice. Stále méně mladých lidí chce podnikat vzhledem ke stále se zvětšujícím se a mimořádným finančním zátěžím i vzhledem k nedostatečnému ocenění podnikání. Není to žádná náhoda, že se jim podnikat nechce. O nedostatku kvalifikovaných pracovních sil se mluví již mnoho let, ale o nedostatku podnikatelů se začalo mluvit teprve nedávno – a navíc ani ne moc hlasitě. My máme nedostatek podnikatelů např. i tehdy, když jde o nástupce za podnikatele do firem, jejichž vlastníci ukončují podnikání. Nedostatek podnikatelů nás ohrožuje existenčně v pravém smyslu tohoto slova.

Pane prezidente, z Vašeho představení je zřejmé, že věda a výzkum jsou Vám blízké. V poslední době se vnučuje obava, zda Evropa neztrácí svůj vědecký potenciál pro praktické využití. Dalo by se v krátkosti říci, že „Evropa ladí svoji legislativu a Asie vyrábí“. Důkazy není třeba vyjmenovávat, stačí se podívat na štítky prakticky všech

produktů se kterými se běžně setkáváme, ale i těmi důkazy „nevěditelnými“. Jaký na to máte názor? Jsou a budou naše vzdělávací systémy schopny připravit z dnešní zpohodlné generace konkurence schopné vědecko-technické elity?

Také si to myslím, nejsem v této otázce tedy úplně pesimistický. Podívejte se, u nás chodí teď mladí lidé v pátek za školu a demonstrují na ulici za více ochrany klimatu. Z jedné strany je na tom něco pozoruhodného – tedy naše dcery, synové, vnučky a vnuci se ani pořádně neseznámili se všemi fakty, vytvářejí si teprve své názory, ale vehementně je prosazují. Z druhé strany je ale také patrné, že tito mladí lidé nejsou

lhostejní; budoucnost, osud naší planety, jim opravdu lhostejný není. Tito mladí lidé jsou nabití energií a jsou aktivní. V zásadě je to přece jenom pozitivní zpráva. Nám jako společnosti musí záležet na tom, aby tato energie dopadala na úrodnou půdu a zažehla v jejich duších jiskru zájmu o bádání. Například rádi uvítáme, když se představy těchto mladých lidí budou realizovat v produkci motorů a takových agregátů, které se uplatní

v udržitelném průmyslu a hospodářství. My jako starší generace bychom měli dbát na to, aby se vyučovalo v dobře vybavených vzdělávacích

zařízeních, aby se získané znalosti těchto mladých lidí mohly osvědčit především v hospodářství – a toho také chceme dosáhnout.

Dostáváme se téměř k závěru a dovoluji mi vrátit se na začátek. Jak Vy hodnotíte spolupráci našich komor v minulých letech a jaký vidíte potenciál budoucí spolupráce?

Hospodářské struktury v našich zemích jsou skutečně podobné. Oba naše regiony jsou silně poznamenány hornictvím a průmyslem. Restrukturalizace je tu velkým heslem – s ní budou v nadcházejících desetiletích spojovány velké výzvy pro podnikatelskou sféru u nás stejně jako u vás.

Celkově se dá říci, že pravidelná a prospěšná výměna názorů, a rovněž konkrétní náměty mohou určitě přispět k pokračování a prohlubování další dobré mnohostranné spolupráce.

Pane prezidente, jak jsem již v úvodu řekl, děkuji za Váš čas a pokud byste chtěl ještě něco říci našim čtenářům k tématu, které považujete za důležité a já jsem je neuvedl, pak zde máte potřebný prostor.

Vážený pane předsedo Jungu, srdečně Vám děkuji za možnost, že jsem mohl vašim čtenářům vysvětlit své myšlenky. Je tomu méně než 90 let, před třemi generacemi, kdy naše země stály ve válečném konfliktu proti sobě. Na obou stranách tehdy lidé nesmyslně trpěli – následkem zaslepeného nacionalismu. Vesměs byla a je spolupráce našich komor stále ještě silným signálem – je výzvou k naplnění velkého cíle, jak rozšířit naše horizonty a překonávat hranice. Toho můžeme dosáhnout i mnoha malými

kroky správným směrem. Jdeme tedy společně nadále kupředu, bojujme proti nacionalismu a protekcionismu – příkladem buď férový celosvětový obchod, a to je záslužný cíl!

inzerce

SPZ Triangle, příspěvková organizace nabízí nebytové prostory a technické zázemí k pronájmu!

Podlahová plocha nebytových prostor: od 13,21 m² do 27,56 m²

Cena nájmu: 1–3 měsíce 500 Kč/m² bez DPH,
4–6 měsíců 450 Kč/m² bez DPH,
7–12 měsíců 400 Kč/m² bez DPH,
13 a více měsíců 350 Kč/m² bez DPH.

Doplňující informace:

- jednotlivé kanceláře jsou vybaveny klimatizací, vytápění elektřinou,
- linoleum jako podlahová krytina,
- společné sociální zařízení a kuchyňka,
- za poplatek možnost pronájmu vybavených zasedacích místností,
- možnost ubytování se stravováním,
- volné parkování před budovou v rámci oploceného areálu s ostrahou.

Kontaktní osoba:

Ing. Jiřina Veverková

Mobil: +420 777 232 640

E-mail: veverkova.j@industrialzonetriangle.com

Web: www.industrialzonetriangle.com

Rodinná firma

Rodinná firma je pojem, který provází podnikatelské prostředí již od jeho vzniku. Rodinné firmy byly základem ekonomiky a rozvoje podnikání a dalo by se i říci, že ukazovaly cestu rozvoje do dnešních podob rozmanitosti forem podnikání. Tradice rodinných firem byla ve východní části Evropy přerušena společenskými změnami po druhé světové válce. Velkým kapitálem ovládané hospodářství po dalších změnách v devadesátých letech minulého století nevytvářelo příznivé prostředí pro znovuoživení tradičně pojatých rodinných firem, nicméně rodinné firmy dostaly šanci a mnozí ji využili a vytvořili základ pro jejich rozvoj.

Rodinná firma spojovala a stále spojuje osobní a pracovní život a její řízení je velmi náročné. Naprosto logicky pak historie nabízí příklady nejen rozvoje firem a podnikání, ale i rodinných rozkolů. Život rodinných firem napsal mnoho příběhů, které nabízí jak pozitivní, tak i negativní pohledy na společnost, což mimochodem velmi vítají někteří osvícení a seriálovými vraždami unavení i dnešní tvůrci televizních seriálů. Napadá mě smutný příběh bratranců Veverkových, kteří po geniálním vynálezu nakonec zemřeli v bídě. Jako příklad fenomenálního úspěchu je pojem „Baťa“ a to bylo u nás. Sportovci snad znají rozkol bratrů Adolfa a Rudolfa Dasslerových, na jehož základě vznikla firma Puma a Adidas. Dalo by se pokračovat, ale tolik prostoru by mě redakce TEMA asi nedala, tak prosím přijměte příběh můj a naší rodinné firmy, jako střípek do mozaiky příběhů rodinných firem.

Naše firma – korporace, byla původně založena v roce 1994 a to třemi společníky – tehdy jako klasická společnost s ručením omezeným s předmětem činnosti organizačních a ekonomických poradců.

V průběhu dalšího roku došlo k vystoupení dvou společníků a společnost si zřídila divizi velkoobchod, již specializovaný zejména na stavební materiály směřující k vytvoření naší rodinné firmy. Vedoucím tohoto odděleného závodu byl jmenován nejstarší syn po svém návratu z praxe ve firmě obchodního partnera v SRN, kde získal kromě základních dělnických profesí i znalosti německého jazyka. Po osvojení základů obchodního práva, účetnictví a souvisejících předpisů, byl po návratu jmenován do funkce vedoucího odděleného závodu – divize velkoobchod. Rovněž prostřední syn byl na zkušené v Berlíně a po návratu a roční práci jako skladník byl pověřen obchodním zastupováním firmy.

V roce 1997 došlo ke změnám, kdy byl velkoobchod i maloobchod se stavebními materiály – jako hlavní činností – zapsán do nově jmenované rodinné firmy. Postupně dospěl i nejmladší syn a po absolvování základů poznání a vedení firmy byl jmenován do funkce vedoucího jedné z provozoven. Postupně tak vznikala naše rodinná firma – korporace. V té době měla naše firma již obrát dosahující cca 90 mil. Kč a zaměstnávala celkem 14 zaměstnanců. V roce 2014 jsme vybudovali novou provozovnu již na srovnatelné úrovni s jinými velkými firmami ze stejného oboru podnikání. Vždy jsem zdůrazňoval, že jen společným úsilím se jim podaří firmu dále rozvíjet a odolávat konkurenci, která již v té době byla značná.

Synové tak získali značný prostor k sebe-realizaci, což se pozitivně projevilo růstem obrátu i aktiv společnosti. Moje úloha byla pracovat jako manažer, daňový poradce a poradce v obchodních záležitostech ve vazbě na nový Občanský zákoník a další předpisy a zákony, což trvá dodnes.

Časem jsme získali v našem regionu významné postavení a mohu říci, že vystupujeme jako solidní firma, která dává lidem práci, platí daně a celkově se chová tak, jak bych si přál, aby se podobně chovaly i ostatní firmy a aby u nich nedocházelo k pozdním úhradám nebo dokonce k nezaplacení odebraného zboží. To je ale již o něčem jiném. Trochu však začíná vážnout vzájemná komunikace v naší firmě a je zajímavé, že se vlastně opakují dějiny, protože když jsem já byl v letech 20+, tak jsem si též myslel, že již všechno znám a umím a zřejmě se stejnou situací se dnes potýkají moji synové a občas zapomenou na zkušenosti svého otce, který je vždy připraven pomoci s radou nebo s řešením konkrétního problému.

K oživení činnosti pořádá naše rodinná firma společné oslavy narozenin členů dnes již velmi rozvětvené rodiny, které mají charakter „rodinných dnů“. Krom toho organizujeme různé akce pro veřejnost jako třeba dětské dny a podobně. Snažíme se o udržení dobré komunikace a neformálních, přátelských vztahů i s našimi dlouholetými partnery i zákazníky. Organizace různých velkých akcí nám pomáhá k dalšímu zviditelnění firmy a v rámci pořádaných oslav probíhají rovněž reklamní akce s jednorázovými slevami a malým občerstvením pro naše zákazníky. Tento přístup nám pomáhá obstát v silné konkurenci a dále posilovat

Ing. Petr Chýle

a stabilizovat naší rodinnou firmu, která v současnosti má obrát téměř 300 mil. Kč a 40 zaměstnanců. Pravidelně přispíváme na sportovní aktivity mosteckého sportu a kultury. Např. Sochařské sympozium nebo podpora ZŠ, kde již několik let žáci vytvářejí různá blahopřání, která od škol následně vykupujeme a získáváme tak jedinečný a originální dárek pro naše obchodní partnery. Závěrem bych chtěl zdůraznit, že předpokladem úspěchu v našem podnikání je vždy snaha a osobní přístup k zákazníkovi tak, aby vždy odcházel spokojen, protože takový zákazník se vždy rád vrací. Synům často připomínám, jak důležitá je jejich svornost a vzpomínám, jak v dávné minulosti kníže Svatopluk tento význam dokazoval svým synům pomocí tří prutů a sice, že když vzal jeden prut, tak ho lehce zlomil, ale když vzal všechny tři pruty, tak se mu to již nepodařilo. Toto je můj příběh a jsem přesvědčen, že rodinné firmy stále mají svůj význam a chtěl bych doufat, že stávající přežijí generační výměnu a budou vznikat stále nové.

Ing. Petr Chýle
ROTARY klub Most

Multitasking je mrtvý, ať žije pitch day! Malé poštouchnutí „zanepřázdněných“

John Maynard Keynes publikoval v roce 1928 studii „Ekonomické možnosti našich vnoučat“, ve které předpovídal, jaká životní úroveň zavládne za sto let. Předpokládal, že vzroste natolik, že v roce 2028 – který už nám klepe na vrata – budou lidé Evropy a Severní Ameriky pracovat zhruba tři hodiny denně a i to bude víc než dostačující.

Tento Angličan se domníval, že největší výzvou naší současnosti tak bude přijít na kloub tomu, **co vlastně dělat s takovou spoustou volného času**. Těsně vedle jak ta jedle...

Zmíněný národohospodář počítal s osminásobným zvýšením průměrné životní úrovně, kdy HDP na hlavu bude dosahovat kolem 40 tisíc liber (66 tisíc dolarů), což je podle něj dost na to, aby lidé mohli v poklidu věnovat pozornost milejším záležitostem a činnostem. K vyčíslenému HDP se Amerika i Británie přiblížily už v roce 2007, ale krysí závody jaksi nepolevují: Pracovní dobu už nám zaměstnavatelé měli snížit o dvě třetiny. Také jste přesvědčeni, do roku 2030 v českém prostředí nedospějeme k **tříhodinovému pracovnímu týdnu**?

Jaksi se asi zapomněla sundat noha z plynu, minimálně několik desítek let.

Loni si toho politici trochu všimli, když přišli s návrhem zkrátit 40hodinový pracovní týden (42,5 h. s přestávkami) aspoň kosmeticky o půlhodinku denně. Šéf odborů Josef Středula chce změnu prosadit do čtyř let: koneckonců 77 procent firem, kde odborový svaz působí, kratší dobu už zavedlo. Přesto jsme stále pozadu. Češi v práci tráví 3,2 hodiny navíc než je unijní průměr.

„**Také jste přesvědčeni, do roku 2030 v českém prostředí nedospějeme k tříhodinovému pracovnímu týdnu?**“

Přitom už dávno známe pozitivní dopady na životní pohodu zaměstnanců, kteří mají **více volna**. Vyvrácena je pomýlená představa o produktivitě – ta ve skutečnosti není přímoúměrná počtu hodin strávených v zaměstnání. Je to patrné i z vyjádření Jana Hamáčka, kterým loni odůvodnil návrh ČSSD:

„Český zaměstnanec pracuje o 400 hodin ročně déle než německý zaměstnanec, ale produktivita práce je na 60 procentech německé.“

Už před deseti lety jsme v médiích publikovali průzkumy: *Kdo pracuje méně hodin za týden, stihne toho za hodinu udělat podstatně více. Země s kratším pracovním týdnem jsou produktivnější.* Například Nizozemci už v roce 2009 pracovali méně než 30 hodin týdně (méně hodin než v ČR se už tehdy pracovalo vlastně ve většině evropských zemí).

ŠPATNÝ DOBRÝ PŘÍKLAD

Důvodem pro snížení hodin však nesmí být snaha zvýšit počet zaměstnaných lidí (tedy důvody statistické). Lidskou práci a vyvážení času mezi prací, odpočinkem a *volnočasovými aktivitami* nelze hodnotit kapitalistickým prizmatem, ale pohledem životní spokojenosti obyvatel.

„**Důvodem pro snížení hodin však nesmí být snaha zvýšit počet zaměstnaných lidí.**“

Odstrašujícím příkladem je v tomto směru původně bohužel úmysl ze Švédska, kde se pokusili zavést šestihodinový pracovní den v domově důchodců v Göteborgu. Zaměstnanci, kteří vykonávali své poslání jen šest hodin – se cítili zdravější | byli i o dvacet procent šťastnější | péče o klienty se zlepšila. Wow!

Reake vedení? Experiment ukončen... Důvod: zvýšené náklady.

Neuvěřitelné! Je to logické, když se zvyšujícím se věkem dožití narůstá potřeba zdravotnických a pečujících profesí? Je to logické, když už v současnosti hořekujeme nad nedostatkem pomáhajícího personálu? Je to logické při vědomí, že právě vyhořelí přepracovaní zaměstnanci nadělají (z únavy, demotivace, nedbalosti, roztěkanosti) více škody než spokojení a svěží podřízení?

Kladme si tyto otázky, když pak čteme v novinách „Senioři si stěžují na špatné zacházení, neosobní přístup, přehlížení. Problémem je nedostatek personálu a syndrom vyhoření“.

*Mimochodem – se zaváděním většího volna oproti pracovnímu vytižení úspěšně začínají vesměs podnikatelé, soukromníci (podnikatelé s lidskou tvář, ne anonymní fabriky): Například již zmíněné zrušení pracovních sobot zcela dobrovolně – o 38 let dříve, než to přikázal stát – zavedl obuvnický guru Tomáš Baťa. Možná i proto, že jednou z jeho zásad bylo využít co nejlépe těch **‘86 400 vteřin, co každý den má’**. Nemrhat časem, a pokud zaměstnanci díky dobrému časohospodaření nejen stihli termíny, ale dokonce ještě „nechali rezervu“, pak je neminula opravdu nadstandardní odměna.*

KDYŽ MÍŇ ZNAMENÁ VÍC

V tisku se loni objevila pozitivní zpráva: 32hodinový týden, při zachování výše platu, vyzkoušela novozélandská firma Perpetual Guardian. Pokus vyhodnotila jako natolik úspěšný, že jej zavedla trvale. Experiment ostřížím zrakem sledovali akademici z univerzity v Aucklandu, podle kterých pracovníci **neodvedli** méně práce. Naopak prý udrželi výkonnost a nadto byli aktivnější a **spokojenější**.

Od letoška se nemusíme chlubit novozélandským peřím. Vlaštovka s dvaatřicetihodinovým pracovním fondem dolétla už i k nám. Mladá česká Trinity Bank otestovala čtyřdenní pracovní týden.

Čerpala mimo jiné z trendu **částečných** úvazků, které prokázaly, že tito zaměstnanci mají vyšší produktivitu, kratší doba je nutí lépe organizovat činnosti a vyhovět partákům dříve. Pracují sice méně hodin za den, zato (nebo právě proto) s větším nadšením, větší **soustředěností** a **pozorností**, a tedy i přesností. – U zkráceného týdne se sází na obdobný účinek.

Pro současnou rodinu zaměstnanců má **zkrácený týden** přínosy, které se podniku vrací jako bumerang: Umožňuje vyběhnout z nekonečného kolotoče „práce bez konce“, ve kterém jako křečci cupitáme pořád nonstop dokola: než ke konci týdne stihneme přibrzdit, už abychom zas naskočili do tempa a rozjeli se.

Může být snazší sladit práci s rodinou a *osobním volným časem*, který se snažíme do týdne vecpat jako sardinku: a ne ne, zákoníkem předepsaný odpočinek jako „rehabilitace“ od zaměstnání, dohánění práce o víkend, úklid a nákupy, hašení rodinných problémů s dětmi, nutná výpomoc prarodičům – to **není** ten ryzí „volný čas“; jenže stihnete v sobotu a neděli něco víc? Může být jednodušší lépe skloubit práci s dětskými prázdninami – jednak bez zásahu do peněženky za příměstské tábory nebo hlídání (když si nelogicky vezme volno i školka či družina), jednak s možností strávit školní „ředitelské volno“ s potomstvem a ne v myšlenkách, co celý den doma samo dělá... Chytré firmy tímhle dokážou uspořít zaměstnanci za méně častou dopravu na pracoviště. Dále poskytováním služeb typu „dětských skupin“: Zaměstnanci odpadá hledání školky či soukromé chůvy (a dojíždění za ní, což stojí čas a peníze) a firmě se v případě placené skupiny vyplatí ponechat i při zkráceném pracovním týdnu stejný plat (a mít větší úspěch se žádostí o přesčas, protože o děti personálu je na místě postaráno...). Je to také prostor pro *sdílení* úvazků v rodinné či mezigenerační hierarchii – jako například ve Švýcarsku, kde částečné úvazky v protičasech manželů vedou k přirozené „střídavé péči“ o děti (čímž odpadají různé propustky z práce kvůli návštěvám lékařů, ‘paragrafům’ na nemocnou ratolest, a tím snížení platů atd.); mimochodem *job sharing* se znatelně rozmohl i ve Velké Británii – 46 procent, v závěsu je pak Itálie, zmíněné Švýcarsko, pak Dánsko a Německo.

Možná v důsledku toho všeho díky 32hodinovému týdnu nakonec i klesnou počty rozvodů.

„Kdo cesty krátí, život prodlužuje.“ (Tomáš Baťa)
Myslím, že Baťa, který pro své dělníky založil i vlastní banku, aby si mohli půjčovat výhodněji, by mě za tohle smýšlení pochválil. A třeba by přidal i nějakou inspiraci, která už dneska snad dorazila „do své doby“. V jeho odkazu totiž najdete:
„Dílna, pracující levně a dokonale, **má být podobná rodině** a mistr jí má být středem. Její

členové by měli bydlet i poblíž sebe, aby si mohli nejen v dílně, ale i v životě navzájem pomáhat. Každou nehodu člena dílny má pocítovat také mistr jako nepohodu v práci nebo nehodu vlastní. Tato **výchova lidí v budování vlastního blahobytu pomocí sebekázně....**“

MĚLKÝ A HLUBOKÝ ČAS

Je nasnadě, že motivovaný zaměstnanec má další devizu, o které teď ani neví: Je ochotnější a soustředěnější přinášet nové nápady. Zvláště pokud organizace dokáže pracovat s efektivním rozvržením času pro *mělké* a *hluboké* práce a zajistit prostor pro potřebné *flow* tam, kde to přinese ovoce.

Pozn. K tématu flow sahněte po kultovní stejnojmenné knize, jejímž autorem je Mihaly Csikszentmihalyi, nebo jejím pokračujícím titulu „Flow a práce“.

Vysvětlím na skutečném příkladu, který zmiňuje Cal Newport v knize „Hluboká práce“. Jde o experiment s takzvaným „pitch day“ u softwarové společnosti 37signals (*dnes Basecamp*). Ta mimochodem už před tuctem let zavedla 4denní týden od května do října, protože zjistila, že lidé zvládají celotýdenní práci i poté, co se jim den ukrojí. Jeden z majitelů Jason Fried tehdy napsal, že „snížení oficiálního počtu pracovních hodin pomáhá zbavit typický pracovní týden přebytkového tuku“ – těmi přebytkovými faldíky jistě myslel brouzdání na netu, osobní pokecy u kávovaru, proluky mezi schůzkami a podobně, což do časových výklenků, pokud je nejsme nuceni vytěsnit, prostě prostupuje. Ale „když mají všichni na splnění úkolů méně času, mnohem více si ho váží. Začnou si ho skrblit a to je dobře. Neplývají jím na věci, na kterých prostě nezáleží,“ má za prokazatelné Fried (*Newport, str. 176*), který šel ještě dál: Což všechna ta časová intermezza dílčích prokrastinací hezky všechny nashromáždít a takto získaný nadčas vyplnit *hlubokou prací*? (Inspiroval se možná Googlem, který nechával zaměstnancům 20 procent pracovní doby pro jejich osobní plány.)

„*Uloupnout si z jinak nabitého týdne jen jeden den nestačí, aby člověk dosáhl té správné hloubky, jež vede k průlomovým nápadům.*“

Neposkytl k tomu ale lidem onen 5. den, protože mu připadalo, „že uloupnout si z jinak nabitého týdne jen jeden den nestačí, aby člověk dosáhl té správné *hloubky*, jež vede k průlomovým nápadům“. Pravda, člověk většinou upřednostní pět dnů v kuse, než pět rozprostřených do měsíce ob šest „jiných“ pracovních dnů. V 37signals

Ve Francii mají od počátku milénia standardní délku pracovního týdne 35 hodin, v Dánsku 37, Belgie 36 hodin. Ještě více lesku by tyto údaje získaly s doplňujícími informacemi jako:

- Jak vysoké procento občanů využívá dokonce jen **zkrácený pracovní poměr**, a to – oproti ČR – při zachování uspokojivé životní úrovně. Podíl částečných úvazků u nás je nízký – 7,3 procenta. Například v Rakousku na kratší než plný vztah pracuje 28,8 % lidí. V Německu stačí zkrácená doba pro 28,2 %, v Británii je to 26,4 % pracujících. Nizozemsko má ze všech států Unie nejvyšší podíl obyvatel na částečný úvazek – **více než polovinu!**

- Dále – jaká je výše minimální mzdy (často převyšuje i průměrnou mzdu v ČR), potažmo průměrné mzdy. **Průměrnou mzdu** v přepočtu 80–100 tisíc korun měsíčně mají v Rakousku, Finsku, Velké Británii, Švédsku, Francii, USA, Japonsku. Nad 100 tisíc v Německu, ve Švýcarsku, v Belgii, Norsku, Lucembursku, Dánsku, Austrálii, Nizozemí a na Islandu (tam je 155 133 korun). My patříme mezi tu zbylou menšinu zemí OECD, které nedosahují ani 40 tisíc.

Mnoho lidí s částečným úvazkem si v těchto zemích tedy vydělá víc, než je minimální mzda. Pro hospodářství to má velikou výhodu – na své pozice se brzy vrací ženy – matky s vysokou kvalifikací.

- Jaká je výše odvodů z hrubé mzdy a zdanění a jakým způsobem se daně **přerozdělují** z veřejného rozpočtu zpět k lidem a **do komunit**.

- Jaké jsou zaměstnanecké **benefity**, které snižují další životní náklady zaměstnance, tedy zvyšují jeho životní úroveň i „mimo plat“: př. stravenky či podnikové jídelny, dětské skupiny, firemní doprava, penzijní pojištění, sick days/volno navíc – v ČR *velmi oblíbené nebo možná spíše „nutné“*, aj. Případně délka zákonné dovolené.

- Jaká je **rodinná a daňová politika státu**: úlevy na děti, slevy na manžele, vymahatelnost a výše výživného, výše a nárokovost přídatků na dítě – *například v Německu se týká všech dětí bez rozdílu, a to do 18 let, činí v přepočtu 5 tisíc měsíčně na „hlavu“ a nárok mají i Češi zde pracující, byť žijí za hranicemi.*

- Důvody a dopady přechodů na „volnou nohu“ či podnikání (případně speciálně rodinné start-upy), zahajované vedle hlavního zaměstnání.

- Možnosti odchodu „na odpočinek“ a výše starobního důchodu, jiné podpůrné služby.

(Údaje o částečných úvazcích čerpány z výroční zprávy Eurostatu.)

netroškařili a dali všem na celý měsíc červen volno, aby pracovali na svých vlastních návrzích. „Byli zproštěni jakýchkoli mělkých pracovních povinností – žádné informační schůzky o stavu projektů, žádná interní sdělení a díky bohu ani žádný PowerPoint. Na konci měsíce uspořádala firma přehlídku nápadů, tzv. pitch day, kde zaměstnanci představili projekty, na nichž pracovali. Když Fried pokus shrnul (...), označil to za úspěch. Z přehlídky vzešly dva projekty, které se brzy dostaly do výroby – lepší sada nástrojů pro řešení zákaznické podpory a systém pro vizualizaci dat, který firmě pomáhá udělat si obrázek o tom, jak zákazníci jejich produkty využívají. Předpokládá se, že oba budou pro firmu zdrojem velké hodnoty, téměř jistě by ale nevznikly, kdyby zaměstnanci nedostali prostor pro nepřerušovanou hlubokou práci.“ (Newport, str. 177)

VÝSLEDEK WIN-WIN

Mimochodem – zkrácený pracovní týden v primární práci poskytuje prostor pro „druhou“, třeba kreativní profesí, či pro malé podnikání při hlavním příjmu. Je z toho menší riziko, není nutno volit *bud' jedno, nebo druhé*. V důsledku to snižuje stres i riziko syndromu vyhoření z hlavního zaměstnání (a tedy i fluktuaci). Možná, že knihy jako „4hodinový startup“ od Felixe Plötze (jež motivují tvůrce, kteří nechťejí dát výpověď u dobrého šéfa) jen potvrzují, že moje domněnka je správná a brzy převálcuje „tradiční“ modely práce a podnikání i u nás. První start-up může vybublat na světlo světa třeba právě v rámci příprav na „pitch day“. Možná jeho prvním investorem bude šéf, kterého na pitch day svou vizí mile překvapíte. Protože žít svůj sen a zároveň nedávat šéfovi padáka, to může přinést spokojenost a prospěch oběma.

(Mimochodem i ta Bařova banka byla užitečná pro obě strany: V době, kdy obuvnické impérium zaměstnávalo z válečných dob víc pracovníků, než kolik si vyžadoval odbyt, to pomohlo i majiteli. Interním úvěrovým systémem, kdy si podřízení založili u Bati účet a mohli na něj ukládat své finance, on získal prostředky, které umožnily zbavit se bankovních úvěrů, tedy snížit rostoucí křivku firemní zadluženosti. Jak se říká: win-win.)

V mé sociální bublině (těch nejdrobnějších živnostníků) jsme myslím dost daleko: Bestsellery jako „Čtyřhodinový pracovní týden“ z roku 2007 jsou v našem playlistu rozvojové literatury už několik let. Jedno z poslání příručky je například: Jak přesvědčit svého šéfa, *aby oceňoval výkonnost, a ne přítomnost*.

Právě OSVČ rekrutovaní z bývalých přetížených zaměstnanců jsou skupinou, která – zejména v tomto stáť – velmi brzy pochopila, že svůj život nemůžeme outsourcovat. Život nelze odkládat až na důchod...

Řada mocensky založených vedoucích to jen nechce přijmout a strká před tím hlavu do písku

jako pštros: „Pro některé lidi je status *neustále dostupný* synonymem hodnoty a moci. Tím, že nám technologie umožňují čtyřadvacetihodinovou dostupnost, se zároveň zvyšuje očekávání, že budeme **neustále** na příjmu, **trvale zaneprázdnění** a nesmírně důležití. Přes různé pokroky, které by nám měly čas šetřit, jsme dnes zaměstnanější než kdy dříve,“ nastavuje zrcadlo Devora Zacková v knize „Singletasking: Udělejte víc – jedno po druhém“ (s. 129).

„Jestli nás něco zahubí, bude to nedostatek odpovědnosti.“ (Friedrich Nietzsche, 1887)

VOLNÝ ČAS NEZNAMENÁ BÝT NEČINNÝ

Workoholismus už dávno není považován za ctnost, ale nemoc. Spěcháním a roztékáním nikdy nevytvoříte to, co v pomalém flow: Rychlost a spěch nikdy nedovede k takovým nápadům, dílům a výsledkům, jako pomalé plynutí v „hluboké práci“, během které nejenom že nesledujete hodiny, nejenom že se nesnažíte předběhnout hodinovou ručičku, ale během které naopak **ztrácíte pojem o čase**... Rychlost v myšlení vede k chybám, pomalost ke správným úsudkům – věřím tomu i díky Danielu Kahnemanovi a superknize „Myšlení rychlé a pomalé“. Pracujte méně, udělejte více – i to je název publikace, která vám snad pomůže pochopit současný trend „chvály pomalosti“.

S časem lze dělat jen jedno jediné – nějak jej **trávit** a pak toho na smrtelné posteli nelitovat.

Čas skutečně nejde ušetřit. Nejde zastavit. Neběží. Nejde vrátit zpátky. Čas se nekrátí. Nemáme ho někdo více a někdo méně. **Čas je možná nejférovější měřítko, které známe: Každý ho denně dostaneme stejný příděl.** A za hořkování, jak ho máme málo, nášup nedostaneme. To je úděl svobody – rozhodnout se, jak s těmi 86 400 vteřinami naložíme. Skvělá je jedna věc: Každý den k tomu dostáváme novou šanci.

„**Panta rhei, vše plyne. I čas. Nic netrvá. Věci se neustále mění ve svůj protiklad: Například z pracovitosti se stává workoholismus, který plíživě rozežírá pracanta i jeho okolí. Tuto herakleitovskou myšlenku potvrdil i Carl Gustav Jung: Nadbytek jakékoli síly nutně ústí ve svůj opak.**“

Panta rhei, vše plyne. I čas. Nic netrvá. Věci se neustále mění ve svůj protiklad: Například

z pracovitosti se stává workoholismus, který plíživě rozežírá pracanta i jeho okolí. Tuto herakleitovskou myšlenku potvrdil i Carl Gustav Jung: Nadbytek jakékoli síly nutně ústí ve svůj opak. Seneca říkal, že „život měříme činy, ne časem“ a to je ono. Někdy tím činem může být prostě „být“:

„**Existuje spousta motivačních citátů, které v kostce sdělují asi to, že nejhodnotnější dar, který můžete někomu dát, je váš čas.**“

Existuje spousta motivačních citátů, které v kostce sdělují asi to, že **nejhodnotnější dar, který můžete někomu dát, je váš čas**. Pokud někomu poskytnete svůj čas, dáváte mu část ze svého života, kterou už nejde vzít zpět. Na druhou stranu proto budme vděční za to, když s námi někdo svůj čas vědomě tráví. Nebo ho tráví s našimi dětmi, jsme-li „zaneprázdnění“. Daruje nám totiž cosi, co už nejde vrátit. A v ten samý moment nemůže být s nikým jiným na jiném místě.

Prožívat volný čas neznamena nečinnost.

To *volný* čas je náplň života, vše okolo se má dít jen kvůli němu...

Lucie Bartoš, publicistka, vydavatelství MEDIA POWER, s.r.o.

Industrie- und Handelskammer
Halle-Dessau

Podnikatele naše země potřebuje! Obtížné je hledání nástupců podnikatelů

Téměř padesát let demografických změn v Německu

Od počátku sedmdesátých let je v Německu počet úmrtí obyvatel vyšší než míra nově narozených. S vyšším očekávaným věkem dožití obyvatelstva při současném poklesu počtu nově narozených stoupá podíl starších lidí v porovnání s podílem těch mladších. I když v oblasti působení Průmyslové a obchodní komory (IHK) Halle-Dessau dochází k demografickým změnám až po znovusjednocení Německa o dvacet let později, jsou už citelně znát důsledky těchto změn ve stavu základny IHK: věková struktura členstva se posouvá, v mnoha oborech je stále více pocítován nedostatek dorostu.

Demografický vývoj se nezastaví ani před majiteli podniků. Okolo dvaceti procent podnikatelek a podnikatelů v oblasti IHK Halle-Dessau jsou už šedesátníci či dokonce i starší, a asi polovina z nich je dokonce starší než 65 let.

Do roku 2025 dosáhne cca. 5700 majitelů rodinných firem zákonný důchodový věk, což představuje průměrně 715 případů ročně. Z těchto zdánlivě samozřejmých skutečností vyplývá ale hlavní strategický úkol: příprava a realizace předávání podniků mladší generaci.

Většina majitelů chce své podniky předat v rodině

Aby IHK Halle-Dessau zjistila, jak se podnikatelky a podnikatelé k tomuto úkolu staví, provedla dotazníkovou akci mezi 2500 podniky. Vyplynulo z ní, že asi polovina dotazovaných podnikatelů plánuje řádné předání podniku v příštím období, od jednoho do tří let a dalších 15 procent chce svůj podnik předat do šesti let.

Mnohé podnikatelky a podnikatelé chtějí svůj podnik předat ve své rodině, 37 procent dotazovaných toto přání chce z perspektivního hlediska realizovat. Na druhém místě (21 procent) je už ale uváděna možnost prodeje podniku někomu „externímu třetímu“ - zde bude předem nástupce vyhledán mimo vlastní podnik. Nástupci z řad zaměstnanců hrají sami v plánování podnikatelů jen podružnou roli (12 procent). Silná potřeba jednání se projevuje u další skupiny, která zahrnuje zbývajících třicet procent. V ní jsou obsaženi ti dotázaní, kteří vůbec ještě neví, odkud bude jejich nástupce pocházet.

Mnoho podnikatelů nenachází vhodné nástupce

Ukazuje se, že vyhledávání vhodného pokračovatele je velkou překážkou v procesu podnikového nástupnictví. Je to nasnadě: každá podnikatelka a každý podnikatel by rádi předali svá životní díla do schopných rukou. Proto se nemůžeme divit, že starší generace podnikatelů si počíná při výběru svého nástupce rozvážně a kriticky. Asi 38 procent dotázaných uvádí, že ještě žádného vhodného nástupce nenašli.

Vyhledávání nástupců je ztíženo i dynamickými technologickými změnami v procesu vyhledávání nástupců. Otázka schopnosti podniku vyrovnat se s budoucím vývojem je rozhodující pro předávanou hodnotu podniku. Klasické modely podnikání, které dnes podnikům přinášejí celkem slušné výnosy, a jejichž předávací cena v současné době není vlastně zpochybňována, mohou být během několika let znehodnoceny. K tomu může dojít, když se podniku nepodaří dostatečně rychle implementovat nové podnikatelské nápady, orientované na budoucnost. A také razantní, dosud nebyvalá rychlost, se kterou se zavádí pokročilá digitalizace a která rozvíjí technologické změny v hospodářství, bude v budoucnu následnictví trvale ovlivňovat.

Všeobecně se dá říct, že v současnosti nejsou rámcové podmínky pro úspěšné vyhledávání nástupců optimální. Demografický vývoj se jeví nesoudržně, jako částečky puzzle z celkového obrazu. Nynější dobrá situace na trhu práce vede např. i k tomu, že se mnoho lidí nechává raději trvale zaměstnat, než aby se osamostatnilo. K tomu se přidává často nedostatečné povědomí o „povolání“ podnikatel a málo atraktivní pohled na podnikatele z pohledu veřejnosti. Kromě toho je byrokratická zátěž při zakládání podniku často enormní. Stává se také, že předání firmy ztroskotá na finančních problémech.

Vyhledávání firemního nástupce pomocí podnikatelské burzy „nexxt-change“

Co dělat, když se v rodině ani v okruhu spolupracovníků nenajde žádný nástupce? Zde nabízí burza „nexxt-change“, působící v celé spolkové republice, optimální řešení. Aktivně podporuje generační výměnu ve středním stavu a spojuje podniky s jejich možnými nástupci.

Achim Schaarschmidt
Zdroj fotografie: Industrie und Handelskammer
Halle-Dessau/Thomas Reinhardt

IHK je regionálním parterem burzy „nexxt-change“ a podporuje podnikatele a jejich možné nástupce ve vyhledávání vhodných zájemců o koupi či o prodej. Jen v minulém roce organizovala samotná komora podávání četných inzerátů, doprovázela 47 inzerentů a zprostředkovala kontakty pro 350 zájemců.

Každý uživatel podnikatelské burzy má možnost v dané databázi vyhledávat třeba i anonymní inzeráty a odpovídat na ně. Alternativou je podání inzerátu online po registraci nebo je možné společně s regionálním partnerem absolvovat osobní pohovor a na jeho základě podat vlastní inzerát.

Servisní nabídky IHK na podporu podnikových nástupců

Jako další aktivitu nabízí IHK jak seniorům podnikatelům, tak i potenciálním nástupcům, obsáhlý balíček podpory.

Tak se např. konají každoročně mnohé akce na téma nástupnictví v podniku pro podnikatele a pro zájemce o převzetí firmy. Kromě toho provádí IHK v pravidelných termínech setkávání pro zájemce o podnikové nástupnictví. Společně s experty z poradenského sdružení Beratervereinigung Unternehmensnachfolge Sachsen-Anhalt BUSA e. V. je poskytováno poradenství jak těm, kteří se rozhodují předat svůj podnik, tak i těm, kteří o převzetí mají zájem. Poradenství se týká všech aspektů přípravy a realizace předání podniku.

Achim Schaarschmidt

Malé zamyšlení nad vývojem hospodářské kriminality

S problematikou hospodářské kriminality se setkáváme téměř na každém kroku. Stačí si pustit zprávy, otevřít noviny nebo se přihlásit na některý internetový portál a narazíme nejen na informace o korupčních či daňových kauzách, ale také na různé související odborné články nebo ankety a průzkumy veřejného mínění. Velmi často se zde také hodnotí její stav, vývoj či výše škod, které způsobuje. Podklady pro tato hodnocení bývají různé. Někdy se jedná o různé vědecké výzkumy, jindy jsou citovány policejní statistiky. To je však pojem velmi obecný a ne každý si ho dovede správně vysvětlit. Pojďme se nad ním proto nejprve krátce pozastavit.

kpt. Mgr. Jaroslav Beneš

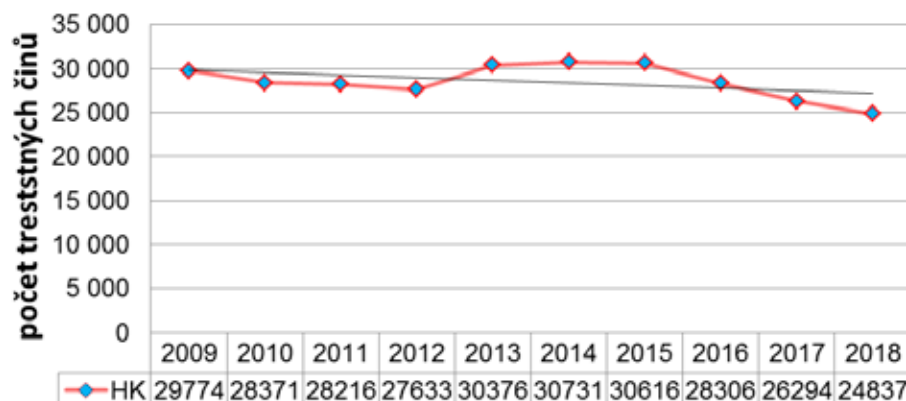
Vybrané údaje o registrované kriminalitě jsou vykazovány v policejním evidenčně statistickém systému kriminality (ESSK), přičemž hospodářská kriminalita představuje jeden z hlavních druhů trestné činnosti. Jejím typickým znakem obecně jsou dlouhodobě vysoká míra latence v případě závažných případů na straně jedné, vysoká četnost relativně bagatelních skutků na straně druhé. Dalším znakem tohoto druhu kriminality je skutečnost, že vyšetřování, zejména u závažnějších kauz, bývá časově velmi náročné a neřídka jsou realizovány případy, které byly spáchány před několika lety, přičemž k jejich odhalení došlo z nejrozličnějších důvodů se značným časovým odstupem. Proto je třeba při hodnocení jejího ročního nápadu vycházet z pojmu kriminalita registrovaná. Zajímavé je také složení skutkových podstat, které jsou pod tento druh subsumovány. Z logiky věci k nim patří zejména trestné činy hospodářské uvedené v hlavě VI. trestního zákoníku, ale jsou sem zařazeny i některé trestné činy proti majetku, proti životnímu prostředí a další. V naprosté většině jde také o trestné činy úmyslné.

K výše zmíněné problematice latence je třeba uvést, že na straně jedné je registrována řada oznámených „bagatelních“ jednání s minimální výší způsobené škody, na straně druhé zřejmě existuje řada neodhalených závažných trestných činů. K latenci také může vést například obava z ostudy či ztráty dobrého jména a důvěryhodnosti obchodní společnosti nebo bankovního domu. Někdy se také poškozený raději pokusí domoci náhrady zcizených hodnot pomocí rozličných pololegálních až nezákonných aktivit, např. prostřednictvím nejrůznějších vymahačů. Přispívá k ní i fakt, že běžné kontrolní mechanismy nemusí vždy dostatečně efektivně odhalovat některé protiprávní aktivity (např. zneužívání sociálních dávek). Pokud tedy odhadujeme míru latence hospodářské kriminality, může velmi hrubý odhad

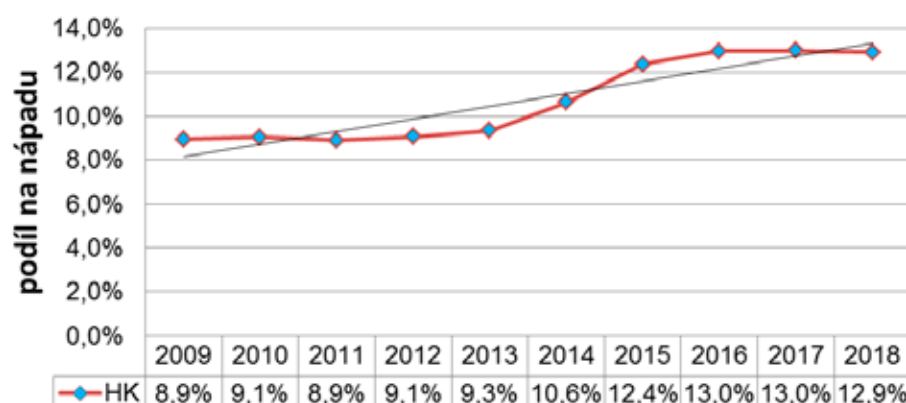
činit cca 30% a jde přitom zřejmě i o kriminalitu, nikoli pouze bagatelní.

Podstatná část shora zmíněných informačních kanálů přináší informace o tom, že v České republice hospodářská kriminalita roste a odkazují při tom na různé zdroje. Tyto informace však nekorespondují s oficiálními policejními statistikami. Příčin tohoto fenoménu může být hned několik. Zejména se nabízí odlišné vymezení rozsahu hodnocených jevů a forma sběru dat. Pro naši potřebu hodnocení hospodářské kriminality proto budeme vycházet z oficiálních policejních zdrojů s dlouhodobě ujednocenou metodikou získávání a hodnocení údajů. Podle nich křivka nápadu hospodářské kriminality v absolutních číslech v České republice za posledních 10 let osciluje s mírně klesající

graf č. 1 Přehled nápadu hospodářské kriminality v ČR 10 let

graf č. 2 Podíl na celkovém nápadu kriminality v ČR 10 let

spojnici trendu (viz graf č. 1), avšak podíl hospodářské kriminality na celkovém nápadu trestných činů naopak roste (viz graf č. 2). Hospodářská kriminalita tak může být vnímána s větší intenzitou a tudíž zdánlivě jako rostoucí. Příčin může být opět několik. Asi nejvíce se zřejmě projevuje přesun podstatné části kriminality do prostředí internetu. I podprůměrně vzdělaný pachatel si spočítá, že je pohodlnější v teple za využití mobilu či počítače jednoduchým internetovým podvodem přijít k penězům, než se tmou, s páčidlem v ruce, plížit okolo prodejny, aby následně zcizené zboží rozprodal za zlomek jeho skutečné ceny. Je ale pravdou, že ty nejzávažnější internetové útoky jsou prováděny vysoce sofistikovaně.

Jestliže jsme se zabývali podílem hospodářské kriminality na celkovém nápadu trestné činnosti, pojďme se také zaměřit na její podíl při genezi celkové škody působené trestnou činností. Ten přes výrazný pokles v posledních dvou letech vykazuje stoupající spojnicí trendu a jednotlivě neklesá pod 58 % (viz graf č. 3). Uvedené údaje dokladují její závažnost a mohou rovněž posilovat intenzitu vnímání tohoto druhu kriminality.

Tolik tedy k dlouhodobým republikovým trendům a přesuňme se do regionu nám bližšího, tedy na Mostecko. I zde křivka nápadu hospodářské trestné činnosti za posledních 10 let osciluje, ovšem pokles spojnice trendu je daleko výraznější (viz graf č. 4), a také podíl na celkovém nápadu kriminality je obdobný (viz graf č. 5).

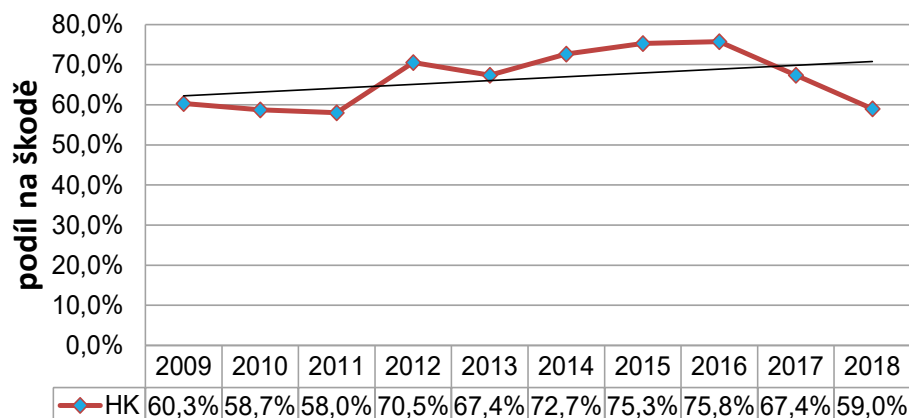
Křivka podílu výše škody působené hospodářskou trestnou činností na celkové škodě působené kriminalitou v okrese Most osciluje s poměrně vysokou amplitudou a s klesající spojnicí trendu (viz graf č. 6). Uvedené informace je však třeba interpretovat v širším kontextu. Extrémně vysoký podíl v roce 2011 je důsledkem vlivu jednoho prověřovaného dotačního podvodu se škodou dosahující 106 milionů Kč. Extrémně nízký v roce 2017 zapříčinil případ požáru se škodou dosahující 820 milionů Kč, statisticky spadající ovšem do linie kriminality ostatní.

Opusťme nyní trendy dlouhodobé a pojďme se blíže zaměřit na dobu nedávnou, tedy na rok 2018. Hospodářská kriminalita se přes poměrně výrazný meziroční pokles nápadu oproti roku 2017 o 47 skutků (-15,2%) podílela v okrese Most na celkové registrované kriminalitě 10,3%, což je o 2,6% méně než v rámci celé republiky. Úspěšnost při jejím objasňování ale dosáhla úctyhodných 72,2%, což činí o 18,7% více než republikový průměr.

Z pohledu její struktury je třeba konstatovat, že na Mostecku bylo v roce 2018 registrováno jen 27 z celkem 65 skutkových podstat spadajících pod tento druh trestné činnosti, což představuje 41,5%. Nejčteněji je tradičně zastoupeno

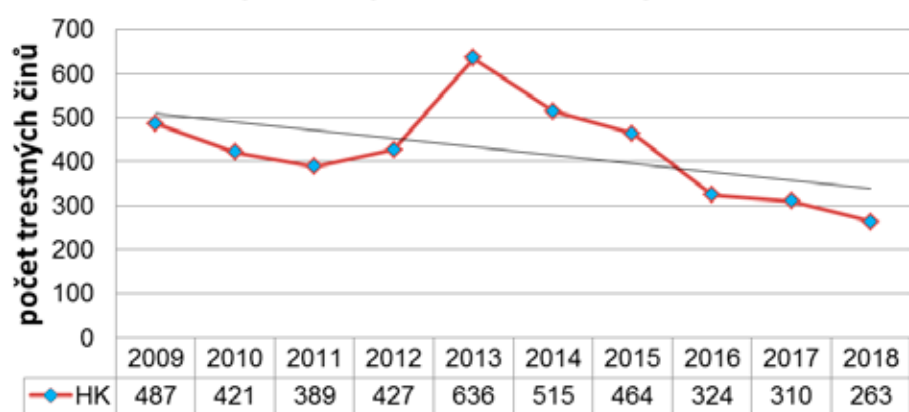
graf č. 3

Podíl na celkové škodě v ČR 10 let

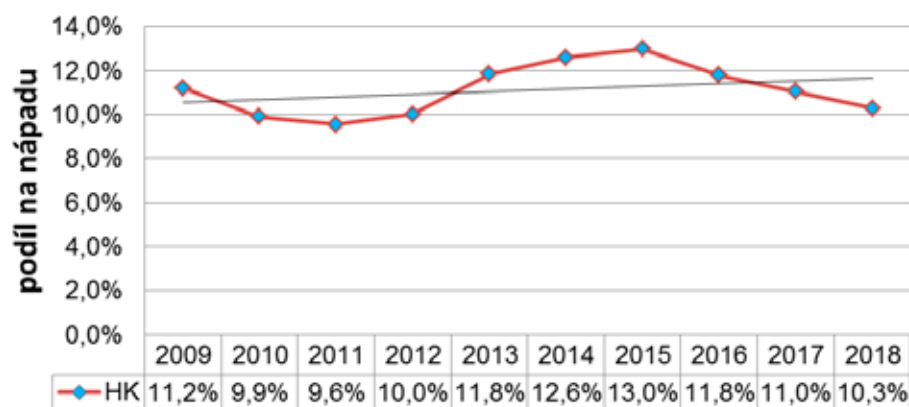
graf č. 4

Přehled nápadu hospodářské kriminality okres Most

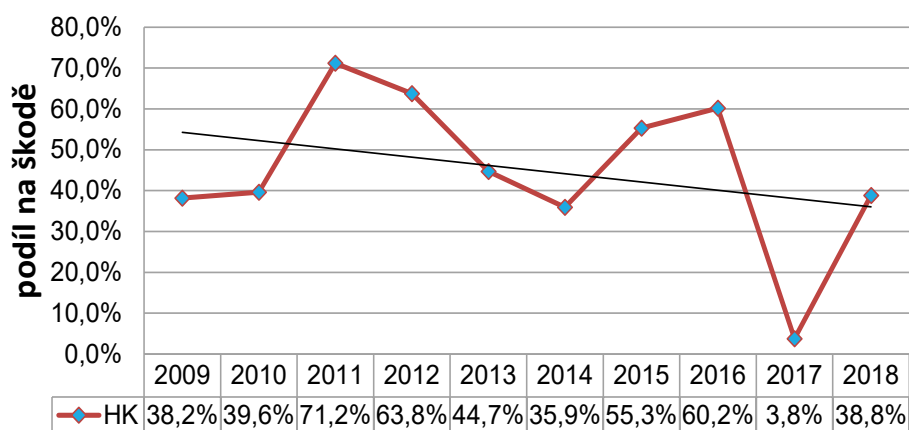
graf č. 5

Podíl na celkovém nápadu kriminality okres Most

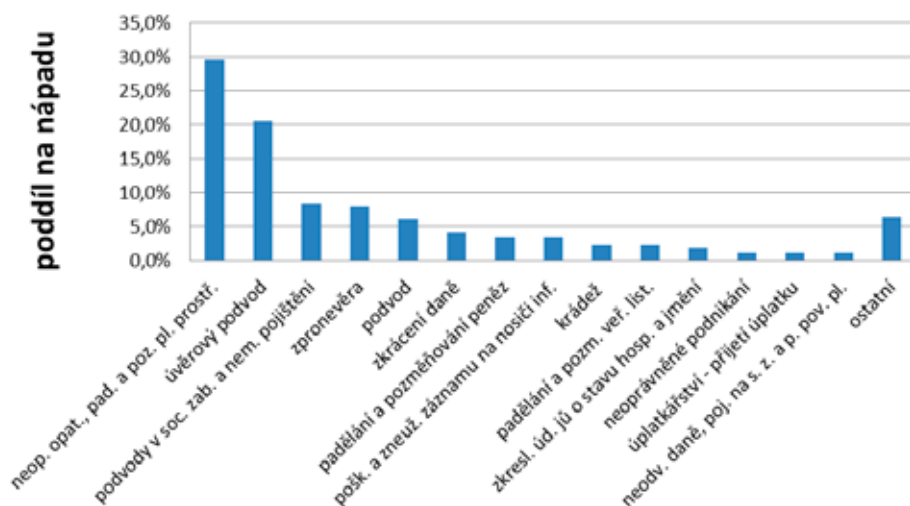

graf č. 6

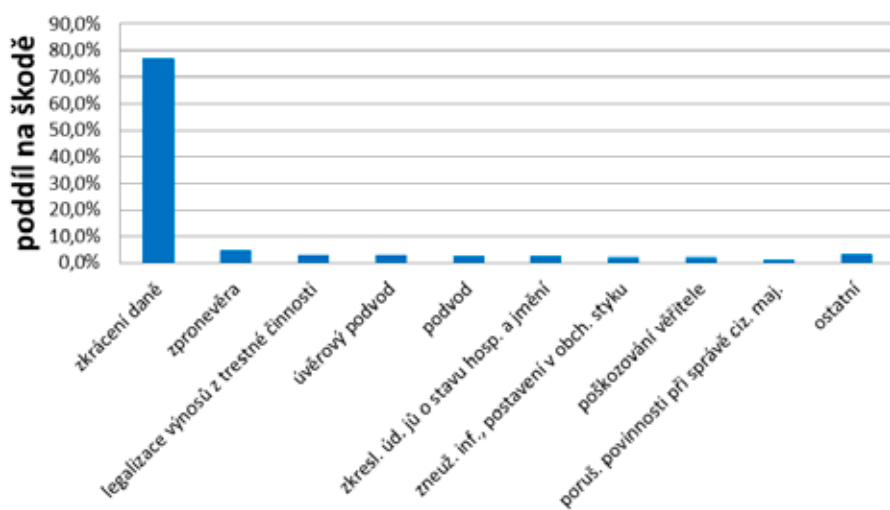
Podíl na celkové škodě okres Most

graf č. 7

Struktura nápadu HK okres Most

graf č. 8

Struktura škody HK okres Most

neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku, kdy se nejčastěji jedná o případy nelegálního držení cizí debetní či kreditní karty, přičemž znakem základní skutkové podstaty ani není způsobení hmotné škody. Dále pak následuje úvěrový podvod. Příčinu jeho vysokého podílu můžeme mj. nacházet v mimořádné ochotě úvěrových společností poskytovat velké množství menších úvěrů bez důkladné prověrky žadatele. Smlouvy jsou tak často uzavřeny na zneužití osobní údaje či padělaná potvrzení o výši příjmů. Pro naplnění základní skutkové podstaty tohoto trestného činu přitom postačí uvést nepravdivé údaje při sjednávání úvěrové smlouvy nebo zamlčet podstatné okolnosti. Samotné faktické poskytnutí úvěru či vznik případné škody jsou nepodstatné. Ve sloupci ostatní je kumulováno celkem 13 skutkových podstat, které se však v jednotlivosti podílely na celkovém nápadu hospodářské kriminality v okrese Most méně než 1% (viz graf č. 7).

Škodu pak generovalo celkem 19 skutkových podstat, přičemž rozhodující podíl na celkové

výši škody způsobené hospodářskou kriminalitou v okrese Most má trestný čin krácení daně s cca 77%, a to i přes jeho relativně nízkou četnost 11 skutků a podílů na nápadu hospodářské kriminality ve výši 4,2%. Za zmínku pak ještě stojí trestný čin zpronevěry s podílem na škodě ve výši 4,6% při počtu 21 skutků a podílů na nápadu hospodářské kriminality 8%. Ve sloupci ostatní je kumulováno celkem 10 skutkových podstat, které se však v jednotlivosti podílely na její celkové výši méně než 1% (viz graf č. 8).

Pro hospodářskou trestnou činnost bylo v roce 2018 stíháno celkem 215 fyzických osob. Stejně jako v ostatních hlavních kategoriích kriminality zde převažují muži s tím rozdílem, že podíl žen je poměrně vysoký a v roce 2018 činil cca 37%, což znamená více než dvaapůlnásobek oproti kriminalitě obecné. Nejčastěji byly ženy stíhány pro úvěrové podvody (25) a pro podvody v sociálním zabezpečení a nemocenském pojištění (18). Podíl opakovaně stíhaných osob na hospodářské kriminalitě činil cca 27% a nejčastěji šlo o neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního

prostředku (17). Na tomto počtu se projevil i kuriozní případ, kdy jednu zcizenou platební kartu si mezi sebou postupně předávalo za účelem zneužití několik příslušníků ze skupiny drogově závislých recidivistů. Pro hospodářskou kriminalitu bylo v roce 2018 stíháno také 6 osob právnických.

Na kontrole hospodářské kriminality v okrese Most se v roce 2018, stejně jako v minulých letech, podílelo primárně oddělení hospodářské kriminality územního odboru Most. Některé bagatelní případy řešili policisté obvodních oddělení, další, zejména ty nejzávažnější, prověřoval odbor hospodářské kriminality Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje a Národní centrála proti organizovanému zločinu.

„Obecně lze říci, že struktura a trendy vývoje hospodářské kriminality na Mostecku, snad s výjimkou nevyrovnaného podílu na celkové výši škody, nijak zásadně nevybočují z celorepublikových čísel.“

Obecně lze říci, že struktura a trendy vývoje hospodářské kriminality na Mostecku, snad s výjimkou nevyrovnaného podílu na celkové výši škody, nijak zásadně nevybočují z celorepublikových čísel. Je nutno respektovat fakt, že k jejímu páčání zde, stejně jako jinde, docházelo a docházet bude. Budou se ale měnit formy jejího páčání, zejména, jak již bylo naznačeno, v souvislosti s přechodem do prostředí internetu, a na tyto změny bude třeba adekvátně reagovat. Zdaleka se při tom nejedná jen o vznik nových kontrolních mechanismů, ale zejména o osvětovou činnost směřovanou na skupinu případných možných obětí a přijímání organizačních a technických opatření v potencionálně ohrožených společnostech.

kpt. Mgr. Jaroslav Beneš
vrchní komisař Policie ČR,
Územní odbor Most

Europäische Union. Europäischer
Fonds für regionale Entwicklung.
Evropská unie. Evropský fond pro
regionální rozvoj.

Vodamin II

Realizace projektu Vodamin II probíhá za finanční podpory Programu spolupráce na podporu přeshraniční spolupráce mezi Českou republikou a Svobodným státem Sasko 2014 – 2020 v rámci Evropské územní spolupráce a financována je z dotačních prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj.

Projekt je realizován v období 09/2016 – 05/2020. Během této doby je v plánu realizace aktivit na podporu ochrany životního prostředí v severních Čechách a Krušnohoří v povodí řeky Labe.

Mezi hlavní aktivity projektu patří:

- Vyhotovení průzkumných hydrogeologických vrtů
- Průběžné měření chemismu vod a hydrogeologických posouzení
- Tvorba databáze a mapových podkladů
- Sběr dat o teplotním potenciálu vod pro případné termální využití
- Testování provozních zařízení výměníků z hlediska jejich znečištění důlními vodami
- Zhodnocení společného dotačního území z pohledu využití důlních vod jako zdroje užitkové vody
- Zpracování manuálu energetického využití důlních vod pro vlastníky dolů, veřejné instituce a další potenciální uživatele
- Vyhodnocení výsledků a jejich prezentace veřejnosti

Více informací o projektu naleznete na
internetových stránkách www.pku.cz/vodamin2

Factum est factum

CO SE STALO, TO SE STALO

Vážení čtenáři, jedním z témat tohoto čísla je generační výměna viděna optikou firem a řemesel. Ačkoli k tomuto jevu ve společnosti dochází periodicky, přesto se neustále ve vzduchu vznáší myšlenka, že se tentokrát něco láme.

Už antika přišla s představou „zlatého věku“ následovaného postupným úpadkem – věkem stříbrným, pak bronzovým atd. To, co kdysi ovládali mytologičtí staří mistři, se pokládalo za nenapodobitelné, či nedosažitelné. Naopak archeologové zhruba od poloviny 19. století popisují vývoj civilizace opačně – začínají dobou kamennou, následuje doba bronzová a železná. Stále pokročilejší materiály, z nichž byly vyráběny nástroje a zbraně, jsou totiž hlavním výrazem technologického pokroku.

Je zjevné, že problém dneška rozhodně nespočívá v technologickém úpadku. Jakékoli řemeslo dnes pracuje s vybavením, o kterém se našim předchůdcům ani nesnilo. Dobrým příkladem je třeba CNC obrábění kovů – oproti ruční práci nepoměrně přesnější, nemluvě o rychlosti zpracování hotového výrobku. Úsměvnou vzpomínkou je dnes například zajíždění nového

automobilu, kdy bylo nutné v šetrném režimu absolvovat stovky či tisíce kilometrů jízdy, aby si součásti motoru takzvaně sedly. Robotická montáž i přesnost opracování jednotlivých dílů dnes tuto potřebu více méně eliminují.

Zároveň se však neustále setkáváme s tvrzením, že ti mladí dnes už nic neumějí – přesně dle starověkého klíše o neustálém úpadku. Ale skutečnost takto černobílá není. Jestliže u nastupující generace řemeslníků postrádáme až filigránskou manuální zručnost, pak také musíme přiznat, že v mnoha ohledech jí není zapotřebí. Zejména díky novým nástrojům či přípravkům, které mnohé procesy významně usnadňují.

Daleko větším problémem je naopak ztráta schopnosti improvizovat, řešit problémy jak se říká „za pochodu“ apod. – mizí to, čemu se říkávalo selský rozum. Tento soubor životních zkušeností spolu se schopností je uplatnit v praxi se ovšem vytváří nejen v rodině a ve škole, ale do značné míry se odvíjí i od žebříčku hodnot, který vyznává většinová společnost. Jestliže je hlavním smyslem života zábava, pak je získávání nových dovedností přinejmenším nezajímavé. Výsledkem

samozřejmě je, že schopní jedinci, kteří dokážou využívat selský rozum, vynikají oproti průměru výrazně více než dříve – pomyslné nůžky se tedy rozevírají.

Přesto jsem optimista – dnešní děti (mimo jiné i budoucí řemeslníci či podnikatelé) nejsou horší, než byly kterékoli děti před nimi. Jen jim chybí více dobrých příkladů. A příklady, jak říká klasik, táhnou. Proto dávejme dětem denně jeden malý dobrý příklad – a pramínek k pramínku se postupně spojí v silný proud.

S přáním všeho dobrého

Mgr. Michal Soukup

ředitel Oblastního muzea a galerie v Mostě

inzerce

Industrie- und Handelskammer
Chemnitz

SAVE THE DATE

NĚMECKO - ČESKÝ TENISOVÝ BUSINESS OPEN TURNAJ ČTYŘHER (MIX MOŽNÝ)

**Dne 17.8.2019 od 9 hodin v tenisovém klubu CTC Küchwald
Chemnitz**

DEUTSCH - TSCHJECHISCHES BUSINESS TENNISTURNIER DOPPELSPIEL - MIX - AMATEUR

LE AD

Kontakt: Michaela Holá IHK Chemnitz - E.mail: michaela.hola@chemnitz.ihk.de, Tel.: 0371/69001246,
www.chemnitz.ihk24.de/business-tennis

Pro rozvoj regionu je podpora cestovního ruchu důležitá

HSRM

Hospodářská a sociální rada Mostecka, která si v letošním roce připomíná dvacáté výročí od svého vzniku, už od svých prvních počátků podporuje projekty zaměřené na rozvoj cestovního ruchu v regionu. A tato tematika patří i nadále k takzvaným nosným tématům, kterými se jednání regionální tripartity každý měsíc zabývají.

Dokladem toho mohou být jarní zasedání HSRM. V dubnu přivítali zástupci hospodářské rady na svém jednání Jana Setváka, zástupce Českojiřetinského spolku. Jednou z mnoha aktivit spolku, s nimiž členy regionální tripartity seznámil, je také Moldavská dráha. Když v roce 2017 došlo na této populární turistické železniční trati k sesuvu, bylo to také díky pomoci Hospodářské a sociální rady Mostecka a dalších institucí včetně Ústeckého kraje, že se zde po zhruba roce a půl podařilo opět obnovit provoz. A regionální tripartita podporuje i aktuální snahy Českojiřetinského spolku o propojení trati na české a německé straně hranice, protože po 2. světové válce byl přeshraniční provoz přerušen.

Nosným tématem květnového jednání Hospodářské a sociální rady Mostecka byla současná situace kolem jezera Most. Nejen s ní seznámil členy HSRM Per Lenc, ředitel Palivového kombinátu Ústí. Jeho prezentace Příležitost nové krajiny – Ústecký kraj, totiž hovoří o možnostech

a potenciálu území po ukončení těžby hnědého uhlí v kraji. Nabízí také vize, jak by obnova a rozvoj krajiny mohl probíhat. Turistický ruch je jednou z možností, ale potenciál, jak využít krajinu po těžbě hnědého uhlí, je mnohem větší. Po zatopení zbytkových jam po povrchové těžbě uhlí by tu mohla vzniknout propojená soustava jezer, která by mohla sloužit mimo jiné k udržování vody v krajině. Území by mohlo stát centrem čisté energie, hovoří se o možnostech vzniku přečerpávacích elektráren a podobně. V budoucnosti se počítá s urbanizací území po těžbě, jednak díky rozvoji stávajících sídel po ukončení stavebních uzávěr souvisejících s těžební činností, ale předpokládá se i vznik nových sídelních útvarů a samozřejmě i s projekty sportovní – rekreačního charakteru. Celá prezentace je k nalezení na webových stránkách Hospodářské a sociální rady Mostecka.

Řeč přišla samozřejmě i konkrétně na jezero Most. Prioritní snahou Palivového kombinátu je

podle jeho ředitele co nejdříve zpřístupnit jezero Most veřejnosti. V současné době je již hotova silnice mezi Mostem a Mariánskými Radčicemi, kde zbývá dokončit kolaudaci, stavby komunikací a pláže přímo u jezera budou dokončeny v příštím roce.

O tom, že cestovní ruch patří mezi priority regionální tripartity, svědčí také její účast v pracovní skupině SPO-NA, která sdružuje všechny odborné komise a sdružení, které se zabývají problematikou cestovního ruchu, tedy i odbornou komisí pro cestovní ruch při HSRM.

Spolupráci v další velmi podstatné oblasti – vzdělávání, která je pro další rozvoj regionu rovněž nezbytná, stvrdili v květnu zástupci Hospodářské a sociální rady Mostecka, Okresní hospodářské komory Most a Euroregionu Krušnohoří, kteří v sídle HSRM podepsali memorandum o spolupráci. Při všech těchto institucích pracují odborné komise či sekce zaměřené na vzdělávání, které svou práci v této oblasti chtějí společně koordinovat.

Jan Setvák z Českojiřetinského spolku při prezentaci na jednání Hospodářské a sociální rady Mostecka.

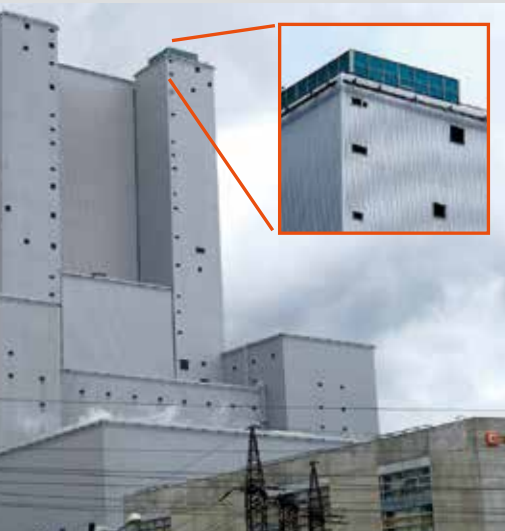
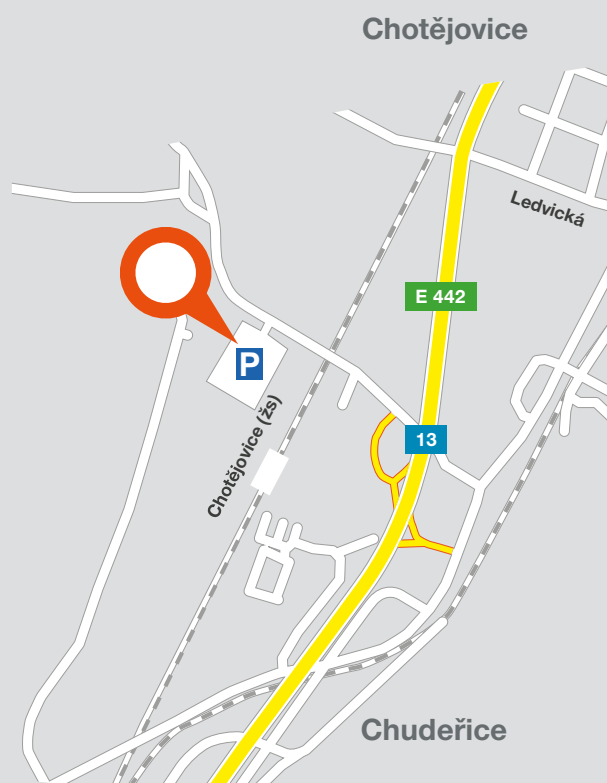
NAVŠTIVTE INFOCENTRUM ELEKTRÁRNY LEDVICE

Nabízíme akční, interaktivní a zážitkovou expozici:

- díky 3D projekci se ocitnete mezi dinosaury a budete svědky vzniku uhlí
- virtuální realita vás vtáhne do moderního provozu nové uhelné elektrárny
- živý strom vám dovolí změřit on-line jeho fotosyntézu
- letecké snímky vás přenesou nad severočeskou krajinu
- audiopanel vás překvapí zvuky chladicí veže, turbíny a dalších zařízení
- podíváte se ze 144metrové rozhledny na nejvyšší industriální stavbě v ČR

Jediné Informační centrum klasické energetiky v České republice je veřejnosti přístupno od úterý do soboty v čase od 8.00 do 16.00, s výstupy na rozhlednu v 8, 10, 12 a 14 hodin. Výstup na rozhlednu je nutné objednat si předem.

Elektrárny Skupiny ČEZ se vždy na jaře proměňují v jednu velikou sokolí farmu, jedině, co podle ornitologa juniorky a junioři vždy potřebují, je klid.

SKUPINA ČEZ

Za největší „sokolí farmu“ v České republice lze bez nadsázky označit Skupinu ČEZ. Prakticky ve všech jejích elektrárnách, uhelných i jaderných, a také v Teplárně Trmice či v areálu společnosti Energotrans v Třeboradicích u Prahy jsou na tamních výškových stavbách umístěny sokolí budky. Ve většině z nich pravidelně vyvádějí páry tohoto kriticky ohroženého dravce své mladé. Rozumí se, že se jedná o komíny nebo chladicí věže. Od roku 2011, kdy byla v Elektrárně Tušimice umístěna na ochozu chladicí věže vůbec první hliníková sokolí budka v republice, tak světlo světa spatřilo 66 „elektrárenských“ sokolů. Jen v loňském roce se jich vylíhlo v severních Čechách 10 a další 4 ve středních Čechách. Letošní bilance hovoří zatím o minimálně 17 mladých, potvrzeno je opět 10 severočeských a dále 7 středočeských sokolů.

„Skupina ČEZ patří bezesporu mezi průkopníky ochrany sokola stěhovavého v průmyslových lokalitách. Teprve až po umístění první budky v Tušimicích, následovaly instalace dalších na jiných průmyslových stavbách v republice a probíhají dodnes,“ říká ornitolog Václav Beran, jinak také zoolog a kurátor sbírky Muzea města Ústí nad Labem a výzkumný pracovník ALKA Wildlife, o. p. s. Podle ornitologa byl loňský rok, co se počtu narozených mláďat týče, jeden z neúspěšnějších. „V roce 2018 bylo na objektech ve vlastnictví Skupiny ČEZ evidováno celkem sedm párů sokolů a ve všech budkách byla vejce. V Třeboradicích ovšem bylo ve finále při přímé kontrole hnízda nalezeno jedno rozbité vejce se zárodkem. Mláďat se sice narodilo celkem 14, ale vyvést se jich podařilo jen 12, neboť ve dvou případech nezvládla svůj první let. I to se bohužel stává. Co považuji za úspěch, je to, že vůbec poprvé se mi podařilo všechna mláďata označit odečítacími kroužky.“ Že to třeboradický pár myslí vážně, ovšem dokázal letos, neboť samice snesla hned čtyři vejce a ze všech se vylíhli zdraví sokolici. Zatím velkou neznámou jsou ale pro ornitologa elektrárny Tušimice a Dětmorovice. „Nad oběma jsme pozorovali přelety sokolích párů, samice i seděly v budkách, ale vypadá to, že se ani na jednom místě zahnízdění nepovedlo. Moudřejší budeme na konci června, kdy se hodlám na obě místa vypravit a zjistit, co a jak,“ krčí rameny Václav Beran. Podle něj jinak všechny ostatní sokolí páry již mladé vyvedly a nyní je pozvolna učí samostatnému životu. Ti dříve narození se už možná pokoušejí s rodiči létat, ti pozdější zatím „pochodují“ po ochozech komínů a pokoušejí se alespoň „nasucho“ roztáhnout křídla. „Jedině, co nyní sokolí páry a jejich junioři či juniorky potřebují, je klid. V současné době hlavně proto, aby se mohli bezpečně pohybovat po ochozech a později se pak učit s rodiči létat a lovit. Proto jsme s vedením všech elektráren každoročně dohodnuli, že po celou dobu zahnízdění jsou odloženy aktivity spojené nějakým způsobem s údržbou komína či lezeckým cvičením tamních profesionálních hasičů. Prakticky až do definitivního opuštění budek, by sokolí rodinky neměly být nějak rušeny,“ kvituje Beran přístup Skupiny ČEZ.

Ta ornitologům z Alka Wildlife pomáhá hlavně tím, že financuje výrobu a instalaci budek, umožňuje monitoring, včetně umístění fotopastí a kroužkování mláďat. Rovněž prostřednictvím Nadace ČEZ již několikrát zafinancovala celý monitoring sokola stěhovavého na všech elektrárenských stavbách, to znamená nákup fotopastí, speciální optiky pro sledování a podobně.

Klid pro sokolí zahnízdění a vyvedení mladých je pro ředitele všech elektráren samozřejmostí. „Jakmile nám ornitolog Václav Beran nahlásí, že viděl poprvé sokolí pár, jak obletují naše komíny a následně i potvrdí, že samice sedí na vejcích, utlumujeme veškeré aktivity, které se nějakým způsobem týkají výškových staveb. Výjimka by nastala pouze v případě, kdyby byly nějakým způsobem ohroženy bezpečnost a zdraví zaměstnanců či provoz elektrárny,“ dodává k tomu například Luboš Elšlégr, generální ředitel Elektrárny Počerady, a. s. Stejný přístup k ohroženému opeřenému predátoru mají pochopitelně i v dalších elektrárnách Skupiny ČEZ. Zahnízdění navíc mezi energetiky přináší i chvíle napětí, zda si típovali správný počet narozených mláďat.

Bez sokolí odezvy jsou zatím budky v Elektrárně Poříčí a obou jaderných elektrárnách. „V minulosti jsme v těchto lokalitách dravce ve vzduchu pozorovali, jednotlivce i páry. Proto s energetiky spolupracujeme i tam. Rovněž nám vycházejí ve všem vstříc, ale v budkách se zatím zabydly jen poštolky,“ uzavřel Václav Beran.

Ota Schnepf,
mluvčí Skupiny ČEZ pro severozápadní a střední Čechy

Akce „Absurdita roku 2019“ má svého tragikomického vítěze!

„Podnikatel není stroj“ – tomuto faktu je věnována značná část obsahu tohoto vydání TEMA a jen samotní podnikatelé vědí jakým hendikepem to je. Jak by bylo jednoduché se vypnout, nechat se opečovávat a čekat. Náš, hloupostmi zaplevelený právní pořádek zvyšuje hladinu rozezlenosti podnikatele, která je umocňována faktem, že plevel rozsévají ti, které podnikatelské prostředí živí. Našimi texty se již několikrát mihlo zjištění, že „něco jiného je latku zvedat a něco jiného přes ní skákat“ a toto platí i v jednom a zdůrazňujeme jednomu tématu, kterému se věnuje následující článek.

Redakce

Hospodářská komora ČR je odborným garantem ankety Absurdita roku. Anketa probíhá řadu let pod záštitou HK ČR. Sama soutěž je organizována od roku 2007. Cenu udělují Hospodářské noviny ve spolupráci s některými firmami. Cílem Absurdity roku je upozornit na nejnemyslnější byrokratické povinnosti uložené podnikatelům. Vyhlašováním anticeny má přispět ke kultivaci zemského podnikatelského prostředí. Ukazuje se, že anketa je zatím neúčinnějším nástrojem v boji proti byrokracii. Za dobu své existence přispěla k odstranění či aspoň změkčení řady zbytečných zákonů a vyhlášek.

Letos v květnu vyhrálo téma:

„Exekuce na mzdy – když si stát neumí poradit sám, vezme si jako rukojmí zaměstnavatele“.

K nominaci tohoto tématu organizátoři uvedli: „Představte si, že jako podnikatel zaměstnáváte

člověka, který má exekuci. To při jeho výběru ani nemusíte vědět, ani se podle toho rozhodovat. Hned po jeho přijetí vám začne do datové schránky chodit lavina zpráv a povinností. Exekutoři jsou totiž napojeni na registr zdravotních pojišťoven a jejich automatické počítačové systémy začnou chrlit datové zprávy s rozkazy, co všechno jste povinni udělat a dodržet. Zaměstnavatel musí ze zákona poskytnout součinnost a v případě, že tak neudělá, hrozí mu pokuta až do výše 50 000 Kč. Zákon přitom nedefinuje jasně, co všechno takové poskytnutí součinnosti zahrnuje a nejednoznačnost hraje do karet různým výkladům. Asi se někomu zdá, že má zaměstnavatel povinností ještě málo. Ale má být pokutován za něco, co by si měl stát s konkrétním člověkem vyřídit sám? (Zákon č. 120/2001 Sb., exekuční řád, § 33 Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 128)“.

Adeptů na letošní vítězství bylo více. Jen HK ČR navrhla 3 témata – celkovou neudržitelnou úroveň platného stavebního práva, neověřitelný legislativní návrh na zakotvení hromadných žalob a příklad doposud nedotažené, špatně připravené regulace reklam kolem dálnic a silnic první třídy.

Pokud jde o vítěze, jsou exekuce fyzických osob pro firmy opravdu problémem. Pomineme-li pohled firmy jako neuspokojeného věřitele konkrétní fyzické osoby, která je jeho dlužníkem coby spotřebitel nebo odběratel firmou dodaného zboží nebo služby, je v současnosti zásadní pohled firem jako zaměstnavatelů, resp. potenciálních zaměstnavatelů. Hospodářská komora České republiky (HK ČR) z členské základny od zaměstnavatelů dostává řadu podnětů k agendě exekučních aspektů týkajících se zaměstnanců, resp. zaměstnaneckých mezd. Agenda je zatěžuje, je časově i finančně náročná. Před nějakým časem jsme prováděli anketu mezi našimi členy. Vyplývalo z ní, že nejběžnějším jsou exekuce zaměstnanců středních a velkých firem, tedy obecně u firem s více než 50 zaměstnanci. Větší jednotkovou (přepočtenou na 1 zaměstnance) finanční zátěž ale způsobují

malým firmám do 50 zaměstnanců. Pokud jde o odvětvové rozdíly, největší jednotkovou zátěž nese stavebnictví, trochu méně zpracovatelský průmysl, nejnižší zátěž nesou služby.

HK ČR odhaduje, že je v ČR na tři čtvrtě milionu exekučních dlužníků. Oficiální mapa exekucí sice ukazuje na ještě větší číslo, ale máme za to, že zahrnuje i lidi již zesnulé nebo oddlužené. Mnoho exekuoovaných pracuje, hodně se jich však efektivní práci vyhýbá.

Velmi náročná je přímá odpovědnost firmy za výpočet a průběh splácení. **Zaměstnavatelé tak vystupují jako prodloužená ruka státu.** A není to jen problém ideologický, naši zaměstnavatelé jsou byznysmeni a s leccíms se nakonec dokáží sžít, pokud z toho něco mají – v tomto případě jde o mechanismus přiměřené kompenzace za dodatečnou administrativu vykonávanou v zastoupení státu. Sami dlužníci ztrácejí motivaci nejenom pracovat intenzivněji, ale i pracovat vůbec – často se přesouvají do šedé (neoficiální) ekonomiky. V příhraničí mnozí exekuovaní „utíkají“ za výdělkem mimo ČR s cílem ztížit exekuci nebo se jí úplně vyhnout. Podobné postupy komplikují již bez toho napjatou situaci na trhu práce, tedy nedostatek pracovníků napříč odvětvími.

Proto je velkou výzvou najít vhodný mechanismus, který by efektivně vedl k uspokojení věřitelů a přitom si nebral jako rukojmí zaměstnavatele dlužníků. Optimální by bylo, kdyby hledaný mechanismus zároveň motivoval dlužníky k legální práci v ČR. HK ČR v současné době na základě sdílení nejlepší praxe uvnitř členské základny připravuje řešení, které by mohlo pomoci a přitom by fakticky eliminovalo hrozbu absurdních padesátitisícových pokut.

RNDr. Ladislav Minčíč, CSc., MBA
ředitel odboru legislativy, práva a analýz
úřadu HK ČR

V Ústeckém kraji, kde působí Krajská hospodářská komora, se stejně jako v jiných krajích projevuje katastrofální nedostatek pracovníků technického zaměření. Tento fakt, který doslova sužuje podnikatelské prostředí v celém státě, je i v našem regionu zásadním problémem. Proto je logické, že všechny naše okresní komory vyvíjejí velkou snahu o nápravu tohoto stavu. Ovšem samotná snaha se jeví jako nedostatečná, když chybí skutky a reálná a realizovatelná opatření v parametrech vzdělávacího systému. Toto je ovšem role a zodpovědnost zřizovatelů škol, tedy obcí u základního, a především kraje u středního školství, ale také

státu, který selhává v reorganizaci celého vzdělávacího systému pro potřeby moderní společnosti. Ve všech okresech se pořádají různé akce na podporu technického vzdělávání, a i firmy věnují problému technického vzdělávání nemalé prostředky. V současné době přišli kolegové z OHK Děčín s doslova marketingovou akcí v době rozhodování mládeže a jejich rodičů o budoucím studiu. Cílem bylo odstraňovat obvyklé názorové klišé při výběru budoucího studia jak u rodičů, tak i budoucích žáků. Duší akce byl ředitel třetího největšího zaměstnavatele v Děčíně, Ing. Martin Vošta. Sám se jako člen představenstva vedení komory v Děčíně k této iniciativě zaměstnavatelů vyjádřil v níže uvedeném textu.

Ing. Jiří Aster
předseda Krajské hospodářské komory Ústeckého kraje

„Pojd' na průmku, je cool!“

Tak pod tímto heslem oslovily děčínské firmy, Okresní hospodářská komora Děčín a město Děčín žáky devátých tříd základních škol a jejich rodiče. Cílem akce bylo upoutat pozornost na perspektivu technického vzdělávání v Děčíně. Unikátní spojení praxe, školství a statutárního města umožnilo oslovit rodiče i žáky v celé šíři od klasické reklamy, přes tiskovou konferenci, sociální sítě až po osobní setkání zástupců firem, a žáků devátých tříd.

Akce „Pojd' na průmku, je cool!“, vznikla na půdě Okresní hospodářské komory Děčín. Firmy v okrese trpí absolutním nedostatkem práce chtivých a technicky vzdělaných lidí. Objem zakázek a produkce je limitován právě nedostatkem zaměstnanců. Školství obecně bohužel směřuje žáky k „jednodušším“ oborům a na vysoké školy mimo Děčín. Dochází tak k oslabování ekonomiky okresu, ale i kraje a přitom je přímo v Děčíně jak dobré střední školství, tak návazná vysoká škola – Dopravní a Jaderně fyzikální fakulta Českého vysokého učení technického.

Způsob řízení středního školství ze strany krajského úřadu vede k nadbytku kapacit ne zrovna potřebných oborů a oslabování právě průmyslovky a technických a řemeslných učebních oborů. Jednoduše řečeno, je příliš moc tříd a málo dětí. Není žádná konkurence, a jak se říká, berou každého a to i na školy, které samy sebe považují za výběrové. Tato devalvace úrovně středního školství se pak projevuje konkrétně v jednotlivých třídách,

ale i v neúspěšnosti při státní maturitní zkoušce nebo nedokončení studia obecně. Ti co dokončí, postupují stejným špatným systémem dále na vysoké školy a významná část z nich končí jako neúspěšní vysokoškoláci. O zbytek vystudovaných v poptávaných oborech se doslova poperou děčínské firmy shánějící stovky techniků, konstruktérů, svářečů, nástrojařů, obráběčů a zámečníků.

V průběhu třítydenní kampaně jsme velmi intenzivně komunikovali hlavní výhody technického vzdělání. Velká stabilita strojírenství, tradice, nadprůměrné ohodnocení, moderní počítačem řízené technologie, velká variabilita práce a možnost kariérního růstu patřili mezi hlavní témata. Společné úsilí pak bylo demonstrováno tiskovou konferencí za účasti primátora, radního pro školství, zástupců škol, firem a Okresní hospodářské komory Děčín. Své umění předvedli i studenti v rámci společného projektu s ČVUT – prezentací vodíkového auta. Studenti průmyslovky pak programovali roboty a předváděli své schopnosti v této oblasti.

V rámci vyhodnocení celé akce došlo ke shodě, že i do budoucna bude Okresní hospodářská komora Děčín podporovat snahu firem oslovit jak žáky, tak především rodiče a bude se snažit pozitivně ovlivnit oblast školství. Cílem zůstává získat u dětí vztah k technice a to již od základní školy. Ve školním roce 2019/2020 tak budeme pokračovat v koordinované snaze o podporu technického vzdělávání v Děčíně a to napříč aktivitami

a školami. Nemůžeme změnit ani chování státu, ani krajského úřadu, ale můžeme přesvědčit pár dalších žáků základních škol, že studovat techniku se vyplatí a to navzdory špatně nastavenému systému.

Ing. Martin Vošta
člen představenstva OHK Děčín

Finsko jako první na světě rozjede provoz hlubinného úložiště

Finové jako první na světě začnou ukládat vyhořelé jaderné palivo do hlubinného úložiště. První měděné kontejnery se začnou do hloubky více než 400 metrů v úložišti Onkalo (finsky Jeskyně) na ostrově Olkiluoto zavážet zhruba v roce 2025. Hlavní odpovědnost za celý projekt leží na společnosti Posiva.

Finsko je ze všech zemí v otázce hlubinného úložiště nejdále. Ovšem i zde byl výběr úložiště dlouhodobou záležitostí. První úvahy o něm se datují již do 70. let minulého století (prvopočátek všech úvah v roce 1978), v 90. letech bylo postupně posuzováno více než 100 potenciálních umístění, než byla na přelomu století definitivně vybrána lokalita Olkiluoto, v níž leží i stejnojmenná jaderná elektrárna. Práce v lokalitě byly definitivně schváleny finskou vládou a ratifikovány parlamentem v roce 2001 a v roce 2004 byla zahájena stavba podzemní laboratoře, která je předstupněm budoucího úložiště. Již v roce 2010 dosáhli stavebníci hloubky 420 metrů, do níž vede skoro pětikilometrový

SÚRAO

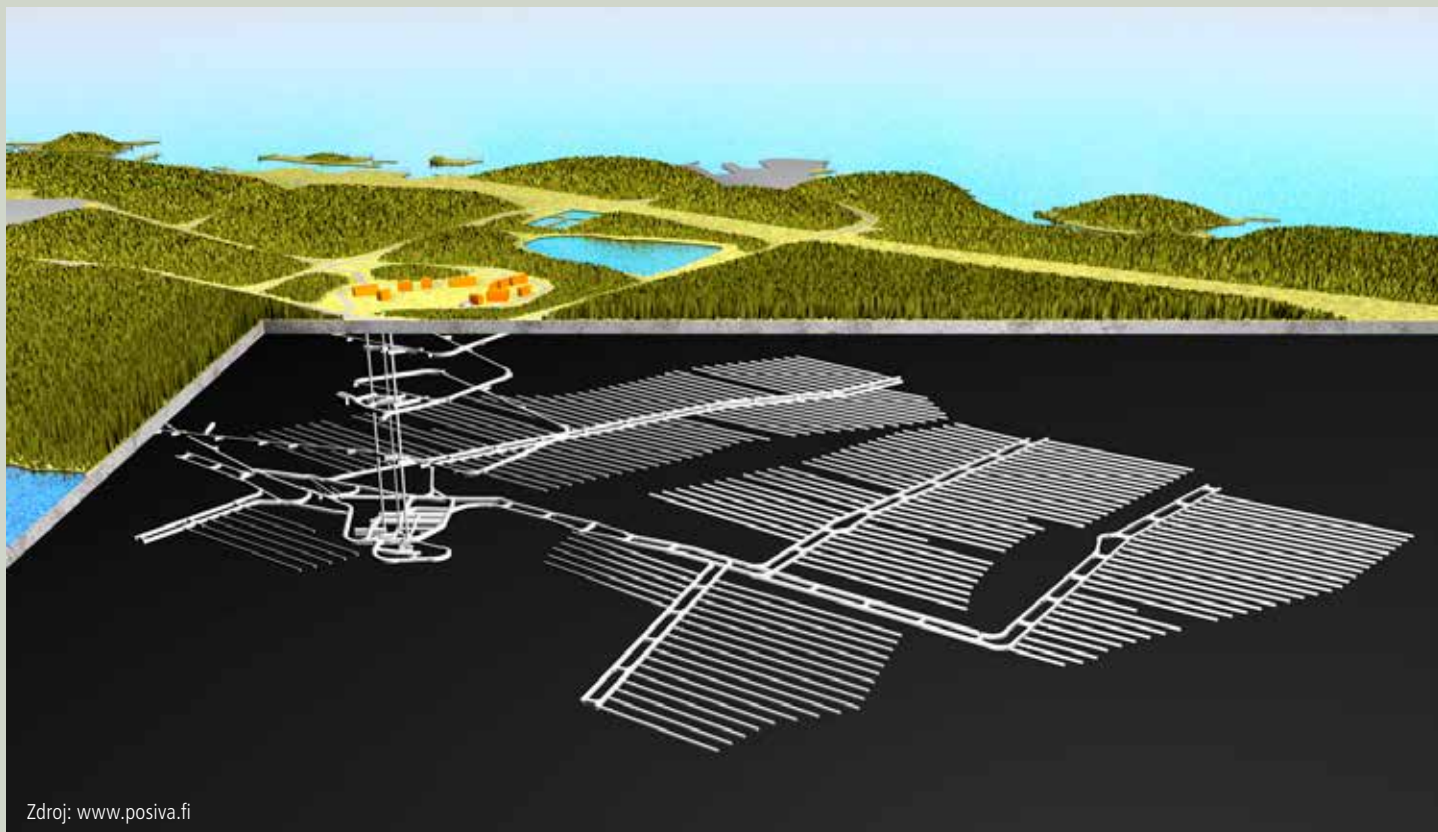
SPRÁVA ÚLOŽIŠŤ
RADIOAKTIVNÍCH
ODPADŮ

šroubovicový tunel se sklonem kolem 10 %. Ve více než čtyřech stech metrech pod zemí jsou nyní vyraženy dva demonstrační tunely, v nichž se testují detaily uložení vyhořelého jaderného paliva. Mezi lety 2018 a 2019 zde úspěšně proběhl kompletní test, který věrně simuloval skutečné uložení radioaktivních materiálů. Ty se budou ukládat

v měděných kontejnerech do zhruba devítimetrových ukládacích studní, vyhloubených na dně ukládacích tunelů. Jámy budou následně zazátkovány bentonitem a celý tunel bude zavezen. Finové přitom do nejmenších podrobností posuzují desítky možných budoucích scénářů, aby prokázali, že v Onkalu bude vyhořelé jaderné palivo

Zdroj: www.posiva.fi

Zdroj: www.posiva.fi

bezpečně uloženo po dalších 100 tisíc let. Zašli dokonce tak daleko, že v Grónsku testovali vliv případné „nové“ doby ledové.

Protože se podařilo prokázat bezpečnost zvoleného konceptu (který je mimo jiné velmi podobný, jako české úvahy), vydal v roce 2015 finský STUK (obdoba českého Státního úřadu pro jadernou bezpečnost) povolení ke stavbě finálních úložných kapacit. Již v roce 2025 tak do Onkala poputují první obalové soubory s vyhořelým jaderným palivem. Uzávěření úložiště se předpokládá zhruba v roce 2120.

Hloubka úložiště:	420 až 450 metrů
Rozloha:	2 čtvereční kilometry
Kapacita:	6 500 tun vysokoaktivního odpadu a vyhořelého jaderného paliva
Objem:	3 250 obalových souborů
Délka tunelů pro uložení:	60 kilometrů

Pro Českou republiku je poučné nejen technické řešení, ale také samotný rozhodovací proces při výběru finální lokality. Městská rada blízkého města Eurajoki projekt schválila (20 zástupců pro, 7 proti). V předcházejícím průzkumu veřejného mínění pro vybudování úložiště bylo téměř 60 % místních lidí a jen zhruba 30 % se vyjádřilo proti. Obyvatelé městečka Eurajoki akceptovali stanovisko finského úřadu pro jadernou bezpečnost (STUK), který prohlásil, že uložení vysoce radioaktivních odpadů v hloubce přes 400 metrů pod zemí je bezpečné a pár kilometrů vzdálené domovy obyvatel Eurajoki neohroží.

Zdroj: www.posiva.fi

Zdroj: www.posiva.fi

1949–2019 – konečně snad po 60 letech zmaru opět mistrovské zkoušky

Ministerstvo školství pracuje již čtvrtým rokem na záměru zavést mistrovskou zkoušku, která by navázala na přerušenu tradici mistrů řemesel a stala se součástí dalšího vzdělávání.

Viceprezident Hospodářské komory ČR, Roman Pommer, spolu s dalšími svazy a asociacemi inicioval setkání s představiteli vlády v čele s jejím předsedou na téma uzákonění mistrovské zkoušky a přípravných pracích pilotáže, která od letošního podzimu otestuje její zavedení do systému dalšího vzdělávání. A právě panu viceprezidentovi jsme položili několik otázek.

Redakce TEMA

Roman Pommer

Pane viceprezidente, jak a kdy vlastně vznikla mistrovská zkouška?

Z historie cechů a cechovního života víme, že tovaryš byl učedník, který po složení tovaryšské zkoušky mohl samostatně vykonávat svoje řemeslo. A z tovaryše, který většinou absolvoval tří až pětiletý vandr, se po úspěšném složení mistrovské zkoušky stal mistr. Již tenkrát musel vyrobit tzv. mistrovský kus. Řemeslo se nejprve předávalo po dědičné linii, poté si zkušeni mistři najímali tovaryše, a s rozvojem měst ve 12.–13. století začaly vznikat řemeslné organizace – cechy. Cech hájil práva a zájmy svých členů, dohlížel na jakost a cenu výrobků, na výchovu učedníků a skládání mistrovských zkoušek. V dnešní době se tovaryš nazývá učněm, což je označení pro člověka, který se systematicky připravuje na své budoucí povolání pro řemeslnou, ale i jinou specifickou profesi.

Mistrovské zkoušky úspěšně fungovaly až do roku 1949, kdy byly po nástupu komunismu k moci definitivně zrušeny. Od roku 1990 byla učiněna řada pokusů o jejich znovuzavedení, ale nikdy se to zatím nepodařilo.

Co způsobilo restart diskusí o mistrovské zkoušce?

Dlouhou řadu let cechy iniciují zavedení tohoto institutu, a tím nemyslí jen spuštění diskuse o mistrovské zkoušce jako takové, ale hlavně to, jak bude uchopena, tzn. její místo ve vzdělávacím a nejlépe i legislativním procesu. Důležité je jakou roli budou mít v tomto případě samotné cechy. Dalším důvodem jsou samotné cíle a přínosy mistrovské zkoušky. Na první místo klademe ochranu spotřebitele, a tím garanci nejvyšší kvality práce. Chceme umožnit řemeslníkům kariérní růst, chceme zvýšit prestiž jejich zaměstnání,

motivovat mladé lidi, umožnit uplatnění v rámci Evropské unie.

Jak se k problematice staví rezort školství?

Již v roce 2014 byl ustaven metodický tým, ve kterém byly zastoupeny kromě MŠMT i Národní ústav vzdělávání, ministerstvo průmyslu a obchodu, Hospodářská komora ČR, Svaz průmyslu a dopravy ČR, některé cechy, školy a školské asociace. Na můj vkus po dlouhých přípravách, konečně v listopadu 2017 spustilo ministerstvo školství projekt Mistrovská zkouška – systém, financovaný z Operačního programu Zaměstnanost, který by měl trvat 4 roky. Jeho hlavním cílem je nastavení systému, metodik a procesů mistrovských zkoušek, dále vytvoření cca 45 mistrovských kvalifikací, vytvoření navazujících vzdělávacích programů, učebních textů. Na problematice pracuje Užší metodický tým, pod vedením Národního ústavu vzdělávání a v něm jsou kromě odborníků z oblasti vzdělávání také zástupci Hospodářské a Agrární komory ČR a jejich vybraných cechů. Tým teď pracuje na přípravách pilotního ověřování mistrovských zkoušek.

Aktuální situace je taková, že nyní v půlce května 2019 resně školství poslal na MPO návrh legislativního ukotvení mistrovské zkoušky ve vazbě na živnostenský zákon. S touto zásadní myšlenkou nejsem ale 100% ztotožněn, jelikož mistrovská zkouška musí být rovna, i v zájmu mladých lidí, úrovni vzdělání „mladého“ inženýra nebo právníka a podobně.

Co tímto máte na mysli?

Právě důležitý moment ve vazbě pro mladou generaci, kdy případně vyučený řemeslník po cca 5–6 letech praxe si bude moci složit mistrovskou zkoušku. Tento akt musí a bude veřejnost i stát vnímat jako skutečnost, že osoba s mistrovskou zkouškou je rovna osobě s inženýrským nebo magisterským titulem. A uplatněním vlastně velice výše, protože již produkuje svoji práci přínos pro občany a investory.

Jak je nastaven koncept mistrovské zkoušky, když nejste zcela ztotožněni s návrhem MPO?

Chceme, a opravdu jako jediné možné řešení vidíme, aby koncept mistrovské zkoušky byl postaven na principech fungování Národní soustavy kvalifikací a zákona č. 179/2006 Sb., což byl též mj. výsledný konsensus zmíněného metodického týmu v roce 2014. Tato koncepce byla dokonce schválena poradou vedení MŠMT v roce 2015. Mistrovská kvalifikace bude představovat vyšší kvalifikační úroveň, než jakou je například maturita, tedy EQF 5 (European Qualifications Framework). Mistrovská zkouška by měla mít tři části – praktickou, odbornou a všeobecnou. V praktické části by měl uchazeč navrhnout a zhotovit mistrovské dílo, v teoretické odborné by prokázal schopnost řízení prací v rozsahu svého oboru a zpracování modelové zakázky a v teoretické všeobecné bychom chtěli, aby byl schopen se orientovat v podnikání, vč. personální a finanční činnosti. Navrhujeme, aby celý proces zařadila Hospodářská a Agrární komora ČR, zkušební komise by měla být složena z odborníka z praxe, tzn. zástupce cechu; zástupce školy jako odborníka z hlubokými znalostmi daného oboru a také odborníka

na ekonomicko-personální problematiku pro posouzení znalostí požadovaných ve všeobecné části mistrovské zkoušky.

Co musí uchazeč o mistrovskou zkoušku splňovat?

Mistrovské zkoušky budou moci skládat uchazeči se stanovenou podmínkou kvalifikace a s nejméně pětiletou praxí v odpovídajícím povolání. Důležitým cílem je i to, nabídnout schopnému a úspěšnému řemeslníkovi určitou možnost rozvoje v oboru, který si vybral za svoje povolání. Nabídnout mu cíl, kterým by nově završil své profesní vzdělávání. Protože maturant – a tady zdůrazňuji fakt, že mistrovská zkouška nebude nahrazovat maturitní zkoušku – tak zatímco maturant může dál jít studovat bakalářský či magisterský směr vysoké školy, tak řemeslník vlastně vyučením končí a další zvýšení kvalifikace systémově nemá.

Jak vnímají a jak se podílejí cechy na záměru obnovit mistrovskou zkoušku?

Cechy nejenže počítají s aktivní rolí při zkouškách, ale zároveň vnímají velký zájem o získání mistrovské kvalifikace z řad svých členů. Do pilotního

ověřování, které proběhne u vybraných cca dvaceti kvalifikací ve třech vlnách se přihlásilo bezmála 300 uchazečů. Cechy se zároveň podílejí na obsahu jednotlivých mistrovských kvalifikací, které jsou vytvářeny v rámci projektu Mistrovská zkouška-systém.

Pane viceprezidente, lze říci něco závěrem?

Věřím, že se podaří všechno kolem mistrovské zkoušky a celý projekt dotáhnout do úspěšného konce. Jsme tomu blízko jako nikdy v minulosti. Věřím, že mistrovská zkouška bude určena pro řemeslníky v oboru, tedy pro ty, kteří umí své řemeslo a svoji profesi lépe a kvalitněji než živnostník jen s vyučným a živnostenským listem. Od tohoto institutu si slibuji, že občan nebo veřejný zadavatel zakázky dostane garanci, že držitel mistrovské zkoušky odvede svoji práci důkladně a s náležitou odborností. A v neposlední řadě věřím, že řemeslníci budou chtít mistrovskou zkouškou potvrdit svůj um a odbornost a na svůj nový „mistrovský“ statut budou nejen náležitě hrdí, ale budou sloužit jako úspěšný příklad pro mladou generaci.

Mistrovské zkoušky ano, ale...

Jistě lze ocenit prezentovanou snahu Hospodářské komory prosadit v rámci duálního vzdělávání mistrovské zkoušky. V tuto chvíli samozřejmě nemám dostatek informací a v řadě věcí se určitě mýlím, ale naznačené cíle a postupy ve mně spíše vyvolávají pochyby. Stavíme zde na pevných základech?

„Nemáme dobudován samotný základ duálního vzdělávání. Můžeme se pochlubit, že jsme výrazně pokročili v samotném získání výučního listu dle Národní soustavy kvalifikací?“

Nemáme dobudován samotný základ duálního vzdělávání. Můžeme se pochlubit, že jsme výrazně pokročili v samotném získání výučního listu dle Národní soustavy kvalifikací? Já pracuji v oboru elektrotechniky a instrumentace, ale s ničím takovým jsem se v praxi nesetkal. Jsme tedy odkázáni jen na státní školství, ale v něm jen velice obtížně získáte výuční list mimo klasické tříleté vzdělání. Při zaměstnání v tomto oboru výuční list získáte jen s obtížemi i při maximální pomoci svého zaměstnavatele. V rámci rekvalifikací organizovaných či dotovaných Úřadem práce tato možnost v současnosti prakticky neexistuje. Pokud, jako

významný zaměstnavatel něco dokážeme, tak jen s podmínkou výrazné finanční dotace, protože veškeré formy dálkového studia jsou středním školám dotovány výrazně méně v porovnání s denním studiem. Pokud mohu věřit informacím ze středních škol v našem okrese, tak je tato dotace nižší až o 80%.

Především mi však připadá, že i v rámci Hospodářské komory je tento projekt postaven jen na jedné noze. Přece není možné do realizace

„Přece není možné do realizace zapojit jen oborovou část Hospodářské komory ČR.“

zapojit jen oborovou část Hospodářské komory ČR. Je otázka zvyšování a rozvoje kvalifikace u živnostníků zásadním problémem? V České republice podniká 1 011 355 OSVČ, v tomto počtu ►

Petr Scherer

je zahrnuto 420 650 živnostníků podnikajících v souběhu se zaměstnaneckým poměrem. Velice by mne zajímalo další podrobnější členění skladby živnostníků. Kolik z nich je skutečných řemeslníků? Vždyť na živnostenský list působí

„Vždyť na živnostenský list působí i poradci poslanců, pojišťovací agenti, daňoví poradci, soudní znalci a celá řada obdobných profesí.“

i poradci poslanců, pojišťovací agenti, daňoví poradci, soudní znalci a celá řada obdobných profesí. Podíval jsem se i na možnost osobního zapojení do cechu v mém oboru působení. V rámci komorových struktur působí Elektrotechnický svaz český, z.s. Od svazu jsem si vyžádal bližší informace o možnosti zapojení do činnosti v cechu či nalézt jinou možnost spolupráce. Obratem jsem obdržel přihlášku, kde se mne především ptají, zda jsem revizní technik, soudní znalec, projektant nebo servisní technik. Kde zde vidíte řemeslníka? Nebudu lhát, že neznám žádného OSVČ pracující v našem oboru působení. Zaregistroval jsem jich opravdu nemalé množství. Ovšem vesměs zaměstnávaných jako externí subdodavatelé, kde vytváří někdy až podivuhodné řetězce vzájemných

„Jistě si každý čtenář všiml mužů v různých podobách „pracovních oděvů“ postávajících při okrajích silnic a nechávajících se svázat na přechodná pracoviště. To jsou řemeslníci, kteří pracují v záviděníhodných pracovních podmínkách, kteří budou mít zájem o zvýšení své kvalifikace či prestiže?“

dodavatelských smluv. Cílem je vyhnout se obvinění z tzv. Švarc systému, případně si s formou zapojení nedělat těžkou hlavu. Jistě si každý čtenář všiml mužů v různých podobách „pracovních oděvů“ postávajících při okrajích silnic a nechávajících se svázat na přechodná pracoviště. To jsou

řemeslníci, kteří pracují v záviděníhodných pracovních podmínkách, kteří budou mít zájem o zvýšení své kvalifikace či prestiže? Nemám v úmyslu snižovat úroveň a důležitost řemeslníků a házet všechny do jednoho pytle. Osobně jsem na sněmu komory obdivoval prezentaci cechu kominíků. Nezastupitelná je jejich úloha v přímých službách pro obyvatele. Ale např. v oborech elektrotechnických, stavebních, chemických a dalších s těžištěm působení v českém průmyslu je role středních a velkých podniků zásadní. A tyto jsou samozřejmě organizovány v okresních organizacích HK. V žádném případě je nelze obcházet a doufat, že je možné jakoukoli zásadní aktivitu HK prosadit bez jejich zapojení a angažovanosti.

Není jisté záměrem prosadit mistrovské zkoušky jen jako formu morálního ocenění odborníků působících v různých řemeslních oborech. I když i to nelze podceňovat. Jistě není zanedbatelné, když vám toto ocenění předává ministerský předseda či ministr hospodářství, jak se s tím můžeme setkat v sousedním Sasku. Především však musí mít

„Pro řemeslníky může získání titulu znamenat jistě určitý marketingově využitelný fakt, ale budou lidé za odvedenou práci jen z tohoto důvodu ochotni připlatit?“

získání jakékoliv kvalifikace finanční dopad. Ten se v praxi bude nalézat jen velmi obtížně. Pro řemeslníky může získání titulu znamenat jistě určitý marketingově využitelný fakt, ale budou lidé za odvedenou práci jen z tohoto důvodu ochotni připlatit? Asi ne, když spíše můžeme předpokládat, že ceny řemeslníků v blízké budoucnosti nezbytně výrazně porostou. Hrozí nebezpečí, že pro běžného zákazníka z řad obyvatel stanou řemeslníci cenově nedostupní. A pro nás větší zaměstnavatele to bude mít jaký význam. My přece umíme ocenit znalosti zaměstnance a snažíme se je patřičně využít. Hovoří se o spolupráci s ministerstvem školství. Nevznikne nám opět rozhodnutí typu 1,2 násobku mzdy pro Ukrajince? Nenastane potom spíše opačný efekt, kdy zaměstnavatel nebude moci tyto odborníky z finančních důvodů zaměstnat? Jak se ke kvalifikacím získaným touto cestou budou stavět orgány technické inspekce a obdobné orgány? Přece jen prohlásit, že něco nahrazuje i vysokoškolské vzdělání je velice odvážné.

Mé otázky vyplývají z velké části z neinformovanosti. Ale také z obav, abychom své síly zaměřili správným směrem a netříštili marnotratně síly. Abychom ve snaze zvýšit úlohu cechů neopominuli roli středních a velkých podniků, jejich finanční

a intelektuální sílu. Především však nepřestat v tlaku na ministerstvo školství a další orgány státní správy v tom, že úloha středních a vysokých škol je ve výchově budoucích odborníků nezastupitelná. Je nezbytná pro ekonomický rozvoj společnosti. Připadá mi, že se nerespektuje stará zkušenost, že se peníze musí nejdříve vydělat a teprve

„Připadá mi, že se nerespektuje stará zkušenost, že se peníze musí nejdříve vydělat a teprve následně se mohou rozdávat potřebným. A absolventi bezpečnostně technických studií, kterých bude v blízké budoucnosti v mosteckém okrese trojnásobný počet v porovnání s počtem všech absolventů v oborech elektrotechnických, strojních, stavebních a chemických nám to nejspíše nezajistí.“

následně se mohou rozdávat potřebným. A absolventi bezpečnostně technických studií, kterých bude v blízké budoucnosti v mosteckém okrese trojnásobný počet v porovnání s počtem všech absolventů v oborech elektrotechnických, strojních, stavebních a chemických nám to nejspíše nezajistí. Velice rádi je následně requalifikujeme ve svých závodních výcvikových střediscích do potřebnějších profesí. Ale to jsem se dostal na počátek. Aby mohli zaměstnavatelé v rámci duálního systému vzdělání ve spolupráci s HK především umožnit svým zaměstnancům získat potřebnou kvalifikaci a nadále ji rozvíjet a zvyšovat.

Petr Scherer
místopředseda OHK Most

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Úřad práce ČR

Název projektu: **Záruky pro mladé v Ústeckém kraji**
Doba realizace: 1. 1. 2019 – 31. 12. 2021
Reg. č. projektu: CZ.03.1.48/0.0/0.0/15_004/0010556
Forma financování: Projekt financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

Pro koho je projekt určen?

Cílovou skupinou jsou osoby ve věku 15 až 29 let včetně, které nejsou v zaměstnání, ve vzdělávání nebo v profesní přípravě, žijící v Ústeckém kraji nezávisle na tom, zda jsou registrovány na ÚP ČR jako uchazeči o zaměstnání či nikoli.

Jaké jsou formy podpory?

Práce na zkoušku:

Aktivita, která pomáhá účastníkům při hledání vhodného zaměstnání. Její rozsah je nejdéle 3 měsíce při maximálně polovině stanovené týdenní pracovní doby (20 hod.). Účastníci si díky této krátké pracovní praxi, mohou zlepšit svou orientaci na pracovním trhu. Zaměstnavatelé, kteří se zapojí do této aktivity, získají finanční příspěvek na částečnou úhradu mzdových nákladů. Výše příspěvku může být až **12 000 Kč** měsíčně. Přesná výše poskytnutého příspěvku závisí na konkrétním účastníkovi. Příspěvek je zaměstnavateli vyplácen **zpětně po ukončení Práce na zkoušku (PNZ)** na základě doložení vyplněného formuláře Vyúčtování Práce na zkoušku. Na tuto aktivitu je možno přímo u zaměstnavatele navázat Odbornou praxí.

Odborná praxe:

Nabízí uchazečům o zaměstnání získání až roční odborné praxe v rozsahu plného pracovního úvazku. Zaměstnavatelé mají možnost získat v rámci uvedené aktivity měsíční příspěvek na úhradu mzdových nákladů účastníků projektu ve výši až **20 000 Kč**. Přesná výše poskytnutého příspěvku závisí podobně jako u PNZ na konkrétním účastníkovi. Zaměstnavatelé mají dále možnost vyčlenit kmenového zaměstnance (mentora), který bude dohlížet na kvalitní zaškolení účastníka projektu. Příspěvek na úhradu mzdových nákladů mentora po dobu zaškolení činí maximálně **198 Kč/hod** po dobu až 7 měsíců Odborné praxe v rozsahu maximálně 15 hod. týdně.

Kam se obrátit na informace?

http://portal.mpsv.cz/upcr/kp/ulk/projekty_esf/projekty_v_realizaci/regionalni_projekty/zaruky_pro_mlade_v_usteckem_kraji

Ústecký kraj podporuje podnikání.

Šanci mají ti s novým živnostenským listem.

Ústecký kraj již čtvrtým rokem vyhlašuje dotace pro začínající podnikatele. Dotační program byl poprvé vyhlášen v roce 2016. V rámci tohoto prvního kola bylo přijato celkem 221 žádostí o poskytnutí dotace. Podpořeno bylo jen 27 projektů s nejvyšším počtem získaných bodů. O rok později bylo přijato 169 žádostí (podpořeno 46) a v loňském roce 117 žádostí (podpořeno 48). I tento rok rozděluje kraj mezi ty nejúspěšnější projekty celkem 8 milionů korun. Jeden podnikatel může získat až dvě stě tisíc korun. „Už první rok jsme viděli ohromný zájem o dotace a rozhodli jsme se ty následující již o zdvojnásobení podpořené částky. Jde o opravdu zajímavé podnikatelské záměry. Je tam několik řemeslníků, kominík nebo třeba zubařské ordinace,“ doplnil hejtmán Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček.

Dnes představujeme další z úspěšných žadatelů, kterým jsme položili stejné otázky.

Alena Málková:

„Poptávka byla velká. Nelituji toho, že jsem začala podnikat.“

Co bylo hlavním impulsem, že jste se rozhodla podnikat?

Osamostatnění se a realizace sebe sama na rodičovské dovolené. Touha, aby má práce byla zároveň mým koníčkem.

Neměla jste obavu z rizika?

Šití jsem se začala věnovat zhruba před šesti lety a za tu dobu jsem vyzorovala zájem nejen blízkého okolí o originální výrobky. Poptávka byla tak velká, že jsem se odhodlala začít podnikat a nelituji toho.

Co pro vás bylo v začátku podnikání obtížné? Jak jste se s problémy vypořádala?

Určitě počáteční byrokracie a papírování související s podnikáním. Zejména specifické požadavky související s ušitým oblečením, např. šitky obsahující složení materiálu a jeho údržbu, které jsem si musela nechat vyrobit.

Začala byste podnikat i bez finanční podpory/dotace z Ústeckého kraje?

Určitě ano, přemýšlela jsem o podnikání již několik let. A dotace pro mě byla určitým benefitem,

díky kterému jsem si mohla dovolit nakoupit lepší šicí stroje, které výrobu zkvalitnily.

K čemu jste dotaci především využila?

Zejména na nákup šicích strojů a zařízení souvisejících s výrobou textilních výrobků.

Jaké jsou vaše další podnikatelské plány?

Nabízet své výrobky nejen na internetu, ale např. v menších obchůdkách v centru města, kde by si je zákazník mohl „osahat“, vyzkoušet. Dále bych ráda vytvořila e-shop, který je obecně v dnešní době mezi zákazníky velmi oblíbený.

Co byste doporučila začínajícím podnikatelům?

Odvahu. Neváhat s dobrým nápadem.

Jméno a příjmení (název firmy):

Alena Málková

Věk: 32

Vzdělání (typ a obor): Vysokoškolské, magisterské zakončené Ing., podniková ekonomika a management

Místo podnikání: Ústí nad Labem

Předmět podnikání: Výroba textilií, textilních výrobků, oděvů a oděvních doplňků

Ing. arch. Petra Jirásková, Ing. arch. Jiří Philippe Janda (Luckydes s. r. o.)

„Velmi nám pomohlo Inovační centrum Ústeckého kraje a jejich inkubátor, ví architekti.“

Co bylo hlavním impulsem, že jste se rozhodli podnikat?

Mé neteři byl jeden rok a já přemýšlela nad dárkem k narozeninám. Jelikož jsem vystudovala

architekturu, vysnila jsem si domeček pro panenky, který by se dědil z generace na generaci. S žádným nabízeným jsem však nebyla plně spokojena, a tak jsme se s přítelem rozhodli, že zkusíme také jeden

navrhnout a vyrobit. Jelikož se domeček líbil a náš návrh i výroba také bavila, rozhodli jsme se založit firmu Luckydes (your lucky design). Domeček jsme dále rozšířili o pelíšky pro pejsky a další produkty.

Neměli jste obavu z rizika?

Vždy je tu nějaké riziko, ale věřili jsme, že máme natolik originální a nevšední produkty, že lidi jistě zaujmou. Také nás hodně podporovalo okolí, hlavně blízká rodina. Tímto jim chceme moc poděkovat.

Co pro vás bylo v začátku podnikání obtížné? Jak jste se s problémy vypořádali?

Obtížné bylo především nalezení vhodné technologie a její ovládání. Rovněž jsme neměli žádné zkušenosti s prodejem. V tomto ohledu nám velice pomohlo Inovační centrum Ústeckého kraje.

Začali byste podnikat i bez finanční podpory/dotace z Ústeckého kraje?

Podnikat bychom začali, pouze by to bylo mnohem nejistější a náročnější. Vyplňování žádosti o dotaci nám také pomohlo urovnat si myšlenky a více promyslet podnikatelský záměr.

K čemu jste dotaci především využili?

K pořízení výrobní technologie a speciálního softwaru pro návrh a přípravu na frézování.

Jaké jsou vaše další podnikatelské plány?

Nejprve bychom se rádi stabilizovali na českém trhu. V budoucnu přemýšlíme o prodeji do zahraničí. Rádi bychom také rozšířili náš sortiment a výrobu. V současné době se chystáme na mnoho

výstav, mezi které patří například i Czech Design Week nebo ústecký Design box a FestUp.

Co byste doporučili začínajícím podnikatelům?

Nebát se, věřit a dělat vše podle nejlepšího uvážení. Poučit se od ostatních. Potkávat lidi a sdružovat se s ostatními začínajícími podnikateli. V tomto ohledu nám pomohlo hodně Inovační centrum Ústeckého kraje a jejich inkubátor pro začínající podnikatele.

Jméno a příjmení (název firmy): Ing. arch. Petra Jirásková, Ing. arch. Jiří Philippe Janda (Luckydes s. r. o.)

Věk: 29 a 30

Vzdělání: Vysokoškolské ČVUT v Praze obor Architektura a stavitelství, VŠB - TUO obor Architektura a urbanismus

Místo podnikání: Ústí nad Labem

Předmět podnikání: Tvorba ze dřeva

Tomáš Skřítek (CV – pískování, s. r. o.)

„Stavební firma dokáže realizovat projekty spolehlivě a za rozumnou cenu.“

Co bylo hlavním impulsem, že jste se rozhodl podnikat?

Neshody se zaměstnavatelem a víra, že to dokážu lépe.

Neměl jste obavu z rizika?

Obrovskou, ale touha po vlastní firmě byla silnější.

Co pro vás bylo v začátku podnikání obtížné?

Asi jednoznačně administrativa. Nejsem totiž ten typ, co má rád papírování.

Začal byste podnikat i bez finanční podpory/dotace z Ústeckého kraje?

Určitě začal. Dotaci jsem využil pro jednodušší začátek.

K čemu jste dotaci především využil?

Nákup materiálu na formy, vytvoření zázemí pro tvorbu forem.

Jaké jsou vaše další podnikatelské plány?

Chtěl bych dostat do podvědomí lidí informace o našem produktu. Je důležité vědět, že jsou i jiné možnosti než obecně známé fasádní systémy.

Co byste doporučil začínajícím podnikatelům?

Dobře si zmapovat prostředí, ve kterém se budete pohybovat. Nebát se ptát zkušenějších lidí.

Jméno a příjmení (název firmy):

Tomáš Skřítek (CV – pískování, s. r. o.)

Věk: 30 let

Vzdělání: středoškolské (SPŠ Duchcov, obor TZB)

Místo podnikání: Česká republika

Předmět podnikání: stavební činnost, imitace roubenek

Anna Havelková

„V začátcích mi hodně pomohlo Inovační centrum Ústeckého kraje.“

Co bylo hlavním impulsem, že jste se rozhodla podnikat?

Mám rodinu plnou učitelů a vím, že když se toto povolání dělá správně, má smysl. Pár let jsem soukromě doučovala angličtinu a získávala jsem tak praxi, které se mi na vysoké škole nedostalo. S myšlenkou rozšířit své služby jsem si pohrávala už déle, ale hlavním impulzem byli rodiče dětí, které jsem doučovala. I jejich známí stáli o metody a principy, které jsem při výuce uplatňovala, a tak

jsem jim začala doporučovat šikovné studenty. To byl začátek mého podnikání.

Neměla jste obavu z rizika?

Ano, měla jsem velkou obavu. S podnikáním jsem neměla sebemenší zkušenost.

Co pro vás bylo v začátku podnikání obtížné?

Nejtěžší pro mne bylo naučit se základy účetnictví a vše správně dokladovat. Dále jsem si musela udělat ve všem systém, který bude fungovat. V tomto mi hodně pomohlo Inovační centrum ICUK a Vzdělávací škola Svět v Děčíně.

Začala byste podnikat i bez finanční podpory/dotace z Ústeckého kraje?

Nejspíše bych podnikat začala, ale později. Potřebovala bych ušetřit více peněz na začátek a také více odvahy.

K čemu jste dotaci především využila?

Finance z dotace jsem investovala do vybavení učebny. Součástí je i relaxační část a spousta her. A investovala jsem také do platů zaměstnanců/studentů.

Jaké jsou vaše další podnikatelské plány?

Nyní si hraji s myšlenkou připojit k jazykové škole i mateřskou školu. Ze strany rodičů zde poptávka stále je a věřím, že bych dokázala na trh přinést zas něco nového. Hodně se inspiroji Montessori školou Svět v Děčíně.

Co byste doporučila začínajícím podnikatelům?

Aby se na začátku zkontaktovali s Inovačním centrem ICUK. Díky němu jsem se dozvěděla o Dotaci pro začínající podnikatele a poté jsem s nimi konzultovala i jiné kroky.

Jméno a příjmení (název firmy):

Anna Havelková

Věk: 29 let

Vzdělání: vysokoškolské – magisterské (PF UJEP, obor Anglický jazyk a literatura + občanská výchova)

Místo podnikání: Ústí nad Labem

Předmět podnikání: jazyková škola Student school

Štěpán Elis

„Z možných rizik a nesnází jsem obavy měl, a vlastně stále mám.“

Co bylo hlavním impulsem, že jste se rozhodl podnikat?

Rozhodnutí podnikat pro mne bylo logickým vyústěním po zkušenostech a praxi u různých firem. Touha po samostatném truhlářství byla tím hlavním impulzem a motivací.

Neměl jste obavu z rizika?

Tvrdí-li někdo, že nemá obavy a strach z něčeho nového, méně známého, tak obelhává sám sebe. Osobně jsem z možných rizik a nesnází obavy měl a stále mám.

Co pro vás bylo v začátku podnikání obtížné?

Jak jste se s problémy vypořádal?

Truhlářina je krásný, ale velmi náročný obor. Hlavně v začátcích podnikání je potřeba velkých finančních prostředků a je velmi obtížné je získat u bankovních institucí tam, kde člověk může ručit pouze svou praxí a zkušenostmi. První podporu nejen morální, ale i finanční jsem na konec našel v rodině.

Začal byste podnikat i bez finanční podpory/dotace z Ústeckého kraje?

Začal jsem podnikat, protože jsem podnikat chtěl a teprve potom jsem se dozvěděl o možnosti požádat o krajskou dotaci pro začínající podnikatele. Bylo to pro mě potvrzením o správnosti rozhodnutí.

K čemu jste dotaci především využil?

Rozhodl jsem se dotaci využít hlavně k pořízení dalších větších strojů, s jejichž nákupem jsem do budoucna počítal. Rozšířil jsem jejich nákupem výrobní sortiment a sobě ulehčil fyzickou ruční práci.

Jaké jsou vaše další podnikatelské plány?

Rád bych do budoucna pracoval hlavně s masivním materiálem, a tudíž bych chtěl dílnu dovybavit boxem pro lakování. Dalším z plánů je získávání zaměstnanců. Stále je co zlepšovat.

Co byste doporučil začínajícím podnikatelům?

Seberte odvalu a zkuste podnikat, stojí to za to. Zvlášť pokud vás podpoří dotace od Ústeckého kraje.

Jméno a příjmení (název firmy): Štěpán Elis

Věk: 34 let

Vzdělání: střední (obor Truhlář/Nábytkář)

Místo podnikání: Třebenice

Předmět podnikání: truhlářina

Podnikatelé a golf

GOLF – tato čtyři písmenka představující jeden z nejpopulárnějších sportů na světě a vzbuzují v našich končinách dvě zcela odlišné reakce. V dobách nedávno minulých byl golf posuzován jako sport kapitalistických zbohatlíků a společenské smetánky, tedy nic, co by přinášelo jakýkoliv užitek pro „normální lid“. Přitom ve 20. a 30. letech minulého století, kdy tehdejší Československo bylo na špičce evropského hospodářství, fungovaly golfové kluby jako místo sportovního a společenského vyžití. Jejich zakladatelé se rekrutovali z řad podnikatelů, představitelů tehdejšího hospodářství a sportovců. Příkladem může být zakládání Golf Clubu Praha, kde členy přípravného výboru byli baron František Ringhoffer, průmyslník a velký sportovec, Ing. Jaroslav Jahn, velkostatkář a britský vyslanec Sir Georg Clerk. Účast britského šlechtice byla zcela přirozená a odpovídala již tradiční golfové misionářské roli zástupců Spojeného Království. A právě Sir Clerk využil svého významného postavení k získání podpory ministerstva zahraničí pro výstavbu golfového hřiště v Praze, a to i materiální (zdroj: idnes.cz). Jak můžete číst, byla to ukázka vzorové spolupráce napříč společnostmi, dokonce mezinárodní, která byla tolik zdůrazňovaná v dobách následujících, a přesto se golf dostal do zcela odlišné pozice.

Traduje se, že golf je výsadou zbohatlých podnikatelů, vytvářejících si vlastní uzavřená společenstva a golfová hřiště jsou na indexu evropských dotací. Golf je však v dnešní době nejen sportem či volnočasovou aktivitou, ale hlavně místem setkávání lidí napříč společenskými vrstvami a golfová hřiště zkrášlují krajinu v minulosti poznamenanou průmyslovou těžbou či jinou lidskou činností a stávají se její neodmyslitelnou součástí. Golf dávno přestal být výsadou „hrstky vyvolených“. Hrají celé rodiny, jsou pořádány dětské golfové tábory a golfové sympozia, golf je součástí

sportovní výuky na některých školách. O této skutečnosti svědčí téměř 62 000 registrovaných golfistů, což je po fotbalu, hokeji, tenisu a florbalu pátá příčka mezi sporty v Čechách. Jste překvapeni? Já ne, mám totiž mezi svými přáteli velkou skupinu golfistů. Pokud se kteréhokoliv zeptám, proč zrovna golf, odpověď bude ve většině případů stejná, tedy relax, pohyb na čerstvém vzduchu a setkávání s přáteli.

Všichni víme, že podnikání přináší v našich podmínkách velkou psychickou a fyzickou zátěž, kterou je potřeba někde a nějak kompenzovat. Současně je potřeba udržovat tělesnou schránku podnikatele v provozuschopném stavu a v neposlední řadě opustit stresující prostředí kanceláří a jednacích místností. Na všechny tyto problémy funguje golf naprosto skvěle, a navíc přináší několik benefitů. Golfová etiketa zapovídá v průběhu hry používání mobilních telefonů, stresujícího to prvku dnešní doby. Golf je především sport a jako takový rozvíjí soustředěnost, nezbytnou to schopnost podnikatele. Golf není jen sportem jednotlivců, protože některé typy golfové hry vyžadují týmovou spolupráci a vzájemný soulad, další to prvek pro zlepšení podnikatelských schopností. Golf má svá pevně stanovená pravidla, tedy učí disciplíně, potřebné to vlastnosti v podnikání. Takto bych mohl vypočítávat dál a dál.

Jednu stránku golfu a lidí kolem něj bych rád zmínil zcela samostatně. Golf jako prostředek a příležitost pro charitativní činnost. Po dobu celé historie golfu je tento sport zcela nerozlučně spjat s charitativní činností nejen hráčů, ale i celých golfových organizací. Za tuto dobu se podařilo vybrat stovky milionů, možná miliardy dolarů na různé charitativní projekty po celém světě, od podpory pro jednotlivce či komunity přes financování provozu nemocnic až po podporu vědeckého výzkumu novodobých nemocí.

Můžete namítnout, že závratné výdělky špičkových golfistů a peníze pohybující se v golfu to umožňují, nicméně je to celospolečenský fenomén, který se dostal i do našich končin. Výtěžky z golfových turnajů s charitativním podtextem i v Čechách a na Slovensku dosahují řádově stovek tisíců až milionů korun ročně a pomáhají řešit některé palčivé problémy tam, kde státní pomoc selhává.

Pokud bych tedy měl odpovědět na otázku, jaký je vztah mezi podnikateli a golfem, případně golfem a podnikateli, musel bych zcela popravdě přiznat, že golf je jedním z významných komunikačních nástrojů podnikatelů, který rozvíjí jejich schopnosti a podílí se na zlepšování výsledku hospodaření jejich společností, a naopak podnikatelé prospívají golfu tím, že na základě výsledků své podnikatelské činnosti podporují jeho další rozvoj a přispívají tím k podpoře všech ostatních, kteří golf hrají.

Ing. Jindřich Vinkler

A protože golfisté nejsou žádní suchaři, tak se snad neurazí...

Sportem nezaměstnaných je basketbal.

Sportem dělníků je fotbal.

Sportem středního managementu je tenis

Ředitelé a top management hrají golf.

A co z toho plyne? Čím vyšší máte postavení, tím menším míčkem si hrajete.

Tři lordi se každý čtvrtěk pravidelně scházejí

na golfu. Lord Cecille se připravuje k odpalu, když se na cestě vedle hřiště objeví pohřební průvod.

Lord Cecille se postaví do pozoru a počká s odpalem, než smuteční průvod projde kolem. Spoluhráči ho chválí: „Lorde, krásné gesto vůči zesnulému. Vy jste ho znal?“ Lord Cecille: „Ach ano, čtyřicet let mi byla dobrou ženou.“

Čtyři golfisté si při hře navzájem stěžují,

První: „To stoupání je rok, co rok příkřejší!“

Druhý: „A ferveje jsou delší.“

Třetí: „A bankry stále hlubší...“

Čtvrtý: „Nestěžujte si a buďte rádi, že jsme ještě na správné straně trávníku.“

ČOI v roce 2019

Podnikatel je také jen člověk, opravdu není stroj

a jako takový dělá chyby. Chyby neúmyslné, ale popravdě také někdy úmyslné. Nicméně je známo, že za chyby se dříve, nebo později platí, a to nejen penězi. Náš stát velmi dbá na to, aby podnikatelé „nezvlčili“ a tak až mnohdy přehnaně vytvořil celou řadu norem a předpisů a k nim samozřejmě také řadu kontrolních orgánů. To se nám může líbit, nebo ne, ale v některých oblastech jsme také spotřebitelé a nelze pochybovat o tom, že bychom chtěli mít jistotu bezpečných výrobků, a to jak pro osobní spotřebu, tak jako naše subdodávky.

Jedním z uznávaných kontrolních orgánů, který dbá o naši bezpečnost a korektnost podnikání je Česká obchodní inspekce a o vyjádření, kam se můžeme obrátit o radu, jak vypadá a působí ČOI v roce 2019, jsme požádali ředitelku místního inspektorátu v Ústí nad Labem Ing. Renatu Linhartovou, MBA.

Redakce

Ing. Renata Linhartová, MBA

Ne každý z nás je podnikatelem, ale každý z nás je spotřebitelem. I podnikatel si jde jako spotřebitel nakoupit jídlo, dětem koupit hračky, natankovat benzín do auta, nebo chce docela obyčejně strávit s rodinou příjemné odpoledne v zábavním parku. Jako každý jiný má v běžném životě i on starosti a radosti. V roli spotřebitele pak očekává, že výrobky, které si kupuje, jsou kvalitní a bezpečné, a pokud se vyskytne jakýkoli problém, ze strany obchodníka očekává profesionální přístup. Z jakého důvodu uvádím právě tyto příklady? Jsou jen malou ukázkou z mnoha oblastí, kde má Česká obchodní inspekce jako dozorový orgán dané kompetence – poctivost prodeje, bezpečnost výrobků, kvalita pohonných hmot a další. Posláním České obchodní inspekce je zajistit ochranu práv spotřebitelů a oprávněných zájmů společnosti při uvádění výrobků a poskytování služeb na jednotném trhu EU. Podílet se na vytváření rovných podmínek pro hospodářské subjekty, které výrobky a služby na jednotný trh uvádějí.

Vést dialog se všemi zainteresovanými subjekty trhu a přispět tak k jeho rozvoji a zkulturnění.

Dohled nad trhem ale není novodobou záležitostí a práva spotřebitelů, neboli kupujících, jsou chráněna již po staletí. Vraťme se v čase... Česká obchodní inspekce je orgánem státní správy podřízeným ministerstvu průmyslu a obchodu. Byla zřízena jako nástupnická organizace Státní obchodní inspekce zákonem č. 64/1986 Sb. Prvky ochrany spotřebitele, tedy kupujícího, ale nacházíme ve veřejnoprávních či soukromoprávních normách již po staletí. Už římské právo poskytovalo kupujícím dostatečnou ochranu při uzavírání smlouvách, včetně nároků ze zjištěných vad věci. V českém právu se institut závazkového práva, jakož i veřejnoprávní ochrany trhu, rozvíjel přiměřeně s rozvojem směny, obchodu i řemesel a též pod nemalým vlivem historických i politických událostí. Z norem, které na našem území ovlivňovaly vztah prodávajícího a kupujícího, můžeme zmínit například roku 1579 vydaná „Práva městská Království českého“, která upravovala v podstatě veškeré dění ve městech – městskou správu, soudnictví, právo majetkové, závazkové právo či práva věcná. Zákoník se dočkal dvaceti vydání a pro lepší osvojení byl dokonce zveršován. Jednotné městské právo bylo zárukou jednotného výkladu práva a jednotné jurisdikce městských soudů a **dávalo tedy prodávajícím i kupujícím záruku stejného posuzování jejich závazků v různých městech.** Zákoník platil ještě v 18. století a poslední podstatná část byla zrušena až vydáním Všeobecného zákoníku občanského v roce 1811.

K ochraně spotřebitele také přispívalo stanovení podmínek při prodeji jednotlivých komodit a poskytování služeb, a to například zákon o výčepních sklenicích používaných ve veřejných výčepních místnostech z roku 1875, zákon č. 252/1852 o obchodě podomním, zákon č. 26/1895 o výprodejích, nařízení č. 25/1918 o ochraně odběratelů od klamání v obchodě o jakosti a způsobu výroby zboží nebo zákon č. 111/1927 Sb. z., proti nekalé soutěži, kdy jako nekalosoutěžní praktika bylo již v počátku minulého století definováno nesprávné označování původu zboží či zneužívání podnikových značek.

Také vývoj nových průmyslových výrobků i technických celků se promítl do právní úpravy a již v 19. století se můžeme setkat s normami, upravujícími zkoušení a ověřování některých výrobků – např. parních kotlů (r. 1871 – platil až do roku 1952)

Česká obchodní inspekce v současnosti

ČOI se člení na ústřední inspektorát a jemu podřízené regionální inspektoráty – v příloze organizační schéma Inspektorátu Ústecký a Liberecký. Dozorová činnost ČOI byla v roce 2018 do značné míry ovlivněna změnami zákona o České obchodní inspekci, které měly dopad především do oblasti realizace technicky zaměřených kontrol. Do účinnosti novely zákona realizovaly tyto kontroly především odbor technické kontroly inspektorátu Středočeský a Hl. m. Praha, a to na celém území České republiky. Novelou zmíněného zákona přešla tato působnost na všechny inspektoráty ČOI, a znamená to, že při kontrolách je respektována jejich nová územní i věcná působnost. Byla vytvořena nová organizační struktura jednotlivých inspektorátů tak, aby byly pokryty nové nároky na provádění technických a výrobových kontrol. Další změnou v roce 2018 byla centralizace poradenských a informačních služeb pod jediné oddělení v rámci ústředního inspektorátu. Jedním z cílů bylo zajištění ucelených služeb z hlediska spotřebitelského poradenství.

Kromě poskytování poradenství a informací spotřebitelům jsou poskytovány základní informace související s kompetencemi ČOI **také podnikatelským subjektům**, a to zejména za účelem zvýšení jejich informovanosti a předcházení možným porušením jejich povinností v dozorové působnosti ČOI. V souvislosti se vznikem specializovaného oddělení byla počátkem roku 2018 **zřízena centralizovaná telefonní poradenská linka ČOI +420 222 703 404**, prostřednictvím které je možné získat základní informace o spotřebitelských právech a činnosti ČOI. Podle volby volajícího jsou telefonním automatem sdělovány strukturované informace ke každému zvolenému tématu. Na konci každé volby je pak možnost přepojení na operátora – zaměstnance ČOI.

Denně se spotřebitelé i podnikatelé ocitají v situacích, kdy řeší určitou právní otázku. Proto je pro obě skupiny výhodné vědět, **jak se mohou nebo naopak musí zachovat**. Na stránkách ČOI www.coi.cz v sekci „pro spotřebitele“ – „Spotřebitelský průvodce“ naleznou spotřebitelé i podnikatelé odpovědi na nejčastější otázky ze spotřebitelského práva.

Z činnosti Inspektorátu pro Ústecký a Liberecký kraj

Činnost inspektorátu je vymezena plánem centrálně řízených akcí dle plánu projektů na daný rok a dále je vždy doplněna vlastními kontrolními akcemi v regionu a operativními kontrolami, při kterých jsou využívány podněty spotřebitelů.

Velmi často v praxi řešíme spory, které se vztahují k **reklamací zboží nebo služeb** – u koho, do kdy a co je možné reklamovat.

Jednou z nejčastěji porušovaných povinností podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli, je povinnost informovat spotřebitele o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění práva z vadného plnění („reklamace“), spolu s údaji o tom, kde lze reklamaci uplatnit. S ohledem na rozsah této oblasti, si zde čtenáře dovoluji odkázat na stránky www.coi.cz, kde naleznou spoustu dotazů a odpovědí.

Stává se, že se na nás obrátí zúčastněná strana, která tzv. **nakoupila na IČO**. Na takovýto vztah nelze aplikovat zákonná ustanovení o ochraně spotřebitele, jejichž dodržování ve vymezených případech kontroluje ČOI. Spotřebitelem se podle občanského zákoníku rozumí každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná. Obdobně je postavení spotřebitele

vymezeno v zákoně č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v platném znění.

Prodejce má vůči spotřebiteli dle občanského zákoníku a dle zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, řadu povinností. To se vztahuje i na prodejce, kteří **nabízejí zboží či služby na internetu**.

Při nákupu „na dálku“ (např. právě e-shop) vzniká spotřebiteli právo na odstoupení od smlouvy do 14 dnů bez udání důvodu (§ 1829 občanského zákoníku).

V rámci kontrol obchodních podmínek internetových obchodů zjišťujeme, že obsahují věcně nesprávné, tedy nepravdivé informace. Např., že rozhodne-li se spotřebitel **pro odstoupení od kupní smlouvy**, zboží musí být v původním nepoškozeném obalu, nesmí být poškozené, zásilka musí obsahovat originální doklad o koupi a záruční list. Nebo také, že peníze za vrácené zboží zašlou převodem na bankovní účet do 30 pracovních dnů.

Někdy podnikatel ve snaze zamezit nebo ztížit spotřebiteli odstoupení od smlouvy trvá na různých dalších údajných povinnostech spotřebitele, jejichž splněním odstoupení od smlouvy podmiňuje. Toto jednání podnikatele je však nutné odmítnout, neboť zákon kladení žádných dalších požadavků nebo podmínek podnikateli neumožňuje – ustanovení na ochranu spotřebitele jsou tzv. jednostranně kogentní ustanovení, strany se od nich nemohou odchýlit v neprospěch spotřebitele.

Inspektorát Ústecký a Liberecký provedl v roce 2018 celkem 4068 kontrol, kdy u 1942 z nich (47,74%) zjistil porušení právních povinností. Nejde zde jen o číslo jako takové, ale zejména o závažnost porušení a možné důsledky.

Kontroly jsou leckdy vnímány jako zdržování od práce, a to v době, když i tak mají podnikatelé pro své podnikání dost obtížné podmínky. Sice se teď budu opakovat, ale přesto považuji za důležité poukázat na to, že naší činností přispíváme k jednotným podmínkám na trhu. Splnění všech zákonných povinností je bezpochyby náročný proces, který stojí podnikatele spoustu úsilí, času, administrativy a financí. Kdo povinnosti obchází, si tohle všechno ušetří.

Tímto se dostávám k technickým kontrolám a výrobkovým kontrolám obecně. Výrobky jsou všude kolem nás a je potřeba respektovat pravidla při jejich uvádění na trh i při distribuci. Hlavním cílem výrobových kontrol je zajistit bezpečnost spotřebitelů. Ten, kdo povinnosti obchází, by si měl uvědomit možné důsledky, a to nejen z pohledu dozorového orgánu a sankcí, ale i z pohledu možného ohrožení zdraví a životů spotřebitelů.

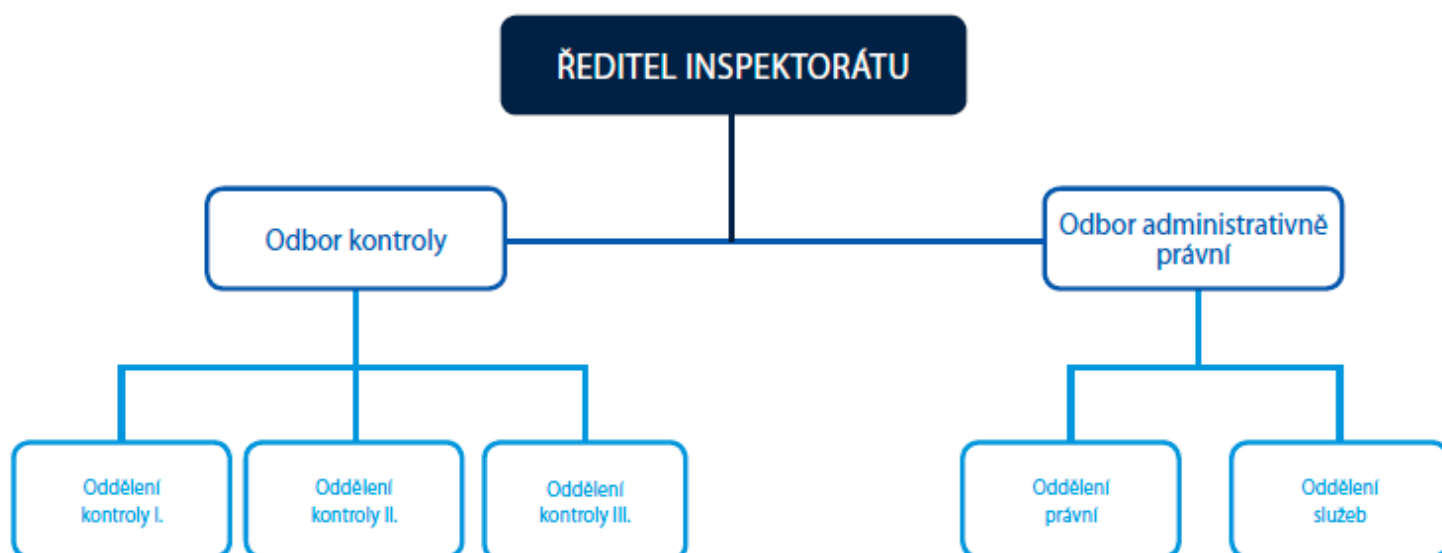
O kontrole hraček a o nebezpečných hračkách na trhu jsem psala článek do TEMA č. 4/2016 „(Ne)Bezpečnost má mnoho tváří“. Za obzvláště nebezpečné jsou považovány dostupné knoflíkové baterie nebo jiné malé části, které mohou v případě požití či vdechnutí způsobit skutečně závažné poškození zažívacího traktu či plic.

V loňském roce jsme provedli několik výrobových kontrol, např. ruční zvedáky a hevery; nabíječky pro mobilní telefony; prostředky lidové zábavy; dětské postýlky; elektrické spotřebiče pro péči o vlasy a další.

V letošním roce budeme kontrolovat tlaková a tepelná čidla; sušičky potravin; komponenty výtahů; ochranné rukavice; prostředky lidové zábavy; ochranné oděvy; expanzní nádoby a další.

Abychom přispěli k informování široké veřejnosti, podílíme se dlouhodobě jak na zvyšování

ORGANIZAČNÍ SCHÉMA INSPEKTORÁTU

spotřebitelské gramotnosti, tak na osvětě v řadách podnikatelů. Naši inspektoři poskytují **pravidelné poradenství při živnostenských úřadech**. Na Ústecku je to v Mostě a v Chomutově. Frekvenci návštěv pravidelně vyhodnocujeme. Největší zájem o poradenství je v Mostě, kde jsme v minulosti naše poradenské hodiny rozšířili na plné dva dny v měsíci (každou druhou středu v měsíci). Inspektoři z Ústeckého kraje byli

v posledních dvou letech zapojeni do projektu ministerstva průmyslu a obchodu, v rámci kterého **přednášeli na středních školách po celém Česku**. Tématem byla spotřebitelská gramotnost. Nevynecháváme ani seniory. V letech, kdy nejvíce „řádili šmejdi“ na předváděcích akcích, jsme objížděli region a pořádali množství přednášek na téma šmejdu a jak se bránit jejich praktikám.

V květnu tohoto roku jsme se jako hosté zúčastnili semináře na téma „Posuzování shody stanovených výrobků“, který pořádala KOMORA s.r.o. Most.

Ing. Renata Linhartová, MBA
ředitelka Inspektorátu
pro Ústecký a Liberecký kraj

Letní krajina na Lounsku

Kostel svatého Augustina, Lužice

Téma „TEMA“ podle Jochmana

Přechod firem do druhé generace

V posledních letech se hodně mluví o astronomických sumách, které získávají podnikatelé prodejem svých firem investičním fondům nebo zejména zahraničním investorům. Mnohem méně se hovoří o firmách, které končí v insolvenční nebo likvidaci v důsledku toho, že jejich původní majitelé nebyli schopni dlouhodobě svoji firmu připravit na přechod do druhé generace vlastníků.

Většina úspěšných firem, které vznikly po roce 1990 má tyto společné znaky: zakladatel nebo zakladatelé byli uznávanými experty ve svém oboru podnikání ve věku 30 až 40 let. Měli často velmi dobré osobní kontakty na dodavatele či odběratele. Většinu zisku dlouhodobě zpětně investovali do investic ve své firmě a to zejména do nemovitostí, strojů a technologií, které umožnily generovat čím dál tím vyšší zisky. Vlastní kapitál zcela na jejich pořízení nestačil, a tak bylo nutné získat i cizí kapitál a dlouhodobě firmu zadlužit.

Současně však podle některých průzkumů bylo zjištěno, že dvě třetiny vlastníků českých firem nemají připraven plán pro převzetí a řízení podniku, pro případ svého vážného onemocnění či náhlé smrti. Snížení rizika napomůže rozumné delegování rozhodovacích pravomocí a přiměřená formalizace procesů v běžném provozu firmy. Usnadní to nejen řešení krizových situací, ale uvolní majiteli ruce na činnosti, kterým se chce věnovat. Také to pomůže vlastníkově připravit firmu na chvíli, kdy ji bude chtít předat do druhé generace majitelů.

Po dvaceti až třiceti letech úporné práce jsou obvykle podnikatelé již unaveni a rádi by odešli do důchodu. V takové chvíli však řada z nich zjistí, že není nikdo, kdo by firemní „žezlo“ převzal. Je to dáno i tím, že důležitá rozhodnutí provádějí sami bez širší komunikace s nejbližším vedením, důležité informace schovávají „pod zámek“ a kontakty, které léta budovali, nehodlají na někoho přenést. V malých a středních firmách je velmi těžké nacházet vyšší manažery v případě nouze z externího prostředí, z řad dětí nebo členů rodiny. Proces hledání nástupce však není jednoduchý. Podle odborníků je důležité, aby se současný lídr a jeho nástupce shodli na společné vizi, kterou má podnik naplnit. Problém nastane ve chvíli, kdy podnik vlastní více lidí. Zde doporučuji zaměstnat několik kandidátů ve firmě na pozicích, ze kterých si sami dokážou získat respekt a uznání všech zaměstnanců firmy. Předchozí praxe a zkušenosti z jiných firem vřele doporučuji.

Předat firmu dětem nebo členům širší rodiny tedy rozhodně není těžké, pokud jsou dobře připraveny. Horší je rozpoznat, kdy nastal ten správný

RNDr. Jaroslav Jochman

čas. Pokud je druhá generace vlastníků ve věku více jak 35 let, je nejvyšší čas ji do řízení firmy zapojit na pozici výkonného ředitele, přičemž si zakladatel nebo zakladatelé firmy mohou ponechat pozice jednatelů nebo členů dozorčí rady. Znáám několik případů, kdy „otec zakladatel“ byl donucen tlakem rodiny předat firmu dětem, ale díky tomu, že si ponechal rozhodující podíl a pozici jednatele mohl po několika letech rozhádané děti „srovnat do latě“.

Pokud majitel nenajde vhodného nástupce v rodině, mezi zaměstnanci ani mimo svou společnost, nezbyvá než firmu prodat. Ocenění firmy je pro ekonomy a podnikatele relativně jednoduchý proces, ale existuje několik uznávaných metod a každá vede ke zcela rozdílným výsledkům. Lze pak zaručit, že potenciální zájemce o firmu a jeho poradci vyberou pro ocenění metodou, která vede

k ceně minimální a pro stávajícího majitele firmy to je trpké zklamání po mnoha letech dřiny a odříkání. Ještě horší situace nastává, pokud se nenajde vůbec žádný zájemce o vaši firmu. Likvidace firmy je často osobní tragédie nejen pro majitele, ale i pro většinu zaměstnanců. Z ekonomických analýz, které pro majitele firem děláme je zřejmé, že místo likvidace firmy, po které se finance společnickům rozdělí, hrozí bankrot, po kterém zůstávají dluhy, za které ručí jednatelé společnosti. Pokud společníci a jednatelé řeší problémy včas, lze ukončit podnikání se ctí. Pokud však před problémy neustále zavírají oči a čekají na zázrak, dojde k tomu, že rodina odmítne dále řídit firmu, o které nic neví a veškerý majetek firmy nechá rozprodán hluboko pod skutečnou cenou.

RNDr. Jaroslav Jochman

První téma „TEMA“ mimo hlavní téma pro RNDr. Václava Větvičku

PŘÍRODA A MY

V poslední době se stal vztah člověka, zejména toho podnikatelského k přírodě vděčným mediálním i politickým tématem. Dokonce i fikaným důvodem k studentským pátečním „místoškolním“ akcím. Ale to jen tak na okraj a o to teď nejde. Jde o to, zda vědecké spory o negativním vlivu člověka na přírodu a planetu budou mít skutečnou pravdu majícího vítěze. Při přípravě a zpracovávání projektu Arboreta na břehu Mosteckého jezera (zatím je politicky neustále odkládáno – ale to je jiný příběh), jsem se mohl seznámit s botanikem, panem Václavem Větvičkou, který kromě toho, že ví, má také značný smysl pro humor. Proto jsem jej oslovil s prosbou o zamyšlení, jak lidstvo podnikatelské a lidstvo válečné pokouší přírodu. Už jsme ji dostatečně naštváli a ona se nám klimatickými zvláštnostmi vysmívá, nebo ji jen tak podrbáváme a ona si stejně dělá, co chce. Vstupujeme do její sféry možností a tabu, jako je umělá inteligence, plasty, kam se podíváme, jednopohlavní vztahy, rostoucí populace, hlad po energiích a zdrojích a průměrná ekologická stopa už je větší než naše planeta, kdy si člověk myslí, že je na vrcholu všeho, ale prý nás ohrožuje úbytek toho zrakem viditelně nejmenšího hmyzu? Pan Větvička se nenechal dlouho přemlouvat, a tak tedy díky.

Redakce

Co na to pračlověk Janeček?

Nedovedu si představit, co to muselo být za sílu, aby se příroda naštvála natolik, že téměř katastroficky i katastrofálně se prvohory změnily na druhohory, ty pak na třetihory, a nakonec se skoro půl světa pokrylo ledem. Mohu se rozhlížet kolem dokola, ale nikdy v takových klimatických změnách neměl prsty člověk. A to ani pračlověk Janeček, o kterém se tvrdí, že to byl hulvát, neznaboh a násilník. O takových změnách (a oscilacích) nikdo z nás z vlastní zkušenosti neví, to mu nakukali geologové, že prý to tak bylo. My, co jsme se od křtu učili o síle Stvořitelově a myslíme si, že co bylo odjakživa bude dojakživa stále – a kdyby něco, pořád tu je tátova ruka a mámina náruč – si přes záplavu ba potopu informací a jejich technologii, jakýkoliv vývoj nepřipouštíme. Ani Darwin nás asi o tom nepřesvědčil. Přistání na Měsíci stále ještě někteří berou za dílo trikového studia. Jenomže i Darwinova sýkora či pěnkava, která se naučila použít nástroj (klaceček v zobáku) byla vývojovým stupněm, třebaže v ptačí říši, slepým. Moje sýkorky a pěnkavy, i když jim podstrkuju kde co, odmítají pracovat pomocí nástrojů.

Jsou totiž z doby, o níž Dr. Ivan Klášerský řekl: *Blážení dnové, kdy bylo (na světě) tolik druhů, kolik jich Pámbu stvořil.* A tak jsem zase u té kýžené a div ne milované neměnnosti světa. Jenomže – to on ne, on tvrdí, že teprve změna je život. Jen jestli si „pan svět“ také uvědomuje, že ne každá změna je k životu – a to ani mrknutím nemyslím na změny politické či volební. Ty nejsou ani to bleší převalení, které na Boží narození posouvá časem. Takový prodlužující se den, to je změna pozvolná, plynulá, někdy dokonce i vitaná. Ale co změny skokové, nárazové a silové? Pak záleží dokonce i na „úhlu pohledu“. I to denní prodloužení je vlastně z hlediska dne skokové, zatímco z pohledu celoročního plynulé. A tak to je se vším, především ale, s člověčím počínáním.

Maně jsem si vzpomněl na hodiny geobotaniky u profesora Jeníka, který nás seznamoval nejen s těmi (plynulými) skoky mezi geologickými érami, ale dokonce i s vývojem našeho kontinentu, ba dokonce i české kotliny v holocénu, spíš v postglaciálu, po skončení doby ledové. Vždyť to byl jen zlomek času! Prý 15 tisíc let, celé čtvrtohory se odhadují jen na milion let, třetihory na 95 „mega“, druhohory 550 mega atd. Kde přežíval v té pole-dové době pračlověk Janeček jsem nepátral, jistě jsou o tom rozsáhlé spisy. Jen se mi v této souvislosti vybavují tři výrazy, tři termíny: **anekumena**, **subekumena** a **ekumena**. Strukturu světa podstatně neměnily malé lidské tlupy sběračů, česačů a lovců. I třeba těch Štorchových lovců mamutů na Bílé skále. O takovém času by se dalo mluvit jako o anekumeně, a o přírodě člověkem zcela nedotčené. Buď že jim to bylo málo, sbírat a česat, nanejvýš uštvat nějaké zvíře, nebo že šlo o typický projev vypočítavé lenosti (člověk je tvor od přírody líný, říkal můj spolužák Karel) a protože byli líní honit se za zvířaty, naučili se je chovat a pást. To byl jakýsi mezi stupeň, protože k tomu bylo zapotřebí upravit část terénu na pastviny a ohrady atd. Od té chvíle už se mluvívalo existenci tzv. subekumeny; příroda a krajina byly jen částečně dotčené lidskou činností, ale byly. A pak, alespoň v našich podmínkách, přichází jedna z největších revolucí. Říká se jí neolitická, došlo k ní přibližně před 6-7 tisíci lety. Z těch časů pocházejí první keramické nádoby a lidé začali klučit a ždářit (jak jsme se učili a jak dokládá skoro 40 místních jmen typu Žďár), a tím také polárit, zřizovat stálá sídla. Zkrátka, už skoro 7000 let žijeme v ekumene. Pan profesor (a to ještě nebyl profesor, ale už nás učil) na závěr jedné takové kapitoly napsal „*Kácení, kosení a orba jsou zásahy, jimiž člověk přetváří původně lesní krajinu v louky, pastviny a pole. Tyto zásahy souvisejí s ekonomickými potřebami lidské společnosti, avšak jejich důsledky na krajinu často daleko přesahují*

RNDr. Václav Větvička

původní záměr“. Skripta pana profesora Jeníka vyšla před 50 lety. A já tiše přemítám o té ekonomické potřebě lidské společnosti. Moje maminka (ze 7 dětí) měla jednu panenku a jednu knížku, pohádku o Popelce. Já jsem byl knihami obklopen a vychován a 30 jsem jich napsal. První auto (ojetinu) jsem si pořídil z nutnosti převážet synky v necelých 50 letech. Předtím mi stačila veřejná doprava. Byla to i mém případě „ekonomická potřeba“? Není to jen inflace ekonomické potřeby, která vyvolává inflaci ekonomickou a tu věčnou, nekončící spirálu?

A důsledky? Nové plovoucí ostrovy v mořích a oceánech. Plastové. Když může být plastový kelímek a vidlička, proč by nemohl být plastový ostrov? Jen bych rád viděl toho hulváta a násilníka, pračlověka Janečka, jak by se k tomu stavěl. A jestli by, v pudu sebezáchovy, neuháněl zpátky do korun stromů.

Václav Větvička se omlouvá
11. 5. 2019,
za prvního vydatného deště v tomto roce!

22. VELKÁ LETNÍ CENA ÚSTECKÉHO KRAJE 98. VRŠANSKÁ UHELNÁ SVATOVÁCLAVSKÁ CENA VELKÁ MOSTECKÁ STEEPLECHASE 2019

SOBOTA 31. 8. 2019 OD 13.00 HODIN

SKVĚLÉ DOSTIHY

DOBRÉ OBČERSTVENÍ

**PRO DĚTI
PROJÍŽDKY
NA KONÍCH
+ DĚTSKÉ HŘIŠTĚ**

Návštěvníkům bude k dispozici tradiční kyvadlová **doprava zdarma!**

TAM →

OD Prior

1. náměstí

Čs. mládeže

Dopravní podnik

Hipodrom

← ZPĚT

HIPODROM MOST a.s., K Hipodromu 213, 434 01 Most

www.hipodrom.cz

*Druhé téma „TEMA“ mimo hlavní téma pro předsedu
Okresního soudu v Mostě, Mgr. Martina Beneše*

Rozpad rodin a jejich důsledky

„Živé terče“ na ČT, Western na ČT 2, „Policie Modrava“ na NOVě, „Temný kraj a VIP vraždy“ na Primě. To jsou názvy pořadů v neděli 12.5. na našich hlavních televizních stanicích začínajících ve 20.00. Na obrazovkách našich televizí, kde se do 22.00 nesmí prohodit sprosté slovo, tyto pořady v atraktivním vysílacím čase mají jako společného jmenovatele ten nejodpornější skutek, kterého se lidé dopouštějí a to vraždy, nejlépe pak několik. Možná je trochu jiný pohled na westernové příběhy coby jakési pohádky, kde dobro vždy zvítězí a kdy snad i každý trouba ví, že se od boku dolar trefit nedá, zejména ne po láhvi podřadné whisky a po šerifovi se beztestně nestřílí. Toto se u ostatní této „vraždychtivé tvorby“ zasazené do dnešního reálného života říci nedá – prvky pohádky to nemá a pomineme-li stále stejné klišé skladby policejního týmu, kde nechybí krásná, nejlépe rozvedená či rozvádějící se policajtky a nesympatický ředitel, mezi kterými se pohybují zpravidla tři chabří hoši, pak tato dílka mají jedno rozdílné. A to je právě ta vražda, pokaždé jiná, jinak provedená a na jiném člověku a díky virtuozitě maskérů s velmi realistickou vizualizací.

Proč to říkám? Tento vysílací čas rozhodně není časem, kdy už naše děti spí a lze s úspěchem předpokládat, že řada z nich se zájmem a zaujetím obrazovku sledují. Je jim vštěpováno, že v případě vraždy vlastně ani tak o moc nejde a že je to nedílná součást našeho života. Ví, že to je asi otázka a problém pro psychologa, což Vy nejste, ale je o Vás známo, že věnuje velké úsilí právě problematice dětí, které se ocitají v nepříjemné situaci při rozpadech rodin a jsou nuceni i vaši budovou procházet. Mohl byste našim čtenářům napsat názor na tuto problematiku z hlediska své profese a kam jste dospěli v péči o ty nešťastné děti?

Redakce

Vážený pane předsedo, děkuji za zájem o naši práci a prostor pro vyjádření.

Jak říkáte, většina z nás si jako nejodpornější lidský čin představí nejspíš vraždu. Často se ale setkáváme (nebo někdy i účastníme) jednání, při kterých sice neteče krev, jejichž následky jsou však podobně děsné. Jak správně tušíte, mířím na rozpady rodin a jejich důsledky.

„Je pravdou, že pohled na televizní násilí jistě není tím nejlepším, co lze dítěti nabídnout. I když upřímně – médiem dnešních dětí je spíš internet – a to, co se dá najít v jeho hlubinách, tomu byste možná ani nevěřil (ostatně ani já přesně nevím, ale tuším, že to bude skoro všechno).“

Je pravdou, že pohled na televizní násilí jistě není tím nejlepším, co lze dítěti nabídnout. I když upřímně – médiem dnešních dětí je spíš internet – a to, co se dá najít v jeho hlubinách, tomu byste možná ani nevěřil (ostatně ani já přesně nevím, ale tuším, že to bude skoro všechno). Myslím,

že ochrana dětí před nástrahami sítě je tématem, nad kterým se mnoho rodičů zamýšlí. A překvapivě (dovolím si to použít jako oslí můstek) někdy snad méně rodičů přemýšlí nad důsledky jiného násilí, které je přitom zcela reálné: důsledky rozpadů rodin pro děti. Především pokud jsou rodiče v silně konfliktním nastavení – takové rodinné prostředí děti silně poznamená a ovlivní jejich život, možná i život dalších generací.

Proto se snažíme systémově něco změnit. Samozřejmě si uvědomujeme, že konflikt je obvyklou součástí rozpadu partnerského vztahu. Rozchody či rozvody ve všech fázích harmonické jsou spíše fikcí – neshody jsou zde skoro vždy, ať již jako příčina rozchodu, nebo jako jeho následek. Důležité ale je si uvědomit, že takové neshody je možné a vhodné překonat a hledat řešení, při kterém rodiče budou s to dostát svým rodičovským povinnostem – tedy povinnosti pečovat o své dítě, poskytnout mu bezpečné zázemí pro jeho rozvoj. Jsme přitom přesvědčení, že většina rodičů tuhle prostou pravdu chápe – jde jen o to jim jí včas, správně a systematicky podat. Samozřejmě jsou mezi námi psychopaté (tím na nikoho neútočím, mám na mysli skutečné odchylky od psychického normálu), kteří bez jakýchkoliv ohledů nebudou chtít nic řešit a pojedou si svůj program – například program pomsty – stůj co stůj. Těm samozřejmě pomoci neumíme (je otázkou, zda to vůbec někdo umí). Jich je ale ve společnosti poměrně málo – odborníci mluví o jednotkách procent. My cílíme na ty ostatní – na desítky procent lidí, kteří, kdyby jim nikdo nepomohl, nedoporučil správnou

cestu, možná by skončili v pekle bojů o své děti stejně, jako ti psychopaté (možná by se jimi dokonce i stali – on takový letitý boj o vlastní dítě dokáže s lidskou psychikou pořádně zamávat). Těmto lidem cítíme potřebu říct: o děti je třeba se starat a ne soudit!

Samozřejmě je důležité říct to včas. Po několika měsících či letech ve válečné zóně už těžko pomoci. Proto postupujeme tak, že jakmile na náš soud dojde návrh na zahájení opatrovníckého řízení (řízení o svěřeni dítěte do péče a stanovení výživného, případně na úpravu kontaktu s ním), během tří týdnů se s rodiči setkáváme na takovém školení. Tam se setká náš školitel se zhruba 10 rodičovskými páry a pokusí se jim vysvětlit to základní: že dítě potřebuje péči obou rodičů, že je oba má rádo, že nejde o to vybrat lepšího pečovatele, ale zajistit možnost zachovat dítěti v nových podmínkách úplnou rodinu. Možná to zní zvláštně, takové soudní školení. Samozřejmě se tam lidí ve skupině na nic nevyptáváme, pouze jim sdělíme to, co považujeme za důležité. Je a není to náš objev – inspirovali jsme se v Británii, kde takový modul mají rozcházející se rodiče zajištěn státem zdarma prostřednictvím státní organizace CAFCASS. Je to pro nás ohromná úspora času a sil, oproti tomu, říkat všechny tyto věci každému rodičovskému páru zvlášť. Navíc to školení vedou zkušení školitelé a vedou ho dobře. A obsah je garantován jmény autorů toho modulu: Prof. Radek Ptáček a Mgr. Terezie Pémová – oba z nejlepších českých odborníků ve svých oborech (dětská psychologie a sociální práce). Známa

autorská dvojice – máme obrovské štěstí, že jsme je získali pro spolupráci a že nám tento modul dali. A máme jistotu, že zazní vše podstatné, na nic se nezapomene. I to je důležité.

Dalším krokem je setkání se soudcem. Obvyklou formou je jiný soudní rok. To je takové méně formální soudní jednání – mimo jednací síň zpravidla někde v kanceláři, soudce na sobě nemá oblečený talár, ale civilní oděv. Top jsou zdánlivé maličkosti – jenže ne. Je to jasné vyjádření naší linie: soud tu není od rozhodování o dětech, od toho jsou

„Je to jasné vyjádření naší linie: soud tu není od rozhodování o dětech, od toho jsou rodiče. Zde se rodičů ptáme, když tedy slyšeli vše podstatné, co udělají pro to, aby to tak fungovalo?“

rodiče. Zde se rodičů ptáme, když tedy slyšeli vše podstatné, co udělají pro to, aby to tak fungovalo? Zde mohou uzavřít svou dohodu, případně

můžeme o věci dále diskutovat. A protože chápeme, že jejich expartnerské problémy mohou být hlubší a jejich řešení trochu náročnější, jsme připraveni nabídnout odbornou pomoc: mediaci či terapii. Tu samozřejmě neděláme my, soudci, ale odborníci z partnerských neziskových organizací. Pro rodiče zdarma. Nenabízíme takovou možnost ale každému – někdo ji nepotřebuje, u někoho by byla třeba zbytečná. To se snažíme posoudit.

„Až pokud všechny tyto postupy nevedou k tomu, že by si rodiče svou rodinnou situaci byli schopni uspořádat sami, rozhodneme nakonec my: to je samozřejmě naše povinnost.“

Až pokud všechny tyto postupy nevedou k tomu, že by si rodiče svou rodinnou situaci byli schopni uspořádat sami, rozhodneme nakonec my: to je samozřejmě naše povinnost. Opatříme si k tomu potřebné důkazy – prostě standardní soudní řízení. V této fázi také hovoříme s dítětem. Ne snad proto, aby nám pomohlo rozhodnout – to není

odpovědnost dítěte, nemůžeme ji na něj přenášet. Spíš proto, abychom ho neopomenuli, aby jeho hlas zazněl. Musí se jednat o nabídku k vyjádření, ne povinnost. A je třeba postupovat citlivě: nejde ani tak o to mluvit s dítětem při nějaké hře, to naopak není příliš vhodné – dítě může získat dojem jiného kontextu, než je soudní jednání. Je naopak na místě být upřímný a dítěti (úměrně jeho věku) celou situaci pravdivě vysvětlit. A pak také důsledně dbát na protokolaci toho, co (případně) bylo dítětem řečeno, dezinterpretace je zde velmi ošidná.

Ani samotné autoritativní soudní rozhodnutí nemusí být nutně špatné – někteří rodiče se třeba sami domluvit nedokáží a potřebují je, aby mohli fungovat. Důležité je, aby situace byla funkční. A to mohou zajistit jen sami ti lidé, rodiče, případně ostatní rodinní příslušníci. Tuhle zodpovědnost z nich nikdo nesejme. To je důležité, aby všichni pochopili. To je to, co se snažíme říct. A já jsem optimistický: funguje to. Nebudu lhát, když řeknu, že jsem autoritativně rozhodl za poslední rok a půl (co máme své postupy ustálené) dva typické rozvodové spory, přičemž jedna z těch rodin jakž takž funguje, ve druhé je to zřejmě horší. A to mi z těch stovek rodin, se kterými se setkávám, opravdu nepříjde špatné.

Mgr. Martin Beneš
předseda Okresního soudu v Mostě

Zlatník, vrch a národní přírodní rezervace, České Zlatníky

Třetí téma „TEMA“ mimo hlavní téma pro Mgr. Jaroslava Haušilda z oddělení školství – Statutárního města Mostu

Projekt MAP podporuje vzdělávání na Mostecku již třetím rokem

Mgr. Jaroslav Haušild

Projekt MAP a jeho působení na Mostecku

Místní akční plány rozvoje vzdělávání neboli MAPy jsou projekty realizované na většině území České republiky v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání (OP VVV) – víceletého tematického programu v gesci ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, jejichž cílem je zejména podpora vedení a plánování vzdělávání v co nejmenších územních jednotkách – obcích s rozšířenou působností (ORP). Svůj zájem MAPy soustředí na oblast formálního i neformálního vzdělávání dětí a žáků do věku 15 let.

Na Mostecku MAP funguje od září 2016. Na úvodní dvouletý MAP I navázal v loňském roce Místní akční plán rozvoje vzdělávání II (zkráceně též MAP II ORP Most), čtyřletý projekt, který si klade za cíl podpořit a rozvinout struktury a spolupráce nastavené v MAP I a navázat na jeho výstupy. Realizátorem úvodního i navazujícího projektu je statutární město Most. Projekt MAP II zahrnuje stejně jako předchůdce plánovací a vzdělávací aktivity, atraktivní novinkou je u něj tzv. implementace, která představuje realizaci konkrétních

aktivit, naplánovaných v MAP I. Mezi hlavní témata implementace, na které se MAP II soustředí, patří čtenářská, matematická a digitální gramotnost a také polytechnické vzdělávání. Důležitým tématem, které se prolíná všemi řešenými oblastmi, je též otázka rovných příležitostí ve vzdělávání.

Podpora čtenářské gramotnosti se na základě diskuzí pedagogů v pracovních skupinách i tematických setkáních ředitelů a dalších relevantních aktérů vzdělávání ukázala být naprosto nezbytnou pro úspěšnost žáků nejen v předmětu český jazyk, ale napříč všemi ostatními školními předměty. Je to právě nedostatečné čtení s porozuměním, které žáky často limituje při dalších vzdělávacích aktivitách. Důležitým partnerem při přípravě a organizaci aktivit na podporu čtenářské gramotnosti je pro realizační tým projektu MAP II Městská knihovna Most. V součinnosti s ní letos, stejně jako minulý školní rok, proběhla motivační soutěž dětských čtenářských deníčků, realizace autorských či scénických čtení pro různé cílové skupiny, a nově také velká akce s názvem Týden podpory čtenářské gramotnosti na Mostecku, jejímž cílem bylo co nejširší zapojení různých aktérů do aktivit spjatých se čtením a prací s informacemi. Akce zahrnovala různé soutěže, přednášky, autorská čtení, divadelní představení, čtení známých osobností dětem a také rozmanité činnosti a projekty, které byly realizovány přímo na školách.

Matematická gramotnost byla rozvíjena prostřednictvím dvou implementačních aktivit. První z nich byla určena žákům 9. ročníku ZŠ a jednalo se o přípravný kurz k přijímacím zkouškám z matematiky na střední školu. Vedení kurzu se zhostil zkušený pedagog, kterému asistoval student 2. ročníku gymnázia. Kurz navštěvovalo 24 žáků, kteří absolvovali během 3 měsíců 10 lekcí. Velmi nás potěšila pozitivní zpětná vazba od zúčastněných žáků i jejich rodičů. Druhou aktivitou podporující matematickou gramotnost byla soutěž v malé násobilce pro žáky 4. a 5. ročníku ZŠ, která měla především podpořit zájem dětí o matematiku.

Podpora polytechnického vzdělávání v rámci projektu MAP II

Třetím zásadním tématem, na které se soustředí implementační aktivity MAP II ORP Most, je polytechnické vzdělávání. Projekt v této oblasti navazuje

na podporu technického a polytechnického vzdělávání ze strany statutárního města Mostu, kterému se podařilo propojit tři stupně vzdělávání (tzn. základní školy, střední školy a vysoké školy) s pracovním sektorem (společnostmi, které na trhu práce poptávají technicky zdatnou pracovní sílu) a organizacemi, které mají zájem popularizovat vědu a techniku (Bridge Academy, CzechInvest, Svaz průmyslu a dopravy ČR). MAP II svými aktivitami doplňuje již fungující systém spolupráce. Mezi akce města, které v letošním školním roce proběhly, jmenujme např. Technohraní (popularizační akce podporující zájem dětí o vědu a techniku, cílená především na žáky ZŠ), Dílny (projekt implementovaný do výuky žákům 7. ročníku ZŠ, kteří 4 krát do roka navštěvují plně vybavené dílny SŠT Most – Velebudice a Střední průmyslové školy Most. Žáci zde mají možnost si vyzkoušet práci se dřevem a s kovem. Vlastnoručně zhotovený výrobek žákům zůstává a mají tak možnost se pochlubit svým rodičům. Projekt je realizován za finanční podpory Ústeckého kraje.), Báječný den s chemií (velkolepá chemická show pro žáky 8. ročníků ZŠ a tercie gymnázia), Roboshop (soutěžní aktivita pro žáky 9. ročníku ZŠ zaměřená na robotiku a programování), Virtual reality road show (ochutnávka virtuální reality pro žáky 6. ročníku mosteckých ZŠ přímo na školách), návštěva tréninkového centra společnosti Bilfinger a další. Statutární město Most nezapomíná ani na nejmenší žáky a rozhodlo se podpořit jednu mosteckou základní školu, a to projektem s názvem Malá technická univerzita. Konkrétně šlo o ZŠ J. A. Komenského v Mostě (15. ZŠ), které zakoupilo sadu k výuce, jejíž součástí bylo i proškolení pedagogů. Malá technická univerzita zaznamenala na škole velký úspěch.

Výše uvedené akce doplňuje MAP II pestrou paletou dalších aktivit, které podporují rozvoj technického vzdělávání, přírodních věd a také digitální gramotnosti. Obdobou Dílen realizovaných městem Most jsou IT dílny, které cílí na žáky 8. tříd ZŠ a zaměřují se hlavně na oblast digitální gramotnosti, robotiky a programování. Výuka probíhá ve specializované moderně vybavené učebně SŠT Most – Velebudice.

Přírodní vědy jsou u žáků 2. stupně ZŠ (8. a 9. ročníku) podporovány aktivitami s názvem Chem-Show a Stones. Obě akce mají mnoho společného. Jsou realizovány ve spolupráci s univerzitami

– ChemShow s VŠČT v Praze a Stones s VŠB-TUO. Podobný je též formát akcí. Během několika dnů probíhají ve velké zasedací místnosti Magistrátu města Mostu workshopy, na kterých se vystřídají žáci příslušného ročníku všech zapojených škol. ChemShow cílí na osmáky a jejím účelem je především popularizace chemie a motivace žáků ke studiu tohoto oboru. Stones představuje přírodovědně zaměřené workshopy pro žáky 9. ročníku ZŠ, na nichž se účastníci názorně seznamují s horninami a minerály a jejich vlastnostmi, zpestřením této akce je např. i měření teodolitem.

Ačkoli výše uvedené aktivity cílí na starší žáky ZŠ, nezapomínáme zdaleka ani na žáky 1. stupně ZŠ nebo děti z mateřských škol. I zde je podpora zájmu o vědu a techniku velmi žádoucí. Pro tuto cílovou skupinu jsme v letošním školním roce připravili polytechnické workshopy. V případě mateřských škol se jednalo o workshopy s dřevěnou polytechnickou stavebnicí Moy Toy, které probíhaly pro předškoláky přímo v prostředí mateřských škol. Děti si u nich prověřily svou zručnost, naučily se pracovat dle návodu, kooperovat ve dvojici či týmu a také trpělivosti. Výsledkem jejich snažení byly sestavené dřevěné modely dopravních prostředků, se kterými si mohly nakonec i pohrát. Žáci prvních tříd ZŠ zase absolvovali „ochutnávkové“ lekce programu Malá technická univerzita. Na chvíli se mohli vžít do role malých architektů a stavitelů věží a během dvou 45minutových workshopů si vyzkoušet, co vše obnáší jejich práce. Lekce byly vedené poutavou formou s využitím polytechnické stavebnice, takže se jednalo o opravdovou školu hrou. Poslední velkou akcí, zacílenou zejména na předškoláky a jejich rodiče bylo tzv. MiniTechnohraní, jehož cílem bylo zábavnou a hravou formou podnítit zájem dětí předškolního věku o vědu a techniku a také procvičit jejich manuální zručnost. MiniTechnohraní mělo podobu soutěžního dne se stanovišti, jež připravily mateřské a základní školy zapojené do projektu a subjekty s projektem MAP II spolupracující (UJEP, MSSS a společnost Moy Toy). Poslední z polytechnických aktivit projektu MAP byla zaměřena na pedagogy, kteří na základních školách vyučují předmět dílny či praktické/pracovní činnosti. Tyto učitele, z nichž mnozí mají uvedený předmět spíše na doplnění úvazku, navštívil několikrát během školního roku mentor (odborník s bohatými zkušenostmi z praxe a zároveň též pedagog technicky zaměřené střední školy), s nímž mohli pedagogové konzultovat vše

Autorské čtení s Petrou Braunovou

Foto: Mgr. Jaroslav Haušild

ChemShow

Foto: Mgr. Jaroslav Haušild

spjaté s výukou. Cílem aktivity bylo maximální zkvalitnění výuky těchto praktických předmětů na základních školách a dosažení potřebných kompetencí žáků pro jejich případné pozdější studium na středních školách či učilištích s technickým zaměřením.

Další podrobné informace o projektu MAP II ORP Most a jeho fungování můžete najít na webových

stránkách www.mapmostecko.cz, či na našem facebookovém profilu www.facebook.com/mapmostecko/.

Mgr. Jaroslav Haušild
odborný konzultant MAP II

Projekt Místní akční plán rozvoje vzdělávání II s registračním číslem CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0010685 je podpořen z prostředků Evropské unie v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Dobří list komory, 26. 6. 2019

Dobří list komory, 26. 6. 2019

Dobří list komory, 26. 6. 2019

Dobří list komory, 26. 6. 2019

Dobří list komory

Okresní hospodářská komora Most již po sedmnácté ocenila odborné znalosti a dovednosti absolventů středních a středních odborných škol, členů OHK Most Dobrým listem komory. V letošním roce převzalo toto prestižní komorové ocenění v obřadní síni města Mostu, z rukou předsedy OHK Most Ing. Rudolfa Junga, 29 absolventů středních a středních odborných škol na Mostecku.

Gratulaci těmto nejlepším vyjádřili také hejtmán Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček, který akci zaštiťoval, dále pak radní Statutárního města Mostu Ing. Václav Zahradníček, viceprezident HK ČR pan Roman Pommer, 1. místostarostka města Litvínova RNDr. Erika Sedláčková a další. Letos byl podruhé předáván Dobrý list komory tzv. „Uznávaný tvář řemesla“, který převzali absolventi, kteří ukončili střední vzdělání výučním listem.

V poměru 17:12, byly dobré listy rozděleny mezi absolventy oborů zakončených maturitní zkouškou a absolventy oborů zakončených výučním listem.

OHK Most spolu se střední školou, která držitele navrhuje, dobrým listem garantuje odborné znalosti a dovednosti oceněných a je připravena tyto absolventy vstupující na trh práce dále doporučit zaměstnavatelům. Generálním partnerem DLK byla akciová společnost INELSEV Group. Předávání tohoto prestižního ocenění se zúčastnil také místopředseda představenstva této společnosti pan Petr Scherer, který je zároveň místopředsedou OHK Most.

Při této příležitosti byl také oceněn historicky pátým Dobrým listem komory speciál za první místo v mezinárodní matematické soutěži Adama Riese, žák gymnázia Roudnice nad Labem Lukáš Lev.

Tohoto slavnostního aktu se zúčastnila také zástupkyně německé partnerské komory z Chemnitz, Mgr. Michaela Holá a ředitelka Úřadu práce ČR, kontaktního pracoviště v Mostě Mgr. Veronika Kubalová, personální ředitel Sev.en group s.r.o., Bc. Petr Mrvík a jednatel Odborné sekce vzdělávání při OHK Most, Ing. Josef Švec. Akce probíhala za účasti zástupců všech škol, jejichž bývalí žáci ocenění získali.

Doprovodný program zajistilo seskupení Melos ve složení Lenka Pašková – flétna a Jan Mareš – kytara ze Základní umělecké školy F. L. Gassmanna v Mostě.

OTÁZKA „TEMA“ JEN TAK MIMOCHODEM pro:

Ing. Jiřího Astera, úřadujícího předsedu KHK UK
a také presidenta „Union of Chambers of Commerce Elbe-Oder“.

Politicky deklarovaná pomoc našim „uhelným“ regionům, kde se předpokládá násilné ukončování těžeb se všemi známými, ale i dnes neznámými důsledky, je vděčným tématem politických a státních struktur. Vymyslel se m.j. tzv. „RESTART“, pohazuje se miliony tam, kde jde věčně o miliardy, realizují se výzvy, píší projekty a úřaduje se. Chtěli bychom Vás pane předsedo požádat, abyste vzal do ruky kalkulačku, a protože jste z generace, která ještě zná „trojčlenku“, zkusil věčně i číselně porovnat, jak se k obdobnému problému uhelných regionů chovají ve SRN. Redakce

Útlum těžby hnědého uhlí na Severu Čech s kalkulačkou v ruce ve srovnání SRN – ČR, resp. Sasko – Severozápad ČR, vypadá asi takto:

SRN plánuje dát na útlum těžby uhlí 40 mld EUR do r. 2040, kdy má být proces ukončen.

Těžba hnědého uhlí SRN 171,5 mil.tun (Nordrhein – Westfalen, Sasko, Braniborsko a Sasko-Anhaltsko), Česko (Ústecký a Karlovarský kraj) 38.6 mil. tun ročně (údaje z roku 2016, pramen Wiki).

Pak by vláda ČR v poměru těžby uhlí musela dát na sanaci hnědouhelného revíru 9 mld EUR, tj. 229,6 mld Kč při kurzu 25,5 CZK/€ do regionu NUTS II Severozápad do konce r. 2040. Doporučuji si ještě uvědomit, že paralelně v SRN probíhá finanční vyrovnávání daňových příjmů jednotlivých spolkových zemí, kde bohatá země

Spolková země (hnědouhelné regiony)	NRW	Sasko	Braniborsko	Sasko-Anhaltsko
Počet obyvatel v mil.	17,9	4,1	2,5	2,2
Roční dotace finančního daňového vyrovnání (údaj z roku 2019 v mld €, Spolkový statistický úřad)	0,09	4,09	1,91	2,23
Suma vyplacených dotací na finanční vyrovnání do r. 2040 s limitou 0 v r. 2040 vzhledem k předpokládanému vyrovnávání ekonomické síly východních spolkových zemí se západními v mld	0,9	40,9	19,1	22,3

Dotační ekvivalent pro region Severozápad dle počtu obyvatel sousední Spolkové země Sasko by byla suma ve výši 11,1 mld € tj. 283,6 mld Kč pro NUTS II Severozápad do roku 2040 (za předpokladu postupného rovnoměrného vyrovnávání ekonomické úrovně Sasko s úrovní západních spolkových zemí, kdy dotace na toto finanční vyrovnání na konci uhelné éry v roce 2040 klesne na nulu).

„*Toto finanční vyrovnávání nemá nic společného s tzv. solidárním příspěvkem na znovusjednocení Německa v roce 1990 a je historicky prováděno od vyhlášení Německého císařství v roce 1871 plošně v celé SRN.*“

„*Jistě zajímavý údaj pro budoucí srovnání se skutečností, kterou bude na sanaci uhelných regionů plánovat naše štedrá vláda.*“

např. (NRW) nedostává vzhledem k počtu obyvatel téměř nic, za to počtem obyvatel a ekonomicky slabé východní země Sasko, Sasko-Anhaltsko a Brandenbursko pobírají paralelně ještě značné roční vyrovnávání finanční síly, tj. vyrovnání daňových příjmů na základě § 107 spolkové ústavy a příslušných zákonů (viz tabulka).

Toto finanční vyrovnávání nemá nic společného s tzv. solidárním příspěvkem na znovusjednocení Německa v roce 1990 a je historicky prováděno od vyhlášení Německého císařství v roce 1871 plošně v celé SRN.

V součtu finance pro útlum těžby uhlí a vyrovnávání finanční síly ve srovnání se spolkovou zemí Sasko pak pro NUTS II Severozápad vychází celková dotace celkem 513,2 mld Kč do r. 2040, tj. 25,7 mld Kč ročně na období 2020 – 40.

Vyjdeme-li ze skutečnosti rozdílné úrovně ekonomik SRN a ČR a upravíme-li tento dotační údaj koeficientem poměru HDP/obyvatele SRN/ČR (50715/36327 – údaj sv. banky 2015), pak vychází adekvátní podpora regionu NUTS II Severozápad v ČR na 18,4 mld Kč ročně.

Jistě zajímavý údaj pro budoucí srovnání se skutečností, kterou bude na sanaci uhelných regionů plánovat naše štedrá vláda.

Ing. Jiří Aster
předseda Krajské hospodářské komory
Ústeckého kraje

Vítáme nové členy v OHK Most

BILBO šmak s. r. o.

RYCHLÉ OBČERSTVENÍ • VLASTNÍ UZENÁŘSKÁ VÝROBA
CHOV SKOTU

www.bilbo-smak.cz

Telefon: 725 920 540, E-mail: uctarna@bilbo-smak.cz

Liberecká TV s.r.o. (televize rtm plus)

www.rtmplus.cz

Telefon: 603 241 618, E-mail: jan.puncochar@rtmplus.cz

Oblastní muzeum a galerie v Mostě, příspěvková organizace

www.muzeummost.cz

Muzeum: Telefon: 476 442 111,

E-mail: info@muzeum-most.cz

Galerie: Telefon: 725 007 315,

E-mail: ekonom@gvum.cz

INSTITUT PRŮMYSLOVÉHO MANAGEMENTU, spol. s r. o.

Institut průmyslového managementu, spol. s r.o.

www.ipm-plzen.cz

Telefon: 736 612 172,

E-mail: info@ipm-plzen.cz

JJJ Krby – kamna v.o.s.

www.jjjkrby.cz

Telefon: 777 649 239,

E-mail: jjjkrby@seznam.cz

EVERESTA, s.r.o.

www.everesta.cz

Telefon: 775 201 346,

E-mail: info@everesta.cz

Jiří Cimr

Telefon: 704 363 027,

E-mail: jirkacimrtrteno@seznam.cz

DRZÝ SMAJLÍK

Vážně? – spíše neváženě a s komentářem...

Je u nás vůbec možné, že:

- ? počítač, scanner, tiskárnu, klávesnici a myš + servis, stůl nepočítaje, pořídilo ministerstvo školství pro každou střední školu, kde se konají maturity, kde se toto zařízení za celkem asi 240 milionů korun použije tak třikrát do roka? *(Copak prachy, ale pro kristapána, co kdyby to bylo od Huawei a oni vydetektivovali údaje o úrovni našich maturantů? Pane řediteli NÚKIB – bděte!)*
- ? až 20 procent českých domácností ohrožuje to, že nebudou mít dost peněz na vytápění, 39 procent omezuje vytápění? *(Ještě, že nám pomůže to globální oteplování, ale i tak se naskytá vtíravá otázka, zda se nám pořád líbí odklon od našeho uhlí a od centrálních systémů zásobování teplem, které nám mnozí závidí?)*
- ? Český stát přes písemné zákazy svých orgánů nedokáže fakticky zabránit výstřednímu chovateli, aby v nevyhovujících podmínkách choval na své zahrádce párek lvů a se lvici dokonce chodil na procházky po vsi? *(Nakonec i ten lev toho měl dost a v souladu se svým přirozeným chováním a naturelem toho nerozumného chovatele zabil. Ovšem přepočítal se, protože policie, která s křížkem před funusem přijela pomáhat a chránit, ho i jeho družku zastřelila.)*
- ? ministerstvo zemědělství nutí starosty obcí, aby obec chytala toulavé kočky, které se mnohde nebezpečně přemnožují, a místo utracení je následně kastrovala, na což obcím posílá příspěvek? *(Naskytá se otázka, zda to nějaký poblouzněný humanista nerozšíří i na hlodavce – tvor jako tvor né?)*
- ? poslanci v březnu odsouhlasili senátní verzi normy – tedy plošnou výjimku ze sankcí za porušování evropského nařízení „GDPR“ jen pro všechny orgány veřejné moci a všechny veřejné subjekty? *(Podnikatelé už jsou na hlouposti z Malé strany zvyklí. Ovšem na rozdíl od starostů a ostatních představitelů státní správy, které tento postup považuje za mentálně zaostalé, neschopné v GDPR pracovat, tak ti ostatní musí. Toho by si podnikatelé měli vážit jako úcty zákonodárců k jejich mentálním schopnostem. Nebo že by senátoři, kteří návrh vyplodili, jen znali dobře sebe a své pappenheimské?)*
- ? premiér vlády na sněmu Agrární komory prohlásí za katastrofální čísla o stavu naší potravinové soběstačnosti, před čímž marně varovali „proští“ zemědělci minimálně 20 let? *(U mléka je naše míra soběstačnosti 85 až 87 %, u vajec 58 až 64, u drůbežího masa 57 až 62 %, u vepřového katastrofálních 36 až 38 %. Ovšem na druhou stranu máme slušný počet politických stran a hnutí, které hodlají vyslat své, za zlepšení i tohoto stavu, boje ochotné zástupce do Parlamentu EU – je jich 39)*
- ? „kulturní fronta“ protestuje a píše petice, když ministr podle své kompetence vyrazí šéfa státní kulturní instituce, který si mj. sám sobě k manažerskému platu přihraje ze státního víc jak miliónek korun, a to za práci, o které by si český prostáček myslel, že je součástí jeho manažerského působení, případně kontroly? *(Toho českého nekulturního prostáčka bezděčně napadne, v jakých částkách se asi pohybují honoráře za „kulturu a umění“, když pro tu protestující frontu je miliónek v podstatě bagatelní věc?)*
- ? rada našeho zbytnělého pupku Česka hlasovala, na rozdíl o deklarované (zejména pirátské) transparentnosti v konání, o výstavbě trasy D Pražského metra tajně? *(Jako prevence proti možnému budoucímu trestnímu stíhání za zhůvěřilost a nekompetentnost je to geniální a příkladu hodný nápad. Takže rady a zastupitelé měst a obcí, rychle na své Jednací řady, než se systém vzpamatuje.)*
- ? pětičlenná parlamentní delegace kontrolního výboru pod bdělým dozírajícím okem pana předsedy NKÚ vyrazila v květnu na devítidenní zkušenu do Peru, která mimochodem patří mezi nejzkorumpovanější země světa, včetně třídenního duchovního rozjímání na vrcholu Machu Picchu a okolí? *(Nic, ale opravdu nic proti trávení volného času, kdo by toho nakonec i v Peru nevyužil, když to stát (zčásti?) zaplatí, ale proč musely delegaci a předsedu doprovázet dvě sekretářky a tlumočnice, toť otázka nejen ekonomická. Takže nejen i v éře „Me Too“ povzdech, „i ty, Brute?“)*
- ? se najdou osvícenci, kteří si dovolí vyčítat našemu hokejovému mágu jeho hokejově-propagační cestu s prezidentskou delegací do Číny? *(No moc toho, čím bychom ohromili Čínu nemáme, a tak jen to české moudro: „Říkat volová, že je vůl netřeba. Jednak neznáme volštinu a on češtinu a pak on to sám ví nejlépe, že je vůl. Ale u některých osvícenců to asi třeba říkat je.)*
- ? transformované penzijní fondy loni vydělaly svým klientům, kterých je 3,47 milionu, v průměru 0,7 procenta, kdy žádný z nich nepřekonal inflaci, která činila 2,1 procenta? *(Ale to nic, budoucí důchodce, co by dnešní důvěřivé střídali, jistě potěší, že ekonomika roste a banky jsou zdravé.)*
- ? Sládci pivovaru v Čížové na Písecku uvařili v Česku poprvé pivo z recyklované vody, která pocházela z pražské čističky odpadních vod?

! Je to možné!
a kdo nevěří, ať k nám běží.

Otázka na závěr

pro naši poslankyni PS Parlamentu ČR, paní Hanu Aulickou Jírovcovou

Především bychom si měli uvědomit, že zde nemluvíme o krátkodobém problému nebo jevech, které se vyskytly nedávno, ale musíme si otevřeně přiznat, že se již přes 25 let neřeší žádná oblast strategicky a dlouhodobě. V roce 2008 se výrazně dotkla tzv. ekonomická krize i našeho regionu. Největší zaměstnavatelé hromadně propouštěli, velké procento místních občanů zůstalo dlouho bez práce. Navazující služby a menší a malé dodavatelské podniky logicky také přestaly prosperovat, což v celém regionu prohloubilo sociální problémy dopadající na život nás všech.

Svůj podíl na současném stavu má i město, které začalo řešit vlny privatizace bytového fondu s odůvodněním, že na správu budov nejsou peníze. To považuji za zásadní mezník dnešních vyhraněných problémů. Lidé odcházeli z města za prací. Prodávali své byty i v pětileté ochranné lhůtě, a pokud se snažili prodat rychle, byla dobrá i nabídka od realitních společností. Dnes se všichni shodneme, že to byla velká chyba a město si mělo přinejmenším ponechat alespoň část bytového fondu. Ten by se zároveň stal strategickým nástrojem třeba v boji proti chudobě nebo jako bonus v podobě slušného bydlení například pro začínající rodiny, seniory nebo obecně jako pomoc občanům při řešení bydlení.

Negativní pověst našeho regionu a podotýkáme již zcela neoprávněná, je jedním z faktorů, který podnikatelé hodnotí jako zásadní k řešení politickými reprezentacemi na všech úrovních, bez ohledu na stranické příslušnosti. Negativní pověst regionu má zcela jistě vliv i na problém, který v poslední době eskaluje a tím je nedostatek zaměstnanců, a to nejen v dělnických profesích, ale co je horší, už i v technických. Toto je v regionu s nejvyšší nezaměstnaností poněkud rozporuplné. Mladí lidé, tedy nastupující generace, nevidí v životě a práci v regionu svoji perspektivu. K reálnému stavu přispívá mimo jiných i problém, který se kulantně nazval „nepřízřusobiví“. Toto zasahuje i do sociálních oblastí, a právě o vyjádření k tomuto tématu jsme paní poslankyni požádali.

Paní poslankyně, jak vidíte tento problém Vy a máte rady jak z toho ven?

Nyní jsme ve stavu, kdy jsou naštvani všichni. Na sociálních sítích čtu běžně každý den, jak hrozný stav je ve městě, jak je nejlépe odejít atd. Není mi z toho dobře, jsem navíc velký patriot. Problémy našeho regionu se mi podařilo osobně ukázat přímo na místě premiérovi, jednal tu zdravotní i sociální výbor a samozřejmě také ministři, v jejichž gesci jsou příslušné oblasti. Možná i díky tomuto úsilí se mi daří přesvědčit ministerstva, že je nutná změna příslušné legislativy. Bohužel to nejde tak rychle, jak bych si představovala. V poslanecké sněmovně jsem téměř 6 let a musím přiznat, že až nyní očekávám značné zlepšení situace právě na legislativní úrovni, kdy je nutné připravit systémové změny, přesahující jedno volební období. Čeká nás však ještě podzimní náročné jednání v parlamentu, a to by také nemuselo dopadnout pro náš region dobře.

Změny se nemohou týkat jen dávkového systému na bydlení a zamezení boje s chudobou, ale i dalších souvisejících oblastí. Je to například zadluženost obyvatel, exekuční řád, vymahatelnost práva, školství a zdravotnictví. Dlouhodobě vyčítám sněmovně přijímání populistických zákonů. Téma se zvolí podle toho, co pálí občany těsně před volbami, ale nikdo nedomýšlí dopady a změny, v mnoha případech bohužel i výrazně negativní. Například zmíněná oblast školství. Jak dlouho se bavíme, že jde kvalita výuky dolů, jak dlouho víme, že absolventi středních i vysokých škol nezapadají do dlouhodobé poptávky zaměstnavatelů? Státní orgány na tuto situaci nechťely nebo neuměly reagovat. Náš kraj se zhruba 8 rokem snaží situaci v technickém a dělnickém vzdělávání alespoň částečně napravit, podporuje výrazně toto studium a spolupráci se zaměstnavateli. Teprve teď ale začíná reagovat i samotné ministerstvo školství. Faktem je i to, že samotné rodiny často sociálně upadají. Výchova dítěte se někdy stává spíše nástrojem dalšího výdělků do rodinného rozpočtu. Někteří rodiče zapomínají na své povinnosti a vyžadují jen svá práva. Nárůst počtu

negramotných v našem kraji je kritický. Osobně mám rovněž velké obavy o nastavení systému zdravotnictví. Dostupnost ambulantní péče se nám výrazně zhoršuje každým rokem a nemocnice nejsou a nebudou schopny tento deficit pokrýt.

Nastínila jsem tady poněkud katastrofický scénář. Ten se ale může naplnit, pokud si především stát a samospráva neuvedomí, že strategické oblasti se musí řešit dlouhodobě a koncepčně. Jinak budeme stále jen hasit dopady špatných zákonů, které se se pomalu stávají velmi obtížně řešitelnými. Nebojím se veřejně říci, že bych ve školství ráda viděla daleko větší tlak ze strany MŠMT na zkvalitnění výuky, například v podobě kladení důrazu na slaďování osnov základních škol a nastavení stejné kvality výuky pro všechny. Je nutné provést revizi současného nastavení inkluze a změnit parametry, osobně bych byla pro povinnou inkluzi. Ve spolupráci s kraji a zaměstnavateli by měla probíhat veřejná informační kampaň o tom, že dělnické a technické vzdělání není nic špatného, a naopak i zde se dá udělat skvělá kariéra. A že dobrý instalatér si vydělá podstatně víc než mnohý vysokoškolák. Musíme také řešit školní docházku. Pokud prostě dítě do školy chodit nebude, mají být tvrdě postihováni rodiče a musí se to projevit i v sociálních dávkách. Potřebujeme změnit systém poskytování dávek na bydlení a dále přijmout zákon o sociálním podnikání. To by mělo pomoci lidem, které v běžném životě nelze zaměstnat nebo se jim daří dlouhodobě se zaměstnání vyhýbat. Komplexně je nutné řešit oblast exekucí a lichvy. Některé zásadní změny už se připravují ke schválení. Důležitý je ale i přístup místních samospráv třeba u zpětného odkupu bytového fondu z evropských peněz nebo dalších, ministerských grantů. Náš kraj již takové dobré vzory v některých obcích má.

Ing. Hana Aulická Jírovcová
poslankyně PS Parlamentu ČR

Téměř 150 let kompetence v těžebním průmyslu

www.7energy.com

PRÁVNÍ
ELEKTRONICKÝ
SYSTÉM

Podnikání pod palcem

Využijte Právní elektronický systém

Pořádek ve vašem podnikání

Všechny povinnosti jednoduše na jednom místě

Šetří čas a peníze

www.pespropodnikatele.cz